

T.C.
ANKARA ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
DOĞU DİLLERİ VE EDEBİYATLARI ANABİLİM DALI
KORE DİLİ VE EDEBİYAT BİLİM DALI

KORE SAVAŞI'NIN DÖNEMİN KORE EDEBİYAT ESERLERİNE ETKİSİ

Yüksek Lisans Tezi

Medine PALA

Ankara-2017

T.C.
ANKARA ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
DOĞU DİLLERİ VE EDEBİYATLARI ANABİLİM DALI
KORE DİLİ VE EDEBİYAT BİLİM DALI

KORE SAVAŞI'NIN DÖNEMİN KORE EDEBİYAT ESERLERİNE ETKİSİ

Yüksek Lisans Tezi

Medine PALA

Tez Danışmanı

Prof. Dr. M. Ertan GÖKMEN

Ankara-2017

T.C.
ANKARA ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
DOĞU DİLLERİ VE EDEBİYATLARI ANABİLİM DALI
KORE DİLİ VE EDEBİYAT BİLİM DALI

Medine PALA

KORE SAVAŞI'NIN DÖNEMİN EDEBİYAT ESERLERİNE ETKİSİ

Yüksek Lisans Tezi

Tez Danışmanı: Prof. Dr. M. Ertan GÖKMEN

Tez Jürisi Üyeleri

Adı ve Soyadı

Prof. Dr. M. Ertan GÖKMEN

Yrd. Doç. Dr. Hatice KARAGÖZÜ

Yrd. Doç. Dr. Pınar ALTUNDAĞI

İmzası

.....
.....
.....

Tez Sınavı Tarihi...14.08.2017.....

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
ANKARA ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜĞÜNE

Bu belge ile, bu tezdeki bütün bilgilerin akademik kurallara ve etik davranış ilkelerine uygun olarak toplanıp sunulduğunu beyan ederim. Bu kural ve ilkelerin gereği olarak, çalışmada bana ait olmayan tüm veri, düşünce ve sonuçları andığımı ve kaynağını gösterdiğimi ayrıca beyan ederim. (14.08.2017)

Tezi Hazırlayan Öğrencinin
Adı ve Soyadı

Medine PALA

İmzası

İÇİNDEKİLER

İÇİNDEKİLER.....	i
ÖNSÖZ	iii
0. GİRİŞ	1
0.1 TEZİN KONUSU.....	5
0.2 TEZİN AMACI.....	5
0.3 TEZİN ÖNEMİ	5
0.4 TEZİN YÖNTEMİ VE SINIRLILIKLARI	6
1. KORE SAVAŞI	8
1.1. Savaşın Alt Yapısı.....	8
1.2. Savaşın Başlaması ve Seyri.....	12
1.3. Savaşın Toplumsal Etkisi.....	15
2. SAVAŞIN EDEBİYATA YANSIMASI.....	17
2. 1. KORE SAVAŞI EDEBİYATININ ARKA PLANI	17
2.1.1. Edebi Arka Planı	17
2.1.2. Siyasi-Toplumsal Arka Planı	22
2.2. KORE SAVAŞI'NIN KORE EDEBİYATI ROMANLARINDAKİ ETKİSİ	24
2.2.1. Başlıca Savaş Dönemi -1950'li Yıllar- Yazarları ve Eserleri Hakkında	32
A) Kim Dong-ri (김동리)	33
B) Son Chang-seob (손창섭).....	36
C) Ha Geun-chan (하근찬).....	39
2.2.2. Başlıca Savaş Sonrası Dönem -1960'lı Yıllar- Yazarları ve Eserleri Hakkında	41
A) Seon U-hwi (선우휘).....	43
B) Choe In-Hun (최인훈)	45
C) Hwang Sun-won (황순원)	49
2.3. 1950-1960 Yılları Arasında Ortaya Çıkan Fikir Hareketleri ve Edebi Akımlar	53
2.3.1. Fikir Hareketleri	53
2.3.2. Varoluşçuluk (실존주의-Siljonjuui).....	57
2.3.3. Nihilizm (허무주의- Heomujuui).....	63
3. KORE SAVAŞINI KONU ALAN ESERLERİN TEMATİK OLARAK İNCELENMESİ ...	69
3.1. Savaşın Cephedeki Durumunun Eserlerde İşlenişi	69

3.2. Cephe Gerisindeki Halkın Durumunun Eserlerde İşlenişi	71
3.3. Öne Çıkan Kavramlar.....	76
3.3.1. Özgürlük Teması	76
3.3.2. Siyasi/ İdeolojik Temalar	79
3.3.3. Sevgi/ Hasret Teması	83
3.3.4. Göç Teması	86
4. SONUÇ	90
KAYNAKÇA.....	94
EKLER.....	99
ÖZET.....	111
ABSTRACT.....	113

ÖNSÖZ

1910 yılından 1945 yılına kadar Japon esareti altında kalan Kore yarımadası tam bağımsızlığını elde edeceğini dönem de iç savaş kargaşası ile karşı karşıya kalmıştır. Komünist ve kapitalist blokları karşı karşıya getiren Kore Savaşı, Sovyet ordusu ve Amerika'nın büyük etkisi ile vuku bulmuştur. Savaş sonucunda en çok hasarı alan kuşku yok ki Kore halkı olmuştur.

1948 yılında Kore Cumhuriyeti (Güney Kore) ve Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti (Kuzey Kore) adında iki ülkenin kurulmasıyla ülke 38. paralel sınır tayin edilmek üzere tamamen ikiye ayrılmıştır. Bu ayrılmadan ve devamında meydana gelecek olan (6 Haziran 1950- 27 Temmuz 1953) savaştan yaralanan halk, aileleri ve sevdikleri ile ayrı düşüp, çok çetin dönemlerden geçerek ülkelerini yeniden inşa etme çabasına girişmiştir.

Yaşanılan bu zorlu süreçte ülkedeki bilim, sanat, eğitim, teknoloji gibi faaliyetler de etkilenmiştir. Edebiyat alanına bakıldığında ise zaten öncesinde Japon baskısı altında kendini muhafaza etmeye çalışan Kore edebiyatı, ülkede patlak veren iç savaşla yeni bir mücadele ile karşı karşıya kalmıştır. Fakat bu defa başka bir ülkenin baskısına maruz kalmamış olmak dönemin edebiyatçılarını ulusal edebiyatlarını kurmaya ve dünya edebiyatlarını tanıyarak var olan gelişmeleri eserlerinde işlemeye yöneltmiştir.

Bu çalışmada savaş döneminde kendi varlık mücadelesini veren Kore Edebiyatının savaştan ne şekilde etkilendiği, bu etkinin dönemin romanlarına nasıl aksettirildiği incelenecektir. Savaşın yankılarının yazarları romanlarında en çok hangi temaları işlemeye yönlendirdiğine bakılıp o dönemde Batı Edebiyatının etkisiyle Kore Edebiyatına yeni girip savaşı anlatmada kullanılan akımlar da ele alınacaktır. Ayrıca o

dönemde ulusal edebiyatın inşası ve ayakta kalabilmesi için uğraşlar vermiş olan yazar grupları ve ortaya çıkmış olan fikir hareketlerine de değinilecektir.

Ankara Üniversitesi'ne geldiğim günden itibaren her konuda destekçim olan değerli danışmanım Prof. Dr. M. Ertan GÖKMEN'e yoğun iş temposuna rağmen vakit ayırıp çalışmamı takip ettiği ve akademik bilgileri ile yolumu aydınlattığı için teşekkürlerimi sunarım. Beni Kore ve Korece'yle tanıştıran, akademik bilgi ve kaynak edinme konusunda kendilerine çekinmeden başvurabildiğim kıymetli hocalarım Prof. Dr. S. Göksel TÜRKÖZÜ ve Yrd. Doç. Dr. Hatice KÖROĞLU TÜRKÖZÜ'ne teşekkürlerimi sunarım. Benimle paylaştıkları bilgi birikimleri, tecrübeleri ve kaynak bulmam konusundaki desteklerinden dolayı hocalarım Öğr. Gör. S. Yeşim FERENDECİ ile Yrd. Doç. Dr. Pınar ALTUNDAĞ'a ve çalışma arkadaşlarıma teşekkür ederim.

Hayatımın her anında var oldukları ve hiçbir fedâkarlıktan kaçınmayarak beni bu günlere getirdikleri için en büyük dayanaklarım olan canım annem Hesna PALA'ya, canım babam Mustafa PALA'ya ve maddi manevi desteklerini üzerimden eksik etmeyen ağabeylerim Ali PALA ve İsa PALA'ya can-ı gönülden teşekkür ederim.

Son olarak çalışmama alan dışı bir göz olarak çeşitli eleştiri ve yorumlar getiren arkadaşlarım Ebru KARADENİZ'e ve Vahide Fidan DOĞAN'a teşekkürü bir borç bilirim.

Medine PALA

Ankara, 2017

Savaşı görseydiniz, sabrı kuşanmak zor gelmezdi.

Savaşı tanısaydınız, huzura şükrederdiniz.

Savaşı bilseydiniz, inanın ondan nefret ederdiniz.

(M. Akif ERSOY- Savaş Muhabiri)

0. GİRİŞ

Dünya üzerinde bütün milletlerde olduğu gibi Kore edebiyatının başlangıcı da sözlü edebiyatla olmuştur. Sözlü edebiyatın geçmişi, yazılı edebiyata göre daha eskidir. Fakat yazılı edebiyatın ortaya çıkması onun kaybolmasına neden olmamış aksine yazının icadından sonraları da sözlü edebiyat geleneği varlığını sürdürmüştür. Sözlü edebiyatın ardından Hanca¹ adlı yazı sisteminin M.Ö. 2. yüzyılda Kore'ye girmesi ile sözlü edebiyatın yazılı forma geçmesi sağlanmıştır (Köroğlu, 2002: 204). Yazılı edebiyatı 'Klasik Edebiyat' ve 'Modern Edebiyat' olmak üzere iki temel yapıda ele almak mümkündür. Klasik Kore Edebiyatı M.Ö. 2. yüzyılda Hancanın Kore'ye girmesinden Gabo Reformuna (1894) kadar olan süreci kapsamaktadır. 19. yüzyılın ikinci yarısından itibaren 20. yüzyılın ilk dönemlerine kadar aydınlanma edebiyatı ilk evre, 20. yüzyılın ilk yarısından bu dönemin ortalarında meydana gelen Japon Sömürge Dönemi ikinci evre, 20. yüzyılın ikinci yarısıyla ilişkili bağımsızlık sonrası edebiyat üçüncü evre olmuştur. Bu üç evre modern Kore Edebiyat Tarihi'nin edebiyat tarihi gerçekliğini bütünüyle içinde barındırmaktadır (Gwan, 1993: 15).

Coğrafi konum itibariyle birbirlerinden oldukça uzak olan iki ülke, Türkiye ve Kore, tarih boyunca birbiriyle sürekli etkileşim halinde olmuştur. Bu etkileşimlerden en sonuncusu ve modern çağda iki ülkenin birbirini bu kadar yakın hissetmesinin sebebi kuşkusuz Kore Savaşı'dır. 1950-1953 yılları arasında Kore yarımadasında patlak veren

¹Çince karakterli yazı sistemi.

bu iç savaşta, Güney Kore tarafında çarpışan NATO üyesi ölkelerin askerleri içerisinde erlerimiz de bulunmaktaydı. Bu yakınlaşmanın en büyük mimarları da şüphesiz ki onlar olmuşlardır. Hayatını kaybeden askerlerimizin ruhları şâd olsun.

Dünya üzerinde tarihinde savaş deneyimi olmayan ölkeler neredeyse yoktur. Devletlerin çıkarları için başlattıkları bu mücadelelerde yok sayılan insanlık pek çok disiplinde çeşitli bakış açılarıyla ele alınırken, yazarlar da edebiyat alanında konuya ışık tutmuştur. Savaş dönemi edebiyatı, halka vatan sevgisini aşılayarak liberal demokrasiyi savunmak için ortaya çıkmış bir disiplindir ve işlevi savaşın acısını somutlaştıran ya da böylesi bir zulümde bile ayakta kalmayı becerebilen insanoğlunun zaferini gösteren hümanistlik eserler vermektir (Jeong, 2011: 75).

Batı Edebiyatı'nda İkinci Dünya Savaşı'ndan sonraki dönemde ortaya çıkan edebiyat olarak nitelendirilen 'savaş edebiyatı' terimini ilk olarak kullananlar arasında İngilizler ve Amerikalılarca savaş esiri olarak tutulduktan sonra ölkesine dönüp savaş temalı eserler vermeye başlayan Henrich BÖLL'ü söylemek mümkündür. Tarihinde pek çok önemli savaşa tanıklık etmiş ölkemizde ise özellikle savaş edebiyatı çerçevesine Kurtuluş Savaşı'nı konu edinen eserler verilmiştir. Ahmet Hamdi TANPINAR, Halide Edip ADIVAR, Yakup Kadri KARAOSMANOĞLU gibi yazarların eserlerine bakıldığında savaşı konu alan eserler verdiklerini görmek mümkündür. Çalışmamıza konu olacak Kore Savaşı'nı eserlerinde işleymiş olan Koreli yazarları ise Seon U-hwi (선우희), Ha Geun-chan (하근찬), Choe In-hun (최인훈), Son Chang-seob (손창섭), Hwang Sun-won (황순원) ve Kim Dong-ri (김동리) şeklinde sıralayabiliriz.

Yazar Ha Geun-chan'ın savaşın yıkımının şehir halkının üzerindeki etkisini ele alması, onu savaş temasını eserlerinde işleyen çağdaşlarından ayırırken, Seon U-hwi'yi savaş temasını işlemeye iten sebebin insanlığa karşı beslediğı sevgiden kaynaklandığını söylemek mümkündür. Zira yazarın bu konudaki ilgisinin temelinde insanoğlunun

yaşayabileceği en acı yıkımlardan birisi olan bu şiddet atmosferinin alt yapısını inceleyerek insanların duygularına ulaşabilme gayreti olduğu görülmektedir. Son Chang-seob'un ise *Ingyeoinan* (잉여인간- Fuzuli İnsanoğlu) adlı eserinin isminden de anlaşılacağı gibi savaş ortamındaki insanların geri itilmesi, horlanması gibi noktalara değindiği aşikardır. Daha çok bağımsızlık sonrası yazarı olarak bilinen Kim Dong-ri, Kore Savaşı esnasında göç etmeye maruz kalan mültecilerin dramlarını eserlerinde işlemesi bakımından bu çalışmada değinilen yazarlar arasına eklemeye gerek görülmüştür. Hümanizm merkezli eserler veren yazarın, edebiyatı insanları savunmada bir araç olarak görüp daima desteklediği bilinmektedir. 1960'lı yıllardaki savaş temasının işleniş biçiminde savaşın kaos ortamı ve insanlarda açtığı derin yaralar gibi konuyu duygusal yönden ele almasının yerini gittikçe savaşın politik perspektifine bıraktığı görülmektedir. Dönemin savaş sonrası politik durumunu en iyi yansıtan eserin, o yılların önemli yazarlarından olan Choe In-hun'un *Gwangjang* (광장- Meydan) adlı eseri olduğu söylenebilir. Savaş sonrası kaybolan hayatlar ve bir şekilde hayata tutunma çabası içerisinde olan insanı eserlerinde betimleyen yazar Hwang Sun-won'un savaşın toplumsal yapının bozulmasındaki etkilerine değindiği görülmektedir.

Savaş edebiyatı yazarlarının verdikleri eserlerde işledikleri temel noktalar genel itibariyle savaşın acıları ve halkta yarattığı sosyolojik, psikolojik yönlerdir. Bu bağlamda savaşın yok ettiği 'insan(lık)'a ait duygulara dokunmak için edebi eserlerin en ideal yollardan biri olduğu düşünülmektedir. Edebiyatın çalışma alanına dair geniş bir bakış açısı çizen Özdemir (1990: 99)'in de söylediği üzere "İnsanoğlunun duygularını, düşüncelerini, özlemlerini, edimlerini, tutkularını kuşatan her şey edebiyatın konusu olabilir. Bu bağlamda edebiyata konu yönünden bir sınır çizmek gerekirse, denilebilir ki; Edebiyatın konusu insandır. Edebiyat ürünlerinin, romanların, öykülerin, oyunların, şiirlerin dokusunu örgülendiren temel öğedir insan. İşlevini de bu açıdan düşünmek gerekir. Türü ve konusu ne olursa olsun her edebiyat ürünü, insanı insana tanıtır. İnsanın

insanla, insanın kendisiyle; insanın doğal ve toplumsal çevresiyle ilişkilerini yansıtır." Bu doğrultuda yaşanan savaşın yıkımı sonucunda, bölgedeki insanların psikolojik, sosyolojik, kültürel gibi durumlarını disiplinlerarası çalışmalar yapmaya en elverişli alanlardan biri olan edebi çalışmalarla gözlemlenebileceği düşünülmektedir. Uçan (2015: 9)'ın deyimi ile dilsel bir uzam olan 'edebiyat' vasıtasıyla yaşanan zorlukların nasıl ele alındığı incelenecektir.

Eserlerden yola çıkarak dönemin sosyal, siyasal durumu hakkında fikir sahibi olmak mümkündür. Bunun yanı sıra tarih alanıyla da büyük oranda birlikte yürüyen edebiyatın tarihi yaşanmışlıklara da değindiği su götürmez bir gerçektir. Bu nedenle genel edebi eserlerde olacağı gibi, savaş edebiyatı kapsamında yazılmış eserleri incelerken de dönemin tarihi alt yapısını kavramanın büyük önem taşıdığı düşünülmektedir.

Kore edebiyatında yeni nesil edebiyatçılar edebiyat alanına 1945 yılında, yani Japon İstila Döneminden kurtulduktan sonra, kendilerinden önceki nesillerden farklı olarak girmiştir. Edebiyatçılar Kore Edebiyatını üniversite seviyesinde geliştirip, hepsi de alt dallarda uzmanlaşmışlardır. Çin karakterleriyle oluşmuş Kore edebiyatı, şijo², roman, halk hikâyeleri, pansori³, tiyatro ve modern roman gibi çalışma alanları ilk göze çarpan alanlardır. Ayrıca kendini yenilemekte olan Kore edebiyatına bakıldığında, yazarlarda Batı edebiyatında ortaya çıkan akımlara karşı bir öykünme olduğu görülmektedir. Bu

²Şico, en kısa formda yazılan geleneksel Kore lirik şiir türüdür. Bu tür Goryo Hanedanlığı'nın (918-1392) son döneminde yazılmaya başlanmış, Coson Hanedanlığı dönemine gelindiğinde ise çok fazla popüler olmuş ve müzik eşliğinde söylenmiştir (Ferendeci: 2014).

³Pansori, Coson Handanlığı'nın son dönemlerinde gelişip günümüze kadar ulaşan Kore'ye özgü bir performans sanatıdır. Pansorinin icrası, pansori sanatçısının yerde oturarak bug (북- Bir çeşit Kore geleneksel davulu.) çalan kişinin vuruşları ile uyumlu olarak şarkı ve sözlü kısımları söyleyip, dans ederek bir hikâyenin anlatılması biçiminde ortaya çıkmaktadır (Choi, 2010:84).

durum savaş edebiyatında varoluşçuluk ve nihilizm akımlarının eserlerde işlenmesiyle kendini göstermiştir. Bu tezde savaş konu alan eserlerde sıkça kullanılan temaların yanı sıra savaş mağduru halkın görüntüsünün en iyi yansıtıldığı bu iki akımın eserlerde işleniş biçimine de değinilecektir.

0.1 TEZİN KONUSU

1950 yılında Kore yarımadasını alt st eden Kore Savaşı yarımadayı her manada tesiri altında bırakmıştır. Bu çalışmada söz konusu savaşın dönemin edebi eserlerinde nasıl yankı bulduğu, ne şekilde ele alındığı incelenenecektir. Belirli bir dönemin çalışıldığı edebi eserlerde konuya ışık tutması açısından tarihi yönüne de bakmak gerekmektedir. Bu nedenle eserlerin arka planını daha iyi anlayabilmek adına Kore Savaşı’nın çıkışındaki tarihi süreçten de bahsedilmiştir.

0.2 TEZİN AMACI

Bu çalışmada savaş dolayısıyla zedelenen kimlik ve kültürlerini elinde tutma çabası gösteren halkın verdiği mücadelelerin, dönemin edebi eserlerine nasıl yansıdığı sorusuna cevap aranacaktır.

Savaşın getirdiği buhran ortamından, dönemin ve bölge insanının gerekpsikolojik gerekse sosyolojik olarak kendine düşen payı aldığı bir gerçektir. Bu gerçekliğin gelecek nesillere aktarılmasında rehber görevi grelebilecek edebi kaynakların, azami olarak hangi konulara ağırlık verdikleri irdelenecektir.

0.3 TEZİN ÖNEMİ

lkemizde Kore zerine çalışmalar yapan Türk araştırmacıların sayısı henüz yeni yeni artmaktadır. Yapılan alışmalar içerisinde Kore edebiyatı üzerine yapılan çalışmalar ise bu çalışmaların ancak bir kısmını oluşturmaktadır. Yapılacak olan bu çalışmanın alana katkı sağlamasının yanı sıra Kore Edebiyatı’nın Türkiye’de tanınmasına da yardımcı olacağı düşünülmektedir.

Aynı zamanda iki ülke arasındaki bağı kuvvetlenmesine neden olan Kore Savaşı'nın Türk Edebiyatı'na yansımaları şimdiye kadar gerek Türk gerekse Koreli araştırmacılar tarafından konu edinilmiştir. Fakat Türk erlerinin de bizzat gidip en çetin mücadelelerde yer aldığı bu savaşın etkilerinin, savaşın anavatanı olan Kore'deki edebi çalışmalara ne şekilde yansıdığı konusu ülkemizde daha önce hiç çalışılmamıştır. Bu çalışmanın daha sonraları Kore Savaşı'nın dönemin edebiyatına olan etkileri üzerine çalışma yapmayı isteyen araştırmacılara bir temel olacağı düşünülmektedir.

0.4 TEZİN YÖNTEMİ VE SINIRLILIKLARI

Kore Savaşı'nın edebi eserlere yansımalarının konu edinildiği çalışmanın ilk bölümünde eserlere kaynaklık etmiş olan savaşın başlamasının altında yatan sebepler incelenip, dönemin tarihi çerçevesine değinilecektir. Daha sonrasında savaşın başlamasından itibaren savaş boyunca yaşanan süreçteki önemli olaylar ele alınacaktır. Son olarak ise savaşın halk üzerinde ne gibi yaralar açtığı anlatılmaya çalışılacaktır.

İkinci bölümdeki 'Savaş Dönemi öne Çıkan Yazarlar ve Eserleri' ve 'Savaş Sonrası Dönemde Öne Çıkan Yazarlar ve Eserleri' adlı başlıklarda yazarları sınıflandırma aşamasında, 1950'li yıllarsavaş dönemi, 1960'lı yıllar ise savaş sonrası dönem olarak temel alınmıştır. Her iki dönem içinde akademik çalışmalarca kabul görmüş, isimleri ön planda olan, üçer yazar edebi hayatları ve vermiş oldukları eserleri itibariyle tanıtılıp, Kore Savaşı'na değindikleri birer eserleri kısaca özetlenecektir. Daha sonra aynı bölümde o dönemde Kore Edebiyatı'nda öne çıkan fikir hareketleri ve akımların eserlerde ne şekilde işlendiğine değinilecektir. Savaş içindeki halkın en önde gelen arayışlarından biri olan özgürlük arayışı ve acı dolu savaş atmosferinde halkın yok sayılan yaşamı geniş bir bakış açısıyla bakıldığında eserlerin ana çerçevesini oluşturmaktadır. Bu yüzden dönemin eserlerindeki akımlar sadece nihilizm ve varoluşçuluk akımları üzerinden ele alınıp incelenmiştir.

Çalışma esnasında alanla ilgili kitapların yanı sıra konu üzerine daha önce yazılmış tez, makale, bildiri gibi akademik çalışmalardan da yararlanılmıştır. Bunun yanı sıra online Kore resmi siteleri de kullanılmış olan kaynaklar arasındadır. Örnek teşkil etmesi açısından sadece Kore’de ya da Kore Savaşı’nı ele alan çalışmalar değil, ülkemizde ve batı ülkelerinde de savaş temasını edebiyata yansıtmış olan çalışmalardan faydalanılmıştır. Türkiye’de daha önce Kore savaş edebiyatı üzerine yapılmış çalışma bulunmadığı için kaynakların pek çoğu Korece ve İngilizce kaynaklardan oluşmaktadır. Kaynakların ağırlıklı olarak Korece olmasının bir diğer nedeni ise alanla ilgili Korece terminolojiye hâkim olabilmektir.

Çalışma edebi türler bakımında sadece roman türü ile sınırlandırılmıştır. Değinilen yıllar açısından bakıldığında, birinci bölüm Japon İstilas döneminin sona erip Kore Savaşı’nın alt yapısının oluşmaya başladığı 1940’lı yıllardan itibaren ele alınmıştır. İkinci bölümde ele alınan yazarlar ve örnek olarak tanıtılan eserlerine baktığımızda, 'Başlıca Savaş Dönemi-1950’liYıllar-Yazarları ve Eserleri Hakkında' başlığı altında 1950’li yıllarda en çok ses getirmiş olan eserler ve yazarlarına değinilirken, 'Başlıca Savaş Sonrası Dönem-1960’lı Yıllar-Yazarları ve Eserleri Hakkında' başlığı altında tanıtılan yazarlar ve vermiş oldukları eserleri savaş buhranından sıyrılıp daha uzak bir bakış açısının ve çeşitli isyanlarında yaşandığı 1960’lı yıllar ile sınırlandırılmıştır.

Ayrıca eser ve yazar isimleri sadece ilk kullanımlarında Koreceleri ve Türkçe anlamları ile birlikte verilip daha sonra geçtikleri yerlerde sadece transkripsiyonları verilecektir. Eserler henüz Türkçeye çevirilmediği için eser adları Türkçeye çevrilirken bazılarında Köroğlu Türközü (2017)’nün “Modern Kore Edebiyatı Tarihi” eserinden yararlanılmış, bazılarında ise bire bir çevirisi verilmiştir. Edebi grup ve dergilerin adlarında ise aynı şekilde ilk kez geçtikleri yerlerde Koreceleri ile birlikte transkripsiyonları ve Türkçeleri verilmiş, daha sonra kullanıldıkları yerlerde ise Türkçe karşılıkları ile ifade edilmiştir.

1. KORE SAVAŞI

1.1. Savaşın Alt Yapısı

Bulunduğu konum itibariyle Asya kıtasında yer alan Kore yarımadası, Kuzeyinde Çin ve Rusya ile kara bağlantısına sahiptir. Yarımada kuzeyden güneye yaklaşık 1000 km. uzunluğa, doğudan batıya da yaklaşık 300 km. genişliğe sahip olup, Kore'ye ait adalarla birlikte 222.154 km²'lik bir yüzölçümüne sahiptir (Güney Kore 99.392 km², Kuzey Kore 122.762 km²) (Gökmen, 2008: 19). Tarihi dönemlerden itibaren dünya üzerindeki pek çok devlet gibi çeşitli mücadelelere tanıklık etmiş olan Kore yarımadasında 20. yüzyılda da önemli savaş ve olaylar yaşanmıştır. Bu mücadelelerin en sonuncusunun deneyimlendiği savaş ise 25 Haziran 1950 yılında başlayıp 27 Temmuz 1953 yılına kadar süren Kore Savaşı'dır.

Kore Savaşı başlamadan önce de ülkede büyük buhranlar yaşanmıştır. 1910 yılında başlayıp 1945 yılına kadar süren 35 yıllık Japon İstila Dönemi halkın büyük baskılara ve asimilasyonlara maruz kalmasına yol açmıştır. Bu baskılardan kurtulmak isteyen Koreliler bağımsızlık mücadelelerine girişmiştir. Bu mücadeleler Gökmen (2008: 33)'de "Bağımsızlık hareketlerinin önde gelen isimleri özellikle Mançurya'ya geçerek burada örgütlenmişlerdir. Buradan yönlendirdikleri Kore içindeki gruplar, özellikle Kral Kojong (고종)'un 1919 tarihinde Japonlar tarafından öldürölmesinin ardından, Kore'nin bağımsızlığı için çeşitli mücadelelere girişmişlerdir. Ancak 1 Mart 1919 ayaklanması, 1929'daki Kwangju öğrenci hareketleri, 10 Haziran 1945'teki büyük çaplı gösteriler gibi

Japon karşıtı birçok eylem Japonlar tarafından bastırılmıştır.” şeklinde geçmektedir. Japon yönetimi idari birimler ve eēitim alanlarında kendini hissettirdiēi gibi sosyal hayatta da toplumsal korku ve endişelere sebebiyet vermiştir.

19. yüzyılın sonlarında, Kore’yle ilgilenenler sadece Koreliler deēildi. Eēer Japonya II. Dünya Savaşı’ndan galip ayrılıyadı bu durum yarımadaı özgürlük getirip, aynı zamanda da savaş sonrası dönemin iki önemli gücü olan Sovyetler Birliēi ve Amerika’yı kuzeydoēu Asya’dan uzaklaştırıp, coērafı temizleme yapmış olacaktı (Eckert, vd., 1990: 327). Ancak Japonya’nın Uzak Doēu’da hâkimiyetini güçlendirip Avrupalı devletleri bölgeden uzaklaştırma hayali savaştan maēlup ayrılmış olması nedeniyle gereēe dnşememiştir.

Japonların bölgeden çekilmesiyle Amerika ve Sovyetler hkimiyet mücadelesine girişirler. Rhee Syngman sadece Güney Kore’de tek yönetim kurulması görüşünde olup, Amerika’nın Moskova ile yaptıēı görüşmeler sonucunda Kore yarımadası sorunu Birleşmiş Milletlerin yetkisine bırakılır. Birleşmiş Milletler Genel Kurulu’nda Kore, Birleşmiş Milletler gözlemi altında nüfus oranına göre Kuzey ve Güney Kore’nin genel seçimle hükümet kurması kararlaştırılıp, seçim gözlemi için Birleşmiş Milletler Kore Geçici Komitesi’ni yetkili tayin eder (Yonsei ni. Kor. Dil Kursu, 2014: 21). Kore Cumhuriyeti liderleri başkan olarak Amerika’ya sürgün olarak gidip lkesine geri dönme yolları arayışında olan, saē kanattan ulusalcı Rhee Syngman seçmiştir. Amerika’nın yardımları ile lkesine geri dönen Rhee Syngman, Kore’nin ilk baēımsız devletini kurma hayalini gerçekleştirmeye hazırdır (Hwang, 2010: 198).

II. Dünya Savaşı’nda Pasifik cephesindeki mücadelenin sona ermesinden önce, Amerikalılar ve Sovyetler arasındaki savaş dönemi sorumlulukları konusunda varılan mutabakata göre, Amerikalılar Japonya ile meşgulken Sovyetlerde kuzeydoēu Asya’da birincil g olacaktır (Hwang, 2010:198). Yarımada zerine alınan kararlarda her zaman

boy gösteren bu iki ülke, Sovyetler ve Amerika, tahmin edilebileceği gibi Kore Savaşı'nın alt yapısı ve başlaması gibi tüm süreçlerde de belirgin bir etkiye sahip olmuştur.

14 Kasım 1947 yılında Birleşmiş Milletler kuzey ve güney olmak üzere iki tarafta da genel seçimlerin uygulanmasına karar verir. İki bölgedeki seçimler için Birleşmiş Milletler Geçici Kurulu Kore'de görevlendirilir (Lee, 2013: 12). 10 Mayıs 1948 yılında birleşmiş bir hükümet kurulmasını dileyen halkın umutları ve çeşitli siyasi etkiler, karşı tarafın tek hükümet kurmak için genel seçime gitmesinde etkili oldu. Bu genel seçim genel, eşitlik, gizlilik, bireysellik gibi seçimlerin 4 kuralının yerine getirildiği demokratik bir seçim olduğu için tarih boyunca Korelilerin deneyimlediği ilk demokratik siyasi sistemin testi niteliğindeydi (Yonsei Üni. Kor. Dil Kursu, 2014: 25). Fakat ülkedeki görüş ayrılıklarından dolayı pek çok direnişle karşılaşıldı. Seçim döneminde büyük çoğunluğu kuzeye kaçan ya da yer altında gizlenen sol görüşlüler seçim dışı kalsalarda, bağımsızlar ve bir kısım sağ görüşlü politik yapının dışında kalmış ve Rhee Syngman hükümeti meşruluk kazanmıştır (Kim, 1989: 357). 10 Mayıs 1948 yılında artan yerel direnişle birlikte Millet Meclisi temsilcilerin belirlendiği seçimin düzenlenmesi, ayrılmış güney eyaletlerinin kurulduğuna dair somut bir adım olmuştur (Hwang, 2010:201). Kore yarımadasını adım adım ayrılığa sürükleyen bu gelişmeler, ileride ailelerin birbirinden kopması gibi, Kore halkı üzerinde tarifi güç yaralar açacaktır.

Güneyde sözde partizan olarak adlandırılan komünist gerillalardan oluşan büyük bir kitle, ayrılmış olan güney bölgenin seçim sonuçları açıklandıktan sonra 1948 baharına kadar direniş seferberliğini sürdürmeye devam eder. Aynı zamanda güneydeki seçimlere karşı çıkılması konusunda yüzlerce holigan tarafından Jeju Adasında da büyük bir ayaklanma başlatmışlardır (Hwang, 2010: 202).

Jeju Ayaklanması⁴'nın ardından 1948 güzünde Yeosu (여수) ve Suncheon (순천) şehirlerindeki bazı milis kuvvetler güney bölgedeki seçimlere karşı bir isyan hareketi başlatırlar. Çıkan ayaklanmalara karşı çok sert bir tavır takınan hükümet, pek çok azmettiriciyi esir alırken birçoğunu da idam mangası ile infaz eder. Bu süreçteki vahşetin bir diğer yüzü de Kore Savaşı'nın kendisinde yeniden tecelli edecektir (Hwang, 2010: 202-203).

Hükümet gittikçe artmakta olan bu ayaklanmaları önlemede sıkıntılar yaşar ve çözüm üretme arayışına girer. Rhee, büyük toprak sahiplerinin nüfuzlarını ve siyasi güçlerini zayıflatmak ve çiftçileri daha güçlü bir hale getirebilmek için toprak reform yasasını yürürlüğe koyar (Gökmen, 2008: 96). Sınırın sağındakilerin büyük çoğunluğu varlıklı ve eğitilmiş Korelilerden oluşmaktadır ve onlar bir şekilde sömürge rejimi ile iletişim halinde olduğu için işbirliği konusunda hoşgörülü olmaya meyillidirler. Bu nedenle toprak reformu gibi temel sosyal değişikliklere karşı direnirler (Eckert vd.,1990: 328). Hattın sağ tarafında varlıklı insanlar bulunurken sol tarafında çeşitli gruplar yer almaktadır. Öğrenciler, entelektüeller, köylüler ve işçiler gibi gruplardan oluşan bu kişilerden kimisi Komünist Parti'ye üyeyken kimisi de Komünist Parti'sini Japon yönetimine karşı bir güç olarak gördükleri için sempati duyar (Eckert vd.,1990: 328).

⁴ Jeju Ayaklanması Gökmen (2008: 96- 97)'de Cha (2003:259)'ya göre: "Rhee'nin oluşturduğu baskıcı rejim ile anti-komünist kimliği nedeniyle özellikle komünist muhalif kesimi susturma stratejisine karşı ilk ciddi hareket, Ekim 1948'de Jeju Ayaklanması olarak karşımıza çıkmıştır." şeklinde belirtilmektedir. Ayaklanmanın çıkış sebebine dair daha detaylı açıklamada bulunan Gökmen (2008: 97): "Henüz yeni cumhuriyetin kurulmasının üzerinden iki ay geçmişken patlak veren bu isyan, Kore'deki Rhee hükümetine karşı girişilen ilk toplu halk hareketi olması bakımından çok önemlidir. Ülke içindeki komünist grupların örgütlenmesi ve mevcut yapının uygulamalarını eleştirmeleri karşısında kendilerine takınılan tutum sonucunda birçok insanın cezaevlerine gönderilmesi, Jeju Ayaklanması'nın başlıca nedenleri arasında gösterilebilir." demektedir.

Seçimlerin gerçekleşmesi de kolay olmaz ve ülke içerisinde anlaşmazlıklara sebep olur. Bazı kesimler tarafından güney bölgesinde yapılması planlanan seçimlerin ülkedeki karışıklıktan dolayı 24 Mayıs’a ertelenmesi talep edilse de derhal bir devlet kurma niyetinde olan Rhee Syngman’ın aşırı ısrarı ile seçimler 10 Mayıs 1948’te gerçekleşmiştir (Lee, 2007: 185). Genel seçimle oluşturulan millet meclisinin ilk işi bir anayasa oluşturmak olur. Anayasa oluşturabilmek için 21 Mayıs’ta toplanan ilk millet meclisine ilk başkan olarak da Rhee Syngman seçilmiştir. Güneyde bu gelişmeler yaşanırken, kuzey bölgesinde de seçimlerin yapılması gecikmemiş ve seçim sonuçlarına göre 9 Eylül 1948 tarihinde Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti kurularak başına Kim Il-Sung getirilmiştir (Gökmen, 2010: 73).

1.2. Savaşın Başlaması ve Seyri

Bağımsızlık dönemi olarak görülen beş yıllık süre içerisinde halk tüm dış glerinin yarımada üzerinden elini çekmesini beklerken sonraki üç yıllık süreç en etin mücadelelerin verildiğı, dahası Korelilerin lkeleri hakkında kendi kararlarını veremedен ayrılmaya kadar giden bir sürecin başlangıcı olmuştur. Kısa bir süreç olmasına rağmen oldukça önemli bir dönem olan 1945- 1950 arasındaki bağımsızlık döneminin Kore’yi modern tarihine taşıma noktası olduğunu söylemek mümkündür (Hwang, 2010: 203).

1945’te maruz kalınan Japon kuşatması, Koreli gruplar arasında karmaşık bir i mücadeleyi tetikleyerek nihayetinde 1948 Mart ve Nisan aylarında Kore’nin güney bölgesinde şiddetli gerilla savaşına sebep olur. Bu gerilla savaşları takip eden yılda sınır savaşına, Haziran 1950’de ise tam manasıyla uluslararası nitelikte bir savaş halini alır (Millett, 2001: 8). 1950 yılında başlayan Kore Savaşı, Soğuk Savaş’ın ilk sıcak mücadelesi olma niteliğindedir. Bu mücadele 20. yüzyılın ikinci yarısında hüküm süren kapitalist ve komünist bloklarını karşı karşıya getirmiştir (Hwang, 2010: 206) .

Bağımsızlığın ardından çağdaşlaşmak için atılan adımlarda karşılaşılan zorluklardan en büyüğünün toprak reformu olduğu söylenebilir. Çiftçilerin ümitsizce yaptıkları taleplerine önem verilmeyip, Amerika Birleşik Devletleri yönetiminin kendi sahip olduğu sorunlara dayanarak başlattığı pazar politikası, isyanların çıkmasına sebep olacak kadar yayılmış ve Amerikan yönetimi ile Rhee Syngman yönetimi çıkan bu isyanları askeri güçle bastırmıştır (Jeong, 2011: 77). Bu durum Kore Savaşı'nın çıkmasını teşkil eden durumlardan birisi olarak değerlendirilebilir. Fakat savaşın çıkmasına yol açan en etkili sebeplerden birinin, beş yıldan daha az bir süre içinde Sovyetler Birliği ve Amerika'nın içeride ve dışarıda birbiriyle etkileşim haline girmesinin, ulusal ayrılmanın ve yıkıcı iç savaşın öncüsü olduğunu söylemek mümkündür (Eckert, vd., 1990: 327).

Solcu grupların ve sol-sağ koalisyon gruplarının güçlü karşı çıkmalarına rağmen yönetime geçen Rhee Syngman hükümeti, ekonomik zorluklardan dolayı ortaya çıkmış olan şiddetli ideolojik karışıklıklardan dolayı genel nüfus arasında güven kaybı yaşamış, dahası hükümet 1948 Jeju Ayaklanmasından sonra askeri bir kalkışmayla karşı karşıya kalmıştır. Ülke solcu gerillaların Jiri, Odae ve Taebek Dağlarında 1950 baharına kadar sürdürmüş oldukları direnişten dolayı fiilen iç savaş durumundadır (Woo, 2010: 199).

Git gide büyüyen Kuzey Kore, Kim Il-sung rejimi, arkasında Sovyetler Birliği'nden Stalin'in ve Çin Komünist Partisi'nden Mao Zedong'un desteğini almaktan hoşnuttur (Woo, 2010: 200). 1946'da Sovyet-Amerika Birleşik Komisyonu dağıldığından itibaren, Kuzey Kore bütün yarımadaı Kuzey Kore'nin kendi oluşturduğu 'demokratik temel'lere döndürme stratejisine girdi. Sovyetler ve Çin tarafından güçlü şekilde destek gören Kuzey Kore'nin almış olduğu destekleri uçak, tank ve savaşçılar olarak sıralamak mümkündür. Öyle ki Çin'in Kore Gönüllü Birliğine asker desteği 50.000'leri bulmuştur (Woo, 2010: 200). Çin tarafından aldığı büyük desteğin yanı sıra Kuzey Kore ve Ruslar arasında birçok gençlik eğitim merkezleri organize edilmiş ve Sovyet ordusu temel teçhizatlar alan malzemeleri konusunda destekte bulunmuştur (Millet, 2001: 15).

Sovyetler Birliği ve Çin'in büyük desteği ile hazırlıklarını tamamlamış olan Kuzey Kore birlikleri 25 Haziran 1950 yılında 38. paralelin karşısına muazzam şekilde akın ederek    gün içerisinde Seul'  ele geçirmiş ve iki ay sonrasında Nakdong Nehri'ne kadar ulaşmışlardır (Woo, 2010: 200). Ummadığı şekilde güçlü bir baskınla karşılaşan Güney Kore kısa süre içinde Seul'  kaybetmesinin yanı sıra halktan pek çok entelektüel, yerel lider, iş adamı gibi kişilerin Kuzey Kore'ye kaçırılması ya da öldürülmesi gibi durumları da yaşamıştır. Yaklaşık kırk mil çapındaki güney bölgesi liman şehri olan ‘‘Pusan Hattı’’nda savaşın ilk büyük kırılma noktası yaşanmış ve Kuzey Kore kuşatması Birleşmiş Milletlerin Amerikan  nc  birliklerini Güney'i yeniden ele geçirmesi için organize edebileceği ölçüde geciktirilmiştir (Hwang, 2010: 208). Ağustos 1950'de Güney Kore ve Amerikan birlikleri cesur bir şekilde mücadele ederek yarımadaanın güneydoğu bölgesindeki kilit şehirler olan Daegu, Pusan, Masan gibi şehirleri korumak için düşmanın Nagdong Nehri'nin kuzeyine ilerlemesini durdurdu (Nahm, 2004: 390). Eylül 1950'de Seul' n batısında bulunan ünlü ‘‘  non çıkarması’’ General Douglas MacArthur  nc l ğ ndeki Amerikan kuvvetleri Birleşmiş Milletler'in güneye takviye birlik göndermesi ile Kuzey Kore kuvvetlerine saldırıda bulundu (Hwang, 2010: 208).

Güney Kore her ne kadar Seul kuşatmasına hazırlıksız yakalanmış olsa da Amerika ve Birleşmiş Milletlerin desteği ile yapmakta olduğu savaş hazırlıklarına devam etmektedir. Fakat yapılan bu hazırlıklar Amerika'nın Mançurya'dan saldırma ihtimali karşısında tedirgin olan Çin'in Kuzey Kore'ye yapmış olduğu asker yardımını iki katına çıkarmasıyla birlikte 4 Ocak 1951 yılında Seul' n yeniden düşmesine engel olamamıştır (Nahm, 2004: 392).

Haziran 1951'de Birleşmiş Milletler, Kuzey Kore ve Çin arasında bölgede ateşkes yapılması yönünde diyaloglar gelişmeye başlar. Birleşmiş Milletlerin aracılığını büyük bir şans olarak gören Rhee Syngman, baştan beri ateşkese karşı çıkar. Ekim 1951'de Panmunjom'da Ateşkes konuşmalarının yeniden gerçekleştiğinde, Güney Kore

Hükümeti zaten “ birleşmeden ateşkes” konusuna karşı olduğunu belirtir (Nahm, 2004: 394). Fakat iki yılı aşkın süre boyunca devam eden ateşkes görüşmeleri savaşın verdiği yıkımı daha da arttırmış ve Rhee hükümetinin bütün karşı koymalarına rağmen 27 Temmuz 1953 yılında imzalanmıştır.

1.3. Savaşın Toplumsal Etkisi

1948 yılında 38. paralel sınır tayin edilerek Kore yarımadası bölünmeyi yaşar. Anne- babası, kardeşi, sevdikleriyle ayrı düşen bireylerin yaşadığı sıkıntılar o dönemden itibaren başlamıştır. Aslına bakılacak olursa, Kore yarımadasında bulunan halk, Japon İstila Dönemi’nden itibaren rahat nefes alamamıştır. Kore topraklarında Japonların ülkelerinden çekilmesinin ardından Amerika ve SSCB’nin ülkenin kaderini belirleme girişimleri, ülke içinde meydana gelen ayaklanmalar ve en nihayetinde Kore Savaşı’na kadar süren bir buhran yaşanmıştır.

Savaş esnasında evlerinin ve yaşamakta oldukları sosyal çevrelerinin yerle bir olması toplumda büyük travmalara sebep olmuş, hafızalarında tamiri güç bir yara olarak yer edinmiştir. Hükümet binaları ve Seul Üniversitesi’nin de aralarında bulunduğu üniversiteler, Pusan, Gwangju, Ceonju gibi şehirlere taşınıp savaş dönemi üniversiteleri olarak bu şehirlerde hizmet vermeye devam eder. Bu durum öğrencileri ve çalışanları bulundukları yerden başka bölgelere göç etmeye zorladığı için toplum yaşantısında tedirginliğin yanı sıra belirsizliğe de sebep olmuştur. Seul’ün 1951 yılında yeniden Kuzey Kore ordusunun kuşatması altına girmesi halkı göçe zorlamıştır. Ve bu göçlerle Pusan en büyük toplanma yeri olmuştur (Woo, 2010: 201)

Kore Savaşı’nın alt yapısından sonuçlarına kadar, bütün süreçte, alınan kararlar ya da uygulanan kurallar noktasında Koreli yetkililerden ziyade diğer ülke yetkililerinin hâkimiyetini görmek mümkündür. Kore üzerinde söz sahibi olmak isteyen dış güçlerin

zaman zaman çıkar çatışmasına girdiği durumlar da yaşanmıştır. Özellikle savaşın çıkış sebebi ve arka planı, savaş esnasında işgal politikası, ateşkes anlaşmasını imzalama sırasında esir sorunu, savaş döneminde Güney Kore ve Kuzey Kore'nin siyasi durumundaki değişmeler, Birleşmiş Milletler askerleriyle Çin Kızıl Ordusu'nun savaşa katılma süreci ve bu konuda ortaya atılan eleştiriler, savaşın sonuçlarına dair sorunlar şeklinde büyük anlaşmazlıklar ortaya çıkmıştır (Ryu, 2004: 348).

Savaşın Güney Kore ekonomisine verdiği zararlar da büyüktür. Bu zararları bütün endüstri olanaklarının çökmesi, demiryolu ağlarının büyük bir kısmının işlevini yitirmesi, köprü ve yolların aldığı hasarlar şeklinde sıralamak mümkündür. Kore Savaşı'nda Kuzey ve Güney Kore'nin toplamda verdiği insan kaybı 5 milyon 200 bin seviyelerindedir. Kuzey ve Güney Kore'nin toplam nüfusunun 30 milyon kişi olduğu tahmin edilirse, her 6 kişiden 1'i ölüm, yaralanma, kaçırılma, kaybolma gibi durumlara maruz kalmıştır (Jeong, 2011: 60).

Ayrılmış aileler, savaşın yaraları, yaşam alanını kaybetme, kimlik kaybı, geleneksel inançları yitirme gibi durumlar halkın en çok maruz kaldığı durumlar olmuştur. Yeni yabancı işgalcilerle hali hazırda örnekleri bulunan karmaşadan tedirgin, siyasi muhaliflerin acımasız baskıları ve son sömürge sosyopolitik imtiyazının muhafaza edilmiş olmasını Güney Kore ve oradaki halkın günümüzde güçlü kalmasının dayandığı temeller olarak görmek mümkündür (Hwang, 2010: 204).

2. SAVAŞIN EDEBİYATA YANSIMASI

2. 1. KORE SAVAŞI EDEBİYATININ ARKA PLANI

2.1.1. Edebi Arka Planı

Tarihinde savaş deneyimi olan ülkelerde ekonomisinden, kültürüne, sosyal yaşantısından, düşünce tarzı ya da yönetilme biçimine kadar savaş öncesi ve savaş sonrası şeklinde niteleyebileceğimiz değişiklikler görülmektedir. Tüm bu noktaların yanı sıra edebi alanda da kendi içerisinde değişimler olduğu göze çarpmaktadır. Genellikle savaş sonrasındaki kısıtlamaların şair ve yazarların eserlerini bir yönden kısırlaştırdığı, diğer bir yönden ise daha sonraki dönemler için bir malzeme oluşturduğu görülmektedir.

Kore Savaşı'nın bir nevi "ideoloji çatışması" olduğu söylenebilir. Bununla benzer olarak dönemin edebiyatında da görüş ayrılıkları kendini göstermektedir. Bu dönemin edebiyat durumu ve edebiyat teorisi, siyasi ideolojik karışıklıklar kadar yoğun olmuş ve bağımsızlıktan sonra edebiyatta yeni bir istikamet arayan sol görüşte siyasi devrim görevinin yanı sıra aynı şekilde edebi devrim görüşü de yer almaya başlamıştır (Jeong, 2011: 18). Sağ görüştekilerin temsil ettiği edebiyatın arka planı ise Lee (2002: 18)'nin çalışmasında "50'li yılların edebiyat dünyasının arka planı sağlam bir sağcı edebi sistemin kurulma süreciyle özetlenebilmektedir. Bağımsızlıktan itibaren solcu tartışmalar aracılığı ile 'munhyob' merkezinin edebiyat dünyası gelişene kadar siyasi etki ve yazarların uzlaşması, savaş deneyimleri, Kuzey Kore'ye giden yazarların eğilimleri, savaşa katılmış yazar gruplarının aktiviteleri gibi durumlar o dönemki edebiyat

dünyasının özelliklerini tanımlamakta önemli birer malzemedir.” şeklinde özetlenmektedir.

20. yüzyılın başından ortalarına kadar süren Japon İstila Dönemi ve sonrasında yarımada da yaşanan zorluklar edebiyat alanını da etkilemiştir. Özellikle Japon İstila Dönemi’nde aşırı baskılara maruz kalan Koreliler özgürlüklerini yeniden kazanabilmek ve asimilasyona uğramamak adına büyük çaba göstermişlerdir. Şair ve yazarlar da bu mücadelelerini edebi alanda vermiş, kendi edebiyatlarını Japonların baskısı karşısında muhafaza edebilme çabasının yanı sıra, batılı yazarları da olabildiğince takip etmeye çalışmışlardır. Yarımada da ki havanın sürekli değişime uğramasının Kore Edebiyatı’nın dünya edebiyatlarını tanımasına engel teşkil ettiği söylenebilir. Kore Edebiyatı’nda 19. yüzyıl sonu 20. yüzyıl başında meydana gelen değişiklikleri Batı etkisine eğilmeden yeterince açıklanamayacağını vurgulayan Köroğlu (2009: 193): “Aydınlanma Döneminden (1894-1910) sonra yeni bir edebiyat anlayışı başlar. Batının edebiyat akımları ve eserleri Koreceye çevrilir. Fransız Edebiyatı’ndan şiirler, Rus Edebiyatı’ndan romanlar dönemin Koreli yazarlarınca tanıtılmış ve Batı medeniyeti daha da tanınır hale gelmiştir. Batılılaşma sürecinin etkisiyle edebiyatın içeriği değişime uğramış roman ve tiyatro gibi türlerde o güne kadar işlenmeyen konular edebiyata girmiştir.” şeklindeki açıklaması ile Kore Edebiyatı’nda Batı etkisini özetlemektedir. Bunun neticesinde Modern Kore Edebiyatı, T.S. Eliot, I. A. Richards gibi batılı yazarların eserlerini çeviren ve sanatlarını zenginleştirmek için Avrupalı örnekleri özgür bir şekilde çizen bir grup Koreli yazar aracılığı ile 1930’larda olgunlaşma sürecine erişmiştir (Lee Peter H., 1990:xix). Bağımsızlıktan hemen sonraki edebi değişim sürecini iki aşamada incelemek mümkündür. Bunlardan ilki siyasi durumdaki her türlü problemin edebiyatla direk olarak ilintilendirilmesidir. Edebi sanatların esas noktasını siyasi problemlere devretmesi halk edebiyatının oluşturulması anlamına gelmiş fakat siyasi bir slogan olarak kullanılmamıştır. İkinci olarak, problemin bağımsızlık sonrası edebi değişim süreci

edebiyatçıların içsel bir gereklilikleri ya da herhangi bir kişisel talepleri doğrultusunda ortaya çıkmamış olmasıdır. Edebiyatçıların bağımsız olarak kendi düşüncelerine göre istila döneminin edebi hatalarını yok etmenin başlangıç noktasını göz ardı edip siyasi rotadan uzaklaşmaları ve sağ-sol etkisinin bir ayrışma meydana getirmesi direk olarak bu sorun ile bağlantılıdır (Gwan, 1993: 36).

1945 yılına kadar sadece Japon baskısına maruz kalınması sadece sosyokültürel açıdan değil, aynı zamanda anadilde edebiyat faaliyetlerini yürütmede de çeşitli yasaklar getirdiği için gerçek anlamda ulusal edebiyatı oluşturmayı zorlaştırmıştır. Fakat 1900'li yılların ikinci yarısına gelindiğinde, ulusal bağımsızlığını elde eden Kore toplumunda, edebiyat eleştirisi bilinci ile birlikte Japon İstila Dönemi'nin zihinsel yaralarını yansıtmaları açısından, eleştiri alanına olan ilginin arttığı, hatta bu alanda uzmanlaşmaya kadar gidildiği görülür (Gwang, 1993: 36). Ayrılık durumundan sonra eleştiri alanında yeni bir ulusal edebiyat fikrini oluşturma gerekliliği doğar ve bu fikri içine alan çeşitli görüşler geliştirilir. Geliştirilen bu görüşler neticesinde;

Kim Dong-ri hümanist ulusal edebiyat teorisine,

Choe Il-su (최일수) dünya edebiyatı olarak ulusal edebiyat teorisine,

Jo Yeon-hyeon (조연현) ulusal özelliğine vurgu yaparak dönemin ulusal edebiyat teorisini şekillendirmişlerdir (Lee, vd., 2012: 102). Ülkelerinin özgürlüğüne kavuşmasının ardından atılan ulusal edebiyat bilinci Kore edebiyatının gelişimi adına atılmış önemli olumlu adımlardan olmuştur.

Bağımsızlıktan sonra Kore edebiyatında edebi faaliyetlerin toplumsal temelini oluşturmak için edebi devamlılık faaliyetleri geliştirilmiştir. Geliştirilen bu faaliyetler arasında ilk hayata geçirilen edebi grup, aralarında İm Hwa (임화), Lee Tae-cun (이태준), Kim Gi-rim (김기림), Kim Nam-cheon (김남천) gibi yazarların bulunduğu Kore

Edebiyatı İnşa Merkezi'dir (조선 문학 건설 본부- Joseon Munhag Geonseol Bonbu).

Bu grupla benzer gruplar;

- Kore Müziği İnşa Merkezi (조선 음악 건설 본부- Joseon Eumag Geonseol Bonbu),
- Kore Sanatı İnşa Merkezi (조선 미술 건설 본부- Joseon Misul Geonseol Bonbu),
- Kore Sineması İnşa Merkezi (조선 영화 건설 본부- Joseon Yeonghwa Geonseol Bonbu),

gibi gruplarla, 18 Ağustos 1945'te kurulan Kore Kültürü İnşa Merkezleri Birliği (조선 문화 건설 중앙 협의회- Joseon Munhwa Geonseol Jungang Hyeobuihoe) çatısı altında birleşmiştir (Gwan, 1993: 33). Oluşturulan kültür merkezlerinin isimlerinde “Joseon” ibaresinin yer alması ilk etapta Kuzey Kore’de yapılmış olan çalışmalar şeklinde bir algı oluşturmaktadır. Fakat literatüre bakıldığında “Joseon” isminin 1945 yılına kadar Güney Kore’de de kullanıldığı bilinmektedir. Bu nedenle Güney Kore’de kurulmuş olan merkezler oldukları yönünde bir şüpheyne düşülmesine lüzum yoktur.

İdeolojik çatışmaların giderek artmaya başladığı yıllarda karşıt görüşte olanlar çeşitli işkence ve zorlayıcı durumla karşı karşıya kalmıştır. Bu işkenceler neticesinde sol görüş edebiyatçıları arasında olan Kim Tae-Jun (김태준),

Yu Jin-o (유진오) gibi yazarlar askeri eylemleri nedeniyle tutuklanıp ölüme terk edilmiştir. Sağ görüşteki durumun ise,

Bak Jong-hwa (박종화),

Kim Gwang-seob (김광섭),

Lee Heon-gu (이헌구) gibi sağ görüşlü yazarların öncülük ettiği Merkez Kültür Birliği'ni (중앙 문화 협회- Jungang Munhwa Hyeobuihoe) 8 Eylül 1945 yılında organize edildikten sonra 13 Eylül 1945'te Eski Joseon Yazarlar Birliği (전조선 문필가 협회- Jeon Joseon Mulpilga Hyeobhoe) olarak devam ettiği görülmektedir. Bu grupta yer alan yazarların yetenekleri düşünüldüğünde sol görüştekilerle çekişecek yeteneğe sahip olan grup

Yu Ji-hwan (유지환),

Kim Dong-ri,

Seo Jeong-ju (서정주) gibi gençlere ön ayak oldukları ve 4 Nisan 1946 yılında organize edilen Joseon Genç Yazarlar Birliği (조선 청년 문학가 협회- Coson Cheongnyeon Munhagga Hyeobhoe)'ne başlangıç olmuştur (İm, 2010: 29).

Bağımsızlık sonrası sağ ya da sol görüş yazar gruplarından herhangi birine katılma ihtiyacı duymamış olan yazarlarda mevcuttur. Sağ ya da sol görüşten hiçbirine katılmayan tarafsız yazarlar arasında;

Baek Cheol (백철),

Kim Gwang-gyun (김광균),

Yeom Sang-seob (염상섭) gibi yazarlar bulunmaktadır. Çetin düşünce tartışmalarının yaşandığı bağımsızlık döneminde tarafsızların eylemleri dikkat çekmeyecek düzeydedir. Güney Kore sağ görüş edebiyatı, kuzeyden kaçan yazarların varlığı ve Ulusal Güvenlik Kanunu'nun kabulüyle (1949) 9 Aralık 1949 yılında kurulan Kore Edebiyatçıları Birliği'nin (한국 문학가 협회- Hangug Munhagga Hyeobhoe) başlangıcı olarak meydana gelmiştir (İm, 2010: 29).

2.1.2. Siyasi-Toplumsal Arka Planı

Savaşlar her daim onu tecrübe eden toplumlardan çalmıştır. Sevinçlerini, sevdiklerini, geleceklerini, umutlarını. Pek çok savaş çıkış sebebi itibariyle arkasında siyasi bir çıkar saklamaktadır. Ve devletlerin elde etmek istedikleri bu çıkarlar uğruna toplum, gıda yoksunluğu, parçalanmış aileler, ekonomik yönden zarar görme, evlerini kaybetme, yurtlarından sürülme, geleceğe dair planlarının elinden alınması gibi noktalarda sayısız yitirilişle karşı karşıya kalmaktadır.

Söz konusu yitirilişlerden pek çoğu da Kore Savaşı'nın sonucunda yaşanmıştır. Ülkenin Japon İstilasası'ndan kurtulmasından hemen sonra ayrılma süreci, modern tarihin en büyük felaketi doğu-batı bloğunun Soğuk Savaş sisteminin kurulma süreci gibi karmaşık süreçlerden geçen Güney Kore halkı, savaş sonrasında da beklenildiği gibi ayrılma ve çeşitli olaylarla yakından ilişkili olmak durumunda kalmıştır (Lee, 2002: 10). 1950'li yıllar ayrılmış ailelerin, savaşın yaralarının, yaşam alanı ve benlik kaybı ya da ahlaki inançlardaki değişime bağlı olarak çöküntülerin ortaya çıktığı bir dönem olmuştur. Bağımsızlıkla birlikte Koreliler, Sömürge döneminin siyasi kısıtlamalarından kurtulmuş olsalar da halkın zoraki ayrılığa maruz kalması Koreliler için yeni bir kısıtlama olmuştur (Gwan, 1993: 17).

Bağımsızlık sonrası edebiyatçılar, hayal ettikleri ülke modeline göre sağ-sol görüşlere bağlı olarak ikiye ayrılmış ve iki tarafta Japon İstila Dönemi'nin izlerini yok etmede fikir birliğine varmışlardır. Fakat nasıl bir toplum ya da ülke kurulması gerektiği yönünde her biri farklı edebi çözüm sunmuşlardır (Lee, vd., 2012: 103). Komünist ideolojiyi, yani sol görüşü, benimseyen Kuzey Kore karşısında Güney Kore halkı anti-komünist bir tavır takınmış vaziyettedir. Bu dönemde anti-komünist ideolojiyi toplumun içselleştirmesi uzlaşma sistemini geliştirmekte olduğu için ayrılma sisteminin sorunlarını ve onun dışındaki toplumsal karışıklıkları örtbas etme yolu ile toplumsal dayanışma sağlanmıştır (Lee, 2002: 12). 35 yıl süren Japon İstilasası Dönemi'nin ardından ulusal

kimliklerini kaybeden Kore halkını yeniden canlandırmak ve yaşanan acıları bir sonraki kuşaklara aktarabilmek için kalem ehline büyük görevler düşmüştür. Bu doğrultuda eserlerini kaleme alan şair ve yazarların işledikleri konuların kimilerinde yitirilen uluslarını geri getirme, kimilerindeyse kendi tarihlerini iyileştirme çabası içerisinde olan insanlara ön ayak olma çabası görülmektedir (Kim, 1998: 3). 1947 senesinin sonlarına doğru II. Dünya Savaşı ile Kuzey Kore'den Güney Kore'ye kaçan Im Hwa, O Jang-hwan (오장환) gibi isimler Güney Joseon İşçi Partisi'nde savaş esnasında orduya hizmet etme görevlerinde aktif olurken, ateşkes sonrasında itibaren tasfiyeler başlamıştır. II. Dünya Savaşı'nda kuzeyden güneye kaçan yazarlara göre daha geç geçiş yapan;

Lee Yong-ag (이용악),

Jo Yeong-chul (조영출),

Jo Byeog-am (조벽암) gibi yazarlar Güney Joseon İşçi Partisine oranla daha hafif bir tasfiyeye maruz kalmışlardır. Gözleri korktuğu için daha sonra geri dönen bu yazarlar, sanat yeteneklerinin en üst seviyede olduğu Choellima Hareketi⁵ dönemine kadar gelişmiş eserler vermişlerdir (Im, 2010: 33).

Çeşitli edebi-siyasi ilkelere sahip grupların karma olarak bir araya geldiği Genç Yazarlar Birliği (청년 문학가 협회- Cheongnyeon Munhagga Hyeobhoe) kimi noktalarda ayrışıp kimi noktalarda fikir birliğine varmaları yoluyla organizasyonlarını sürdürürler. 24 Ekim 1946'da Pusan- Gyeonnam bölgesinde sağ-sol edebiyatını birleştiren güney bölgesindeki üç şehrin edebiyat toplantısı organize edilmiş ve organizasyonun ileri gelen isimleri olarak Genç Yazarlar Birliği'nden Yeom Ju-yong (염주용) ve Tag Chang-deog (탁창덕) katılırken, Koreli Yazarlar Birliği'nden (조선

⁵ Ekonomi, kültür, fikir ve ahlakın bütün alanlarda geri kaldığını açıklayıp toplumsal yenilenme için halka güç veren hareket
(http://krdic.naver.com/search.nhn?dic_where=krdic&query=%EC%B2%9C%EB%A6%AC%EB%A7%88%20%EC%9A%B4%EB%8F%99).

문학가 동맹- Joseon Munhagga Dongmaeng) Kim Jeong-han (김정한) hazır bulunmuştur (Yun, vd. 2014: 59-60).

Edebi eserlerin, dönemin atmosferinden dokuları içinde barındırması kaçınılmaz bir etkileşimdir. Bu nedenle bağımsızlıktan itibaren Kore Savaşı'na kadar sağ ve sol kanatın ideolojik çatışmasından dolayı oluşan siyasi ve toplumsal kargaşa edebiyat alanına da nüfuz ederek edebi gruplar ve edebi akımlar eserler aracılığı ile ortaya konulmuştur (Jang, vd., 2015: 33). Eserlerini etrafında toplandıkları görüşü destekler nitelikte kaleme alan yazarlar, bağımsızlık döneminde Kore edebiyatının yeniden inşası için hep birlikte omuz vermişlerdir. Fakat savaş döneminin sıcak yıllarına kadar tek bir koldan yürüyen Kore edebiyatı 1950'li yıllarda ülkenin ikiye ayrılması ile Kuzey Kore ve Güney Kore edebiyatları olarak birbirinden bağımsız bir şekilde gelişmiştir (Lee, vd., 2012: 103).

2.2. KORE SAVAŞI'NIN KORE EDEBİYATI ROMANLARINDAKİ ETKİSİ

Kore'yi gerek toplumsal gerekse ekonomik yönden derinden etkileyen Kore Savaşı, kalem ehli tarafından edebiyat alanında işlenmesi gereken bir malzeme olarak görülmüş ve sonraki nesillere savaşın yıkıcılığını gösterebilmek adına bu konuda eserler vermeye yönelmiştir. Nitekim Aytaç (2005: 28) çalışmasında, “Çağına tanıklık etmenin ötesinde çağının en büyük, en sarsıcı savaşları olan Dünya Savaşlarının kaynağında yaşamış bir yazar olarak Henrich BÖLL, edebiyatın olduğu kadar edebi incelemenin de tarihi-coğrafi gerçekleri göz önünde bulundurması gereğine inanmakla kalmaz, bunu yazarın ahlâkî/vicdani görevi sayar.” diyerek bunun gerekliliğine dikkat çekmektedir. Savaş Edebiyatı konusunda çalışmalarda bulunmuş olan Im Geung-jea (임궁재)'nin bu konudaki görüşü ise “Bir alev topu içerisinde ilerleyen insanın, savaşın getirdiği

yenilikler karşısındaki arayışını sergilemenin Kore edebiyatçılarının görevi olduğu söylenirse, yazarlardan savaş deneyimlerini yansıttıkları bir edebiyat yapımlarının talep edildiği” şeklindedir (Seong, 2003: 16).

Dünya genelinde yaşanan ağır savaşlar, edebiyat dünyasında böyle bir kavramın kullanılması gerekliliğini doğurmuş, tarih, psikoloji, ekonomi gibi alanların yanı sıra bu alanda da kendine yer bulmuştur. ‘Savaş Edebiyatı’ terimi I. Dünya Savaşı sonrasında Almanya’da ortaya çıkan edebi bir terim olarak Metzler’in ‘Edebi Kelimeler Sözlüğü’ne göre basit bir tanımla “Savaş aracılığı ile insanlığın sorunlarını araştıran edebiyat.” olarak tanımlanmaktadır (O, 1992: 4). Bu nedenle savaşın yıkıcılığı altında halkın ezilen benliği ve üstü örtülü duygularını açığa çıkarmada etkili bir alan olduğunu söylemek mümkündür. Jo (1999: 232)’nin Özgür Edebiyat Dergisi (1960. 1., ss:176)’nden yaptığı alıntıda ise savaş edebiyatı tanımı “Savaşın karakteristik acı ortamını, grupsal aktiviteleri, bireysel durumları ve buradan gelen barışçıl manaya vurgu yapıp tanımlayan içeriğe sahip eserlere savaş edebiyatı denir.” şeklinde belirtilmektedir. Savaş edebiyatının başlangıcına dair batıdaki durum ise Antik Yunan Edebiyatı İlyada’ya kadar dayanmaktadır, fakat edebiyatta türsel kavram olarak ortaya çıkışının 19. yüzyıldan sonra olduğu söylenebilir (O, 1992: 4).

1945 Yılında Japon İstilasından yeni kurtulmuş olan ülke, Kore, tam da rahata kavuşmayı hedeflerken, bu defa da iç savaşın getirdiği zorluklarla mücadele etme durumunda kalmıştır. Savaşın insanlar üzerindeki derin etkisi ve yaşanan zorlukların sonra ki nesillere aktarılmasında edebiyat alanından da faydalanılmıştır. Halkın yaşadığı acılar, içinde bulundukları psikolojik durum, maddi açıdan yaşanan zorluklar, ülkeler arası ideolojik çatışmalar gibi konuları o dönem hakkında yazılmış eserlerden anlamak mümkündür. Bu bağlamda edebi eserler bizlere büyük ipuçları sunmaktadır. Bu noktada Lee Mun-yeol (이문열), Han Seung-won (한승원), Lee Dong-ha (이동하), Kim Ju-

yeong (김주영) gibi 1940'lı yıllarda dünyaya gelip 10 yaşlarında savaşı tecrübe eden yazarlar savaşın iç yaralanmasını içeren roman edebiyatına büyük bir vuruş yapmışlardır (Jeong, 2015: 10).

Yaşanılan gelişmeler edebiyat tarih bağlamında ele alındığında Japon baskısından kurtulan ülkenin edebiyatında geleceğe yönelik umutlu konuların ele alınması beklenir. Fakat bağımsızlık sonrası gelişen olaylar, edebiyatta işlenen konuların merkezinin beklenilenin aksine işlenmesine neden olmuştur. Bundan dolayı bağımsızlık sonrası ikinci yarım yüzyıl edebiyatında en güçlü etkiye sebep olan temel malzeme sömürü dönemi yönetiminden kurtulma ve halkın ikiye bölünme gibi iki zıt durumu tecrübe etmiş olmasıdır (Gwan, 1993: 16).

Savaşın tüm buhranına rağmen edebiyat, kültür, sanat gibi alanlarda başka bir ülkenin baskısı altında olmamaları Koreli aydınları yapacakları çalışmalarda bir nebze olsun özgürleştirmiştir. Bunu fırsat bilen yazarlar ulusal edebiyatı kurma hazırlığına soyunmuşlardır. Japon baskısından kurtulmanın ardından bağımsızlık dönemi sonrasında gazete ve dergiler yeniden canlandırılıp, roman yazarları ve şairler Hangil⁶la eser vermeleri için görevlendirilir (Shim, 2007:188). Savaş öncesi dönemdeki Japon baskılarından dolayı yazarlar kendilerini geliştirme olanağına sahip olamamıştır. Bu sebeple önceki nesilden farklı olarak 1945'ten sonra edebiyat alanına giren yeni nesil Koreli yazarlar, üniversitelerdeki Kore edebiyatı alanlarında uzmanlaşmış ve mezun olduktan sonra profesör olup kendilerine çalışma alanları belirleyip o alanlara yoğunlaşarak var olan bütün verileri ve bilgileri düzenlemişlerdir. Dönemin yazarlarının uzmanlaşma alanlarına kısaca bakacak olursak aşağıdaki şekildedir;

- Lee Ga-won (이가원)'un Çince karakterli edebiyat,

⁶ Kore alfabesi.

- Shim Jae-won (심재원)'ın şico çalışmaları,
- Kim Ki-dong (김기동)'un roman çalışmaları,
- Chang Teok-sun (창택순)'un halk hikâyeciliği,
- Kim Tong-ug (김통옥)'un pansori çalışmaları,
- Lee Tu-hyeon (이투현)'un tiyatro çalışmaları,
- Jeon Gwang-yeong (전광영)'un modern roman çalışmaları alanlarında

geniş etki bırakmış oldukları göze çarpmaktadır (Jo, 1997: 26).

Savaş Dönemi Edebiyatı, halka vatan sevgisini aşilayarak liberal demokrasiyi savunmaları için ortaya çıkmış bir disiplindir. İşlevi savaşın acısını somutlaştıran ya da böylesi bir zulümde bile ayakta kalmayı becerebilen insanoğlunun zaferini gösteren hümanistik eserler verilmesini sağlamaktır (Jeong, 2011: 75). Savaş sonrası roman yazarları yaşanan acı gerçekleri görmezden gelmeyi ya da yaşamın karmaşasını basitleştirmeyi reddetmiş, edebiyat ve tarihin birbirinden ayrılamayacağı görüşünde olan yazarlar, tarihlerinde yaşamış oldukları hüzün dolu dönemleri de eserlerine taşımaktan çekinmemişlerdir (Lee Peter H.,1990:xix). “Bölünme Bilinci Edebi Açılımı”nda, Kore Savaşı’yla ilgili edebi farkındalığın 50’li yılların kurban psikolojisi, 60’lı yılların içselleştirme süreci, 70’li yılların acı ile bütünleşmesi şeklinde ilerlenen bir süreç olarak meydana geldiğine işaret edilmektedir. 1950’li yıllarda sadece,

Choe Jeong-hwi (최정희),

Han Mu-sok (한무속),

Son So-hwi (손소희) gibi bağımsızlıktan itibaren eser verme faaliyetlerinde bulunan yazarlar değil,

Bak Gyeong-ri (박경리),

Han Mal-suk (한말숙) gibi bağımsızlık sonrası edebiyat hayatına başlamış olan yazarlara kadar savaş konusu işlenmiştir (Jeong,2015: 8).

Japon İstilas Dönemi'nin önemli isimlerinin de bu dönemde çağdaşlarına katkıda bulundukları görülmektedir. Kore'nin savaş sonrası edebiyatı,

Pak Cheong-hwa(박정화),

Yeom Sang-sop,

Jang Bi-seok (장비석),

Kim Dong-ri,

Hwang Sun-won,

An Su-gil (안수길) gibi eski yazarların deneyimlerini aktarmasıyla devam edip, Kim Dong-ri'nin savaş üzerine eleştirel bakış açısı ve şekillendirmiş olduğu savaş kurgusu; Gwihwan Jangjoeng (귀환장정- Kahramanın Dönüşü) ve Heungnam Cheolsu (흥남철수- Heungnam Geri Çekilmesi) adlı eserlerine yansımıştır (Lee, 2003: 470). Yazar bu çalışmalarında, savaş nedeniyle şehirlerinden göç etmek zorunda kalan insanlar üzerinden mülteci yaşamların dramını resmetmektedir.

Savaş sonrası nesil yazarları, savaş döneminde çıkardıkları;

•Beyaz Halk Dergisi (백민- Paekmin),

•Yeni Dünya Dergisi (신세계- Shinsegye),

•Yazınsal (문예- Munye),

•Joseon Sanatı (예술조선- Yesul Joseon) ve savaş dönemi sonrasında çıkardıkları;

- Düşünce Dünyası Dergisi (사상계- Sasangye),

- Edebiyat Sanat Dergisi (문학예술- Munhag Yesul),

- Modern Edebiyat Dergisi (현대문학- Hyeondae Munhag) gibi edebi dergilerle başlangıç yapan Choe In-hun, Ha Geun-Chan, Han Mal-suk gibi yazarları kapsar (Kim,1998:23). Adı geçen yazarların savaş döneminin çalkantılı durumunda çıkardıkları bu dergilerle halkın moralini ayakta tutmayı başarabildiklerini söylemek mümkündür.

Ha Geun-Chan, Han Mal-suk gibi yazarların savaş sonrası edebiyat çalışmalarını,

- Özgür Edebiyat (자유문학- Jayu Munhag- 1956),

- Yazınsal (1995),

- Modern Edebiyat (kuruluş 1955) gibi dergilerde yayımlamaları, adı geçen dergilerin kurulmasında büyük rol oynamıştır (Kim, 1998: 24).

O (1992: 5)’da Metzler (1984)’e göre; “19. yüzyılın ikinci yarısında girildiğinde savaş edebiyatı, savaşın idealleştirilmesi karakterinden sıyrılıp savaşın kişiler üstünlüğünü ortaya koyan ‘insanlık araştırmaları edebiyatı’ olarak, I. Dünya Savaşı sonrasındaki savaş edebiyatı, savaşın kişiler üstünlüğünü ortaya koymayı bırakmayıp ‘savaş karşıtı edebiyat’ denilen kavramla geliştiği” belirtilmektedir. Batı’da konuyla ilgili E.M. Remarque’nun ‘Batı Cephesinde Yeni Bir Şey Yok’, R. Aldington’nun ‘Kahramanın Ölümü’, E. Hemingway’in ‘Silahlara Veda’ adlı eserleri yer alırken Kore Edebiyatı’nda Hwang Sun-won’un *Namudeul Bitare Seoda* (나무들비탈에서- Ağaçlar Dik Yamaçlarda Dikilir-) (1960), Kim Dong-ri’nin *Ggaçi Sori* (까치소리- Saksaganın Sesi) (1996) adlı eserlerini örnek vermek mümkündür.

Savaş dönemi eserlerinin en belirgin özelliği cephe hattı ile cephe gerisini birleştiren konular hakkında olmalarıdır. Bu konudaki temsili eserler;

- Gwan Ha-shin (관하신)'in *Napyeon* (남편- Eş),
- Lee Seo-gu (이서구)'nun *Eomeoni* (어머니- Anne),
- O Yeong-su (오영수)'nun *Acciya* (아씨야- Acci),
- Yu Ji-hyeon (유지현)'un *Gisangdo* (기상도- Gisan Adası),
- Yun Gim-suk (윤금숙)'un *Adeului İlgi* (아들의일기- Oğlumun Günlüğü),
- Choe Tae-eung (최태응)'ın *Mujigae* (무지개- Gökkuşağı),
- Choe Jeong-hwi (최정희)'nin *Chuldong Jeonya* (출동전야- Önceki Geceye

Gidiş) şeklinde sıralanabilir (Lee, 2002: 35).

Kore Savaşı Edebiyatı üzerine kapsamlı çalışmalarda bulunan Avrupalı araştırmacı De Wit (2010: 24)'te Koreli edebiyatçıların savaş esnasında başlattıkları yazar grupları şu şekilde anlatılmaktadır: “Kore Savaşı patlak verdikten birkaç saat sonra Ulusal Kültür Organizasyonları Birliği (전국 문화 단체 총연 합회- Jeongug Munhwa Danche Chongyeon Habbhoe) üyesi yazarlar Acil Sivil Propaganda Birliği'ni (비상 국민 선전대- Bisang Gugmin Seonjeondae) kurmak için bir araya gelerek el ilan yazma, radyo yayınlarında şiir okuma gibi savaşta başarılı olmaya yönelik edebi çabalarda bulunmuşlardır.” Medyanın olduğu kadar edebi eserlerinde toplumun algısına yön vermede etkili olduğu bir gerçektir. Bu durum savaş dönemi yazarları tarafından Kore halkı için de kullanılmıştır. Kore Savaşı sonrasında 1956 yılında yayımlanan Kim Dong-myeong (김동명)'un *Jeoggwa Dongci* (적과동지- Düşman ve Dost) adlı eserinde ‘Kuzey’e karşı yoğun düşmanlık duygusundan dolayı ayrılma ve suçlama fikri, cezalandırma arzusu bariz bir şekilde görülüp, bu durum Kuzey’e karşı saldırganlık düşüncesinin daha da güçlenmesine sebep olmuştur (Kim, 2013: 181). Bu eserde de görüldüğü üzere, yazarlar çalışmaları vasıtasıyla halkın algısını etkileyebilmiştir.

Kore halkı başarısızlıkla sonuçlanan 19 Nisan Ayaklanması'nın⁷ ardından 1961 yılındaki askeri darbe ile bir yıkım daha deneyimlemek durumunda kalmıştır. Olayların seyri sırasında 1960'lı yıllardaki yazarlar, içinde bulundukları bu umutsuzluk ve çaresizliğe karşı atağa geçmiştir (Kim: 1998: 10). 1960'lı yıllardaki siyasi çalkantılar yazarları bu konular üzerine eserler vermeye itmiş ve yazarlar savaşın acı veren yüzünden sıyrılıp, ülkedeki siyasi olayları eserlerinin odak noktası yapmışlardır. Bu nedenle her ne kadar Kore Savaşı romanlarının açlık ve ölüm, ailelerin ayrılması gibi mağdur psikolojisini konu edindiği söylenirse de, Kore'nin ayrılmasını konu alan romanlar *Gwangjang* (1960) adlı romandan itibaren yazılmaya başlamıştır. Fakat bunu yapmak öncelikle kurban psikolojisinden sıyrılıp, bilinçli bir düşünce elde ederek mümkün olmuştur (Jeong, 2015: 9)

Gwangjang adlı romandan sonraki girişimler;

- Kim Seung-ok (김승옥)'un *Mujin Gihaeng* (무진기행- Mujin'e Yolculuk) (1961),

- Lee Cheong-jun (이청준)'un *Somune Byeok* (소문의벽- Söylenti Duvarı) (1971)

ve *Byeoril Boyeodeurimnida* (별을 보여드립니다- Sana Yıldızları Göstereceğim) (1971)

adlı eserlerle devam etmiştir. Ayrıca 1960'lı yıllardaki Kim Seung-ok'un edebi imgesi olan 'sis' ve Lee Cheong-chun (이정준)'un edebi simgeleri olan 'tuzlu su' ile 'açlık' 1960-1970'li yılların politik durumu hakkında önemli ipuçları veren eserlerdir (Kim, 1998: 10).

1960 yılında edebiyat alanına giren yazarlardan Kim Dong-rib (김동립) ve Gim I-seok (김이석), meslektaşları Nam Cheong-hyeon (남청현) ve An Su-gil'in romanlarında

⁷ 19 Nisan Ayaklanmasına, 1960 yılında Rhee Syngman yönetiminin diktatörlük ve yolsuzluklarını kınamak için barışçıl protestolara kadın erkek yaş gözetmeksizin tüm halk katılmıştır. Fakat bu durumu sonlandırmak için meydanlara gelen polislerin ayırt etmeksizin ateş açması 186 kişinin ölümüne, sayısız insanın da yaralanmasına neden olmuştur (Ryu, 2004: 363).

Güney Kore halkını casus olarak görevlendiren ülkenin saldırgan tavrına karşı koyan bir profilde görülür. Fakat ilerleyen zamanlarda Kuzey Kore'yi artık ayrı bir ülke olarak görmeyi bırakırlar. Kuzey Kore'yi eserlerinde sadece kendileriyle soydaş halkın yaşadığı bir alan olarak yazarlar (Kim,2013: 212).

2.2.1. Başlıca Savaş Dönemi -1950'li Yıllar- Yazarları ve Eserleri Hakkında

Savaş döneminin bütün ağır şartlarına rağmen dönemin yazarlarının kalemlerini ellerinden bırakmayıp eser vermeye devam ettikleri görülmektedir. Bu dönemin edebiyatında, savaşta yara alan insanların tutum ve trajedisi, çelişki içinde kalan topluma karşı şikâyet ve eleştiriler, geçmişe duyulan özlem ve hümanizm yazar ve şairlerin eserlerinde görülen konulardır (Köroğlu, 2002: 210). Ülkenin içinde bulunduğu zor durum nedeniyle bu dönemde verilen savaş konulu eserlerde savaş sonrası döneme nazaran savaşın duygu yönünün ele alındığı görülmektedir.

Bu bölümde savaş döneminin zor şartlarına rağmen eser vermiş ve vermiş oldukları eserleriyle dönemi temsil eden yazarlardan üç tanesi ele alınmıştır. Köroğlu Türközü (2017: 113-114)'nde Kim Dong-ri'nin bağımsızlık döneminin en önemli roman yazarları arasına girdiğinden bahsedilmektedir. Kim Dong-ri her ne kadar bağımsızlık dönemi yazarı olarak görülse de yazarın *Gwihwanjangjeong* ve *Heungnam Cheolsu* adlı eserlerinde savaş ve kaos ortamının gerçekliğini gözler önüne sermektedir (Gwan, 2003: 1126). Yazarın 50'li yıllarda vermiş olduğu *Heungnam Cheolsu* adlı eseri üzerinden savaş durumundaki halkın mülteci yaşantısını gözlemlemek mümkün olmuştur. Lee (Lee, v.d.,2012: 101)'de Son Chang-seob'un 1950'li yıllardaki roman yazarı temsilcilerinden biri olduğu belirtilirken, Jeong (2011: 102)'da yine Son Chang-seob'un insanlığın dehşet verici yüzünü alıışmadık bir şekilde işlediği vurgulanmaktadır. Bu başlıkta yer alan yazar

ve eserler daha önceki akademik çalışmalarda ön planda olmaları bakımından değerlendirilmiştir.

A) Kim Dong-ri (김동리)

Yazar Hakkında Bilgi:

Yazar Kim Dong-ri, 24 Kasım 1913 yılında Kyongju Kyongsangnam-do'da dünyaya geldi. Kyongshin Lisesi'nde eğitim gördü. 1958 yılında Kore Sanat Akademisi ödülüne, 1967 yılında Samil Kültür Ödülü'ne layık görüldü. Chungang Üniversitesi'nde Yaratıcı Yazma dersini verip, Kore Edebiyatı Derneği ve Kore Sanat Akademisi'nin başkanlığını yürütmüş olan yazar 1995 yılında hayatını kaybetti.

Savaş dönemi eserleri:

- Gwihwanjangjeong (귀한장정- Memlekete Dönüş) (1951)
- Sangbyeong (상병- Subay) (1952)
- Saban-y Shibcaga (사반의십자가- Dört Bi Yanda Haç) (1953)
- Shiljonmu (실존무- Varoluşun Dansı) (1955)
- Chunchu (춘추- İlkbahar ve Sonbahar) (1956)

Savaş döneminde vermiş olduğu romanların yanı sıra yazarın kaleme aldığı diğer eserleri aşağıdaki şekildedir:

Romanlar:

- İgose Donjyeojida (이곳에 던져지다- Buraya Koymak) (1973)
- Elhwa (을화- Şaman Büyücü Kadın) (1978)

Kısa Romanlar:

- Munyoedo (무녀도- Şaman Kadının Resmi) (1947)
- Hwantogi (항토기- Kızıl Toprağın Hikayesi) (1949)
- Deungshinbul (등신불- Buda'nın Heykeli) (1963)
- Ggachisori (까치소리- Saksagan'ın Sesi) (1973)
- Mildawon Shidea (밀다원시대- Mildavon Dönemi) (1975)
- Neup (늪- Bataklık) (1977)
- Ggoci Cinin Iyagi (꽃이지는이야기- Savrulan Yaprakların Öyküsü) (1978)

Şiirler:

- Bawi (바위- Kaya) (1973)

Kim Dong-ri kariyerine ilk olarak 1934 yılından Choson İlbo'da yayınlanan “Beyaz Balıkçıl” adlı şiiri ile başlar. “Shilla Kahramanlarının Ataları” adlı ilk kısa hikâyesi ile yazarlık hayatına adım atar.

Japon baskısı altında yazdığı eserlerin karakterleri dürüst bir şekilde yaşarken bir yandan da sefil hayata katlanan yoksul, cehalet ve boş inançlı insanları yansıtır. Ulusal bağımsızlığı elde ettikten sonra edebiyata maddiyatçı bakan sol görüş yazarlara karşı bir pozisyon alır. İnsanlığı müdafaada edebi eserleri daima desteklemiştir.

Eserlerinde sağ- sol görüşler arasındaki politik çekişmeleri ve Kore Savaşı'nı işlemiş ve kendinden önceki yazarlara göre farklı bir tutum sergilemiştir. Yazarın edebiyata olan ilgisi hem sis perdesinin geleneksel dünyası hem de gerçek hümanizm dünyası merkezli olmuştur. Yaratıcılığa ve edebiyatının edebi hayal gücünün ifadesine büyük önem atfeder (The Korean Culture and Arts Fond., 1998: 203- 206).

Kim Dong-ri'nin eserlerinde savaş dolayısıyla göçe maruz kalan insanların mülteci yaşamlarının konu edindiği göze çarpmaktadır. Bu tema ile işlediği eserlerden birisi olan Heungnam Cheolsu adlı romanında da savaşın insan hayatına olan olumsuz etkisini gözler önüne serer. Eserde Kuzeye doğru ilerleyen Birleşmiş Milletler askerleri Çin Komünist Ordusu'nun var gücüyle Kore'ye girmeye çalışmasını püskürtmeye başlar. Üç arkadaş kuzeye gitmeyi planlarken bundan vazgeçip Heungnam'a geri giderler. Yeniden ele geçirilen bölgeden olan bu üç kişiye eğitim verme, savaşma gibi görevler verilir. Heungnam'daki askeri birliğin eğitiminden sorumlu kaptan Gang'ın ricası ile Heungnamlılara umudu aşılayıp 'Teselli Gecesi' bile düzenlerler. 'Teselli Gecesi' nin başladığı gün Ceong In-sun diye birinin tanıştırdığı Yun Shi-jeong adında bir genç kızın 'kına çiçeği' vari yalnızlığı herkesi duygulandırır. Bu fırsatla üç arkadaş Yun Shi-jeong'un evine taşınırlar. Yun, o evde babası ve ablasıyla birlikte yaşamaktadır. Ablası Su-jeong hastalıktan muzdarip olduğu için misafirlerin bulunduğu odaya giremez.

Bir gün çok içmekten sarhoş olan Pak Cheol sabaha doğru uyumakta olan Su-jeong'u omzuna alır fakat daha sonra uyuyor olduğunun farkına varır. Bir gece yarısında gelen misafirlere odasını veren Pak Cheol ev sahibi ve diğer aile üyeleri ile birlikte kalır. O an ilk kez Su-jeong'u gören Cheol kızın hastalığının ne olduğu öğrenmeden oradan ayrılır.

Aralık ayının ilk iki günü Heungnam'a geri dönen Cheol, Dongbuk hattında çekilme olduğunu anlar ve kaptan Gang'a bu üç kişiyi Seul'e gidebilecekleri şekilde Wonsan'a kadar götürmesini rica eder. Sonrasında yeniden Yun'un evine geri döner. Bir süre sonra araba ulaşır ve söz konusu üç kişiyi biletini alacağı anda Jeong In-su kalır. Cheol, Jeong In-su'nun arkasında dikilen Ceong In-su'nun annesi, eşi ve kızını gördüğü için kendi biletinden feragat eder. Böylelikle onunla birlikte Seul'e gitmek isteyen Shi-jeong ile yeniden karşılaşmış olur ve Yun ailesinin fertlerini göç edebileceklerini ileri

sürerek avutur. O arada Su-jeong'un rahatsızlığının bir tür kasılma hastalığı olduğunu öğrenir.

Aradan 10 gün geçtikten sonra Hamheung ve Heungnam Dongbuk hattının çekilmede önemli stratejik noktası olur. Heungnam bağımsızlık hattının köşetaşı konumuna gelir. Düzenli bir göç başlar ve Cheol kaptan Pak'ın yardımıyla Shi-jeong ve Su-jeong'u asker ailesi olarak kaydettirip çıkarma gemisi ile 20 günde tahliye edilir. Bütün bu süreç boyunca haber alınamayan baba Yun normal kayıt yaptırdığı için öylece gemiye biner. Diğerleri gemiye binmiş yollarında ilerlerken Su-jeong'un hastalığı nüksetmesi nedeniyle Cheol kıza yardımcı olur. Baba Yun, pirinç kesesi ve kıyafet poşetini verir. Güçlkle yürüyen yaşlı baba Yun denize girer. Babasını o halde gören Shi-jeong onu çağırır. Koşarak iskeleye giderken göçmen gemisi hareket eder. Mülteci yaşamlara Heungnam Limanı'ndan bakan eser, göçmenlerin tahliye olana kadar yaşadıkları mücadeleleri canlı bir şekilde okuyucuya vermektedir.

B) Son Chang-seob (손창섭)

Yazar Hakkında Bilgi:

1922 yılında Pyongyang, Pyonganbuk-do'da dünyaya gelmiş olan yazar, Japonya'da bulunan Nippon Üniversitesi'nde eğitim almış ve 1955 yılında Yeni Yazarlar için Hyundai Edebiyat Ödülü ve 1959 yılında da Dongin Edebiyat Ödülünü almaya hak kazanmıştır.

Savaş dönemi eserleri:

- Sayoengi (사연기- Efsaneler) (1953)
- Gonghyuil (공휴일- Resmi Tatil Günü) (1953)
- Ingyeongan (잉여인간- Fuzuli İnsanoğlu) (1958)

- Bi Oneun Nal (비 오는 날- Yağmurlu Gün) (1959)

Savaş döneminde vermiş olduğu romanların yanı sıra yazarın kaleme aldığı diğer eserleri aşağıdaki şekildedir

Romanlar:

- Bubu (부부-Çift) (1962)
- Gil (길-Yol) (1969)

Kısa Romanları:

- Nagseojog (낙서죽- Duvar Yazısı) (1959)

Derleme Çalışmalar:

- Son Chang-seob Daepyojagjeonjib (손창섭대표작전집- Son Chang-seob'un Derlem Çalışması), 1970 (The Korean Culture and Arts Fond., 1998: 460-462).

Son Chang-seob'un Ingyeoingan (잉여인간-Fuzuli İnsanoğlu) eseri savaş sonrası Kore toplumunu temel alarak insanoğlunun dışlanması ve gerçek eleştiriyi konu edinen bir eserdir (Lee:2010,327).

Yine yazarın savaşı konu edindiği diğer bir eseri olan Bi Oneun Nal'de savaş sonrası toplumun bazı değerlerini kaybetmesi ve kaybolan bu değerler arasında üç gencin hayatının nasıl alt üst olduğu anlatılmaktadır. Kore Savaşı patlak verdiği dönemde o dönem Kore'nin geçici başkenti olan Pusan'a göç eden Üniversite öğrencisi Won-gu (원구), arkadaşı Dong-ug'un evine ziyarete gider. Ziyarete gidip geldiği günden beri ne zaman yağmur yağsa Dong-ug'un kız kardeşi aklına düşer ve içinde bir mutluluk belirir.

Wongu, arkadaşı Dong-ug kız kardeşi Dong-ok ile birlikte 4 Ocak Geri Çekilmesi'nde Kuzey Kore'den kaçıp Güney Kore'de yaşamaya başlamıştır. Abi Dong-

ug'un alkole düşkünüğü vardır. Geçimlerini zor sağladıkları için küçük kız kardeş Dong-og resim çizerek bir şekilde bu zorlukların üstesinden gelmeye çalışmaktadır. Duyarlı güçlü bir kız olan Dong-og çocuk felci geçirdiğinden sol bacağı aksaktır. Dong-ug üniversitede İngiliz Dili ve Edebiyatı bölümünde eğitim almış, aynı zamanda da güçlü bir inanca sahip olduğu için papaz olmaya aday bir gençtir. Fakat tüm halkın yaşantısını etkilediği gibi 25 Haziran'da patlak veren Kore Savaşı Dong-ug ve Dong-og kardeşlerin de kaderleri tamamen değiştirir.

Won-gu ile ilk kez karşılaştıklarında düşman gibi davranan Dong-og, Won-gu'nun ziyaretleri arttıkça, her bir ziyarette daha da ılımlı olmaya başlar. Birgün abi Dongug arkadaşı Wongu'ya kız kardeşi Dongog ile evlenmesi tavsiyesinde bulunur. Dongug ve kız kardeşiyle birlikte yaşadıkları ev kederli yaşantılarından dolayı tam bir enkaza dönüşmüş barınağı anımsatmaktadır. Yağmurun bastırdığı bir gün el arabasına çeşitli şeyler koymakta olan Wongu'ya Dongug'u aramaya gelen bir memur onu askere götürmeye geldiğini söyler. Birkaç gün sonra, Won-gu Dong-ug'un evine gittiğinde, geçimlerini zor karşılayan iki kardeşin ev sahiplerinden aldıkları parayı da bitirdikleri gerçeği ile karşılaşır. Fakat buna rağmen kızın yüzünde kendisiyle alay eden bir ifade oluşuna anlam veremez.

Yine aradan birkaç hafta daha geçtikten sonra Dong-ug'un evine giden Won-gu'yu Dong-ug'un kız kardeşi yerine tanımadığı ve ev sahibi olduğunu söyleyen bir adam karşılar. Adam Dong-ug'un gittiğini ve ondan bir haber alamadığını, yaşadıkları evi bile sahibinden gizli satıp kaçtığını söyler. Böylelikle Dong-og'un yitirmiş olduğu hayatının düzene girmesi adına içinde umutlar barındıran Won-gu'nun ümitleri sona erer. Eser savaşın insanların hayatlarını nasıl yok ettiğine örnek teşkil etme niteliğindedir.

C) Ha Geun-chan (하근찬)

Yazar Hakkında Bilgi:

21 Ekim 1931 yılında Yongchon, Kyongsangbuk-do'da dünyaya gelmiştir. Tong-ah Üniversitesi İnşaat Mühendisliği bölümünde eğitim almıştır. Aldığı ödüller; 1970 yılında Kore Edebiyatı Ödülü, 1983 yılında Cho Yun-hyun Edebiyat Ödülünü, 1984 yılında Yosan Edebiyat Ödülünü, 1989 yılında YooJun-hyun Edebiyat Ödülünü almıştır. Educational Weekly (Kyoyuk Chubo) ve Education Union'da muhabir olarak görev yapmıştır.

Savaş dönemi eserleri:

- Sunan İdae (수난이대- Çileli İki Nesil) (1957)
- Huinjongi Suyeom (흰종이수염- Beyaz Kağıttan Bıyık) (1959)

Savaş döneminde vermiş olduğu romanların yanı sıra yazarın kaleme aldığı diğer eserleri aşağıdaki şekildedir

Romanları:

- Yaho (야호-Yaşasın) (1972)
- Wolye Sojeon (월레소전-Wolye'nin Kısa Biyografisi) (1978)
- Sanedire (산에들레- Dağlar ve Ovalar) (1984)
- Jagın Yong (작은용- Küçük Ejderha) (1989)

Kısa Romanları:

- Ilbondo (일본도- Japon Kılıcı) (1971)
- Seoul Gaeguri (서울개구리- Seul Kurbağası) (1979)
- Hwaga Namgungssiui Sumyeong (화가 남궁씨의 수명- Ressam Namgung Bey'in Bıyığı) (1985)

Ha Geun-chan ‘savaş sonrası dönem’ yazarı olarak adlandırılrsa da, yazma kariyerine 1950’lerde başlamıştır. Yazar içerik ve tarz yönünden çağdaşlarından farklıdır. Diğer yazarlar orta sınıfın Kore Savaşı’nın yıkımı sonrasındaki acılarından yola çıkarak onlarda bireysel farkındalık oluşturmaya çalışırken, Ha Geun-chan savaşın şehirlerde yaşayan halkın üzerindeki trajik etkisini yazmayı yeğlemiştir (The Korean Culture and Arts Fond., 1998: 120-122).

Ha’nın edebi özgünlüğünü en çok öne çıkaran çalışması, Japon İstilas döneminin acıklı sosyal durumunu ve 1950’lerdeki Kore Savaşı yıllarını resmettiği Sunan İdae adlı kısa romanıdır.

Kore Savaşı’nın konu edinildiği Sunan İdae adlı eserde yazar, Japon İstila Dönemi’nde sol kolunu kaybeden baba ve onunla aynı kaderi paylaşıp Kore Savaşı’nda bir bacağına kaybeden oğulun dramından bahsetmektedir. Oğlu Cinsu (진수)’nun savaş bölgesinden geleceği haberini almasıyla büyük bir sevince kapılan baba Mando (만도) oğlunun bindiği trenin gelmesine daha çok vakit olmasına rağmen istasyona gidip erkenden beklemeye koyulur. Zamanın bir an önce akıp geçmesi için sabırsızlanmaktadır. Bu süreçte oğlunun yaralandığı konusunda bilgisi olmadığı için içi rahattır. Mando, Japon baskısı döneminde havaalanı inşası esnasında maruz kaldığı bombardımanda sol kolunu kaybetmiştir. Bu yüzden üzerine giydiği kıyafetlerin sol kolları daima yeğinin ya da paltosunun cebine alelade sokulmuş bir biçimde dolaşır. İstasyonda beklerken eski günlerde maruz kaldığı acı günler gözünün önünden geçer. Bu sırada uzaklardan gelen tren sesi ile yerinden kalkan baba Mando’nun gözleri trenden inmeye başlayan insanlar arasında oğlu Cinsu’yu arar. Fakat inenlerin arasında oğlunu göremez. Harp malulü bir genci görüp telaşa kapılarak oğlunu görebilme umuduyla dört bir tarafa yeniden bakarken arkadan “- Baba” diye bir sese duyulur. Hızla arkasına dönüp baktığında oğlunun artık

eskisi gibi olmadığını görür. Bir bacağını kaybetmiş olan Cinsu'nun boşalan pantolonunun paçası sallanmaktadır. Oğlunun koltuk değnekleri içerisinde karşısında dikiliyor olduğunu gören baba Mando ne yapacağını bilemez. Eve dönüş yolunda Cinsu bu halde ömrünün geri kalanını nasıl idame ettireceğim diye babasına hayıflanır. Baba “ - Bana bak, bir kolum yok diye yaşayamaz mıyım? Diğer baharlar biraz daha az güzel olacak diye mi böyle diyorsun, yaşamak yaşamaktır neden yaşayamazmışın!” diyerek onu susturur. Mando bu konuda tereddütleri olan oğlunu sırtına alır. Bir kolu olmayan baba ile bir bacağını yitirmiş evladı tek kütükten yapılmış döküntü köprüünün üzerinden geçerek evlerine varırlar. Eserde savaş mağduru oğlun durumu, Japon İstila Dönemi'nde babasının yaşadığı durumla ilişkilendirilerek verilmiştir. Yazar eserde babanın oğlunu sırtlayarak döküntü köprüünün üzerinden geçmeleri üzerinden Korelilerin her durumda birlik olması ve tüm zorlukların üstesinden gelebileceklerine gönderme yapmaktadır.

Yazarı 1950'lerdeki yazarlar arasında değerli kılan şey sadece kullandığı malzeme ve konuları değil, aynı zamanda kendine has kısa ve nokta atışı tarzıdır. 1950'li yılların yazarlarında soyut kelimeler ile uzun ve üstü örtülü cümleler kullanımına yönelik eğilim varken, bu düzeni takip etmeyen Ha Geun-chan'ın yazılarında yeni ve alışılmadık bir tarz görülmektedir. Anlatımında kurbanlarının acı çekmesinden kaçınmamakla birlikte, çalışmaları doğruluk ve tarafsızlık kalitesine sahiptir (The Korean Culture and Arts Fond., 1998: 120-122).

2.2.2. Başlıca Savaş Sonrası Dönem -1960'lı Yıllar- Yazarları ve Eserleri

Hakkında

Savaş dönemi sırasında olduğu gibi savaş sonrasında da o dönemi ele alan pek çok eser verilmiştir. Öyle ki savaş sonrası dönemde savaşla ilgili verilen eserlerin savaş dönemine nazaran daha fazla olduğunu söylemek mümkündür. Bu durumun oluşmasında

pek çok sebep vardır. Ancak savaş sonrası yaşanan ayaklanmalar ve kalem ehlinin cepheye gitmek zorunda olmayışı iki önemli sebep olarak gösterilebilir.

1960'lı yıllarda Kore'de yaşanan darbe ve onu takiben yaşanan 19 Nisan Ayaklanması gibi olaylar bu dönemde yazılan eserlere şekil vermiştir. 50'li yıllarda savaş temasını işleyen eserler kaos ve kargaşa ortamını anlatmaya odaklı iken 60'lı yıllarda savaş temasının politik temellere dayandırılarak sunulduğu görülmektedir. Nitekim bu durumu Kore'nin her iki yakasındaki siyasi tutumu da içselleştiremeyip savaş esiri olarak tutulduğu dönemde seçimini tarafsız ülke arayışından yana yapan Myeong-jun'un başından geçenlerin anlatıldığı Gwangjang adlı eserde de görmek mümkündür. Eser dönemin siyasi yapısına yapmış olduğu göndermelerden dolayı döneme damgasını vurmuştur.

Bu bölümde konu ile ilgili en çok ses getirmiş olan üç yazar ve eserleri örnek olarak gösterilecektir. Savaş sonrası dönem olarak savaş deneyiminden bir ölçüde sıyrılmış olan 1960'lı yıllara gelindiğinde, Kore Edebiyatı, Kore toplumuna bir nebze daha tarihsel olarak bakabilmiştir. Bu nedenle 1960'ların başında meydana gelen 19 Nisan Ayaklanması 60 'lı yılların önemli olayları arasında olmuştur (Lee, vd., 2012: 103).

Lee (Kim, vd., 2012: 103)'de 1960'lı yılların temsili yazarları olarak Choe In-hun ve Kim Seung-ok'a dikkat çekilirken, Gwan (2003 :1127)'da Hwang Sun-won'un bağımsızlıktan itibaren yazar kimliğini genişleterek savaş sonrası edebiyatının önemli sonuçları denilecek nitelikte pek çok eserler vermiş olduğu belirtilmektedir. Yapılmış olan araştırmalar esnasında, kaynaklarda en sık rastlanan yazarlar olması nedeniyle bu bölümde Son U-hwi, Choe In-hun ve Hwang Sun-won adlı üç yazar edebi hayatları ve eserleri bakımından tanıtılmaya çalışılacaktır.

A) Seon U-hwi (선우휘)

Yazar Hakkında Bilgi:

Yazar 3 Ocak 1922 yılında Chongju, Pyonganbuk-do'da dünyaya gelmiştir. 1943 yılında Kyongsong Öğretmen Koleji'nden mezun olup, 1957'de Dongin Edebiyat Ödüle layık görülmüştür. Choson İlbo'da editoryal yazılar yazmış ve düzenleme bölümünde yöneticilik görevinde bulunmuştur.

Romanlar

- Nodaji (노다지- Talih Kuşu) (1986)

Kısa Romanlar

- Bulkkoch (불꽃- Kıvılcım) (1959)
- Banyeok (반역- İhanet) (1965)
- Sseulsseulhan Saram (쓸쓸한사람- Melankolik Adam) (1977)

Denemeler:

- Abeojiui Nunmul (아버지의 눈물- Babanın Gözyaşları) (1986)

Derleme Çalışmalar:

- Seon U-hwi Munhagjeonjib (선우휘문학전집- Seon U-hwi'nin Edebi Çalışmaları Derlemesi) (1987)

1950'lerdeki yazarların soyut ve ürkütücü konulara ilgi duyma eğilimlerine karşı isyanı ile yükselen yazar, insanoğlunun iradesine ve gerçekçi durumlara vurgu yapmıştır. Israrla kaos ortamı incelemelerini açığa vurma ve Kore Savaşı ve savaş sonrası dönemdeki ideolojik karışıklıkları incelemesinin altında yatan sebep, yazarın insanoğluna karşı duyduğu sevgidir. Gazetecilik mesleği sayesinde sonraki çalışmalarında sosyal

problemlerin kökenine dair tarafsız bir gözlem yaptığının izlerini görmek mümkündür (The Korean Culture and Arts Fond., 1998: 475-477).

Kore Savaşı'nı konu alan eseri *Bulkkoch*'da yazar, Sunan İdae adlı eserle benzer olarak iki neslin trajedisinden bahseder. Fakat bu eserde baba ve oğul birbirlerinin çektiği sıkıntılara şahit olmamaktadır. Eserin kahramanı olan Go Hyeon'un babası bir Hristiyan olarak Bağımsızlık Hareketinde (1 Mart Hareketi) Japon polisinin silahını sırtlanıp dağların içindeki mağaraya doğru kaçarken ölen bir vatanperverdir. Hyeon'un dedesi yaşlı Go tam bir toprak reformu inancısıdır. Torunu Hyeon'a sürekli atalarının işlerini yapıp hayatı kolaylaştıracak şekilde yaşayarak elinden gelenin en iyisini yapması yönünde telkinlerde bulunur. Hyeon'un annesi pek çok sıkıntı ve yalnızlığın acısını tatmış bir kadındır ve oğluna oldukça düşkündür. Hyeon Japonya'da Konfüçyonist öğretiler okulunda emperyalizmi yücelten profesörünün kendini kahraman gibi görmesinden ve çeşitli aldatmacalarından hoşlanmayıp ülkesine geri dönerken öğrenci asker olarak tutulmuştur.

Çin'de askeri dağıtım sırasında askerden kaçıp Mançurya'da askerliğe alındıktan sonra Sovyet Ordusu'nun acımasızlığına da maruz kalmıştır. Hyeon ordudan kaçtıktan sonra bağımsızlığına kavuşan ülkesine geri döner. Kız okulunda hoca olarak göreve başlar. İdeolojik orantısızlıkla kaosun yaşandığı Yeosu ve Suncheon olaylarından da haberdar olur. 6.25 Kore Savaşı patlak verdiğinde savaşa katılıp dönmüş olan arkadaşı Yeon-ho ile komünist devrimle ilgili şiddetli bir tartışmaya girerler. Halk mahkemesinin görüldüğü gün, Hyeon öğretmen arkadaşı Co'nun gönderilip idam edildiğini görür. Karşılaştığı manzara Hyeon'un öfkesini şahlandırır. Silahını alarak babasının öldüğü mağaraya kaçır. Hyeon'un saklandığı yeri bulan Yeon-ho, Hyeon'un dedesini rehin alarak teslim olmaya ikna eder. İlk etapta teslim olmayan Hyeon'a dedesi yaşaması gerektiğini söyleyerek cesaret verir. O an Yeon-ho dedesine ateş ederek yaşlı adamı öldürür. Hyeon da Yeon-ho'yu silahı ile öldürüp kaçır. Yeon-ho'nun kurşunlarını alıp

akıp giden zaman içinde yaşamının adeta bir ateş çiçeği gibi hisseder. Gerçek ve hilesiz bir şekilde yaşamını sürdürmeye karar verir.

B) Choe In-Hun (최인훈)

Yazar Hakkında Bilgi:

13 Nisan 1936 yılında Hoeryong, Hamgyongbuk'ta dünyaya gelmiştir. Uluslararası Seul Üniversitesi'nden mezun olmuştur. 1966 yılında Dongin Edebiyat Ödülü, 1977'de Kore Sineması Sanat Ödülü, 1979'da Seul Şehri Kültür Ödülünü almaya hak kazanmıştır. Seul Güzel Sanatlar Üniversitesi'nde Yaratıcı Yazma alanında profesör olarak görev yapmıştır.

Romanlar:

- Gwangjang (광장-Meydan) (1961)
- Seoyugi (서유기- Batıya Yolculuk) (1971)
- Soseolga Gubossiui Ilil (소설가 구보씨의 일일-Yazar Gubo Hanım'ın Bir Günü) (1972)

Kısa Romanlar:

- Chongdogui Sori (총독의소리- Genel Valinin Sesi) (1967)
- Wangjawa Tal (왕자와탈- Prens ve Maske) (1980)
- Haneului Dari (하늘의다리- Gökyüzünün Köprüsü) (1980)
- Neuleub Namuga Issneun Punggyeong (느릅나무가 있는 풍경- Karaağacın Gölgesi) (1981)
- Dalgwa Sonyeonbyeong (달과 소년병- Ay ve Çocuk Asker) (1989)
- Useum Soli (웃음소리- Kahkaha) (1989)

Oyunlar:

- Hanseuwa Geuretel (한스와그레텔- Hans ve Gretel) (1981)

Elestirel Denemeler:

- Munhageul Chajaseo (문학을 찾아서- Edebiyatı Bulmak) (1970)
- Munhaggwa Ideollogi (문학과 이데올로기- Edebiyat ve İdeoloji) (1979)

Denemeler:

- Yutopiaui Kkum (유토피아의 꿈- Ütopyanın Rüyası) (1980)
- Gire Gwanhan Myeongsang (길에 관한명상- İstikametteki Meditasyon) (1989)

Derleme Çalışmalar:

- Choe In-hun Jeonjib (최인훈전집- Choe In-hun'un Derlemeleri) (1979)

Choe In-hun, hayal gücü ve kurguyu kullandığı çalışmalarında, genellikle fikir adamlarının iç dünyalarını betimlemektedir. Çalışmalarının birçoğu gerçek üstüdür ve böylelikle kahramanın iç dünyasını mantık çerçevesinde resmeder.

Hayal gücü ve kurgu materyalleri onun kendi özünü aramasına olanak sağlamıştır. Diğer bir deyişle hayallerini ya da kurgularında kaybettiği sevgilisini, memleketini ya da geçmişini takip etmekte, gerçek benliğini aramaktadır. Yazarın gerçek üstü materyalleri oldukça kayda değerdir. Çünkü onlar gerçek dünyayı sunmada faydalı bir işleve sahiptir. Yazar için bu araçlar sadece gerçek dünyayı gözlemlemek için bir metot değil, aynı zamanda ona ulaşmada bir yoldur.

Yazarın dönemi temsil eden çalışmalarından Gwangjang (1960), fantastik noktadan gerçekliği aradığı bir eserdir. Özünde tamamen fantastik olmadığı yönünden bakılırsa,

yazarın hayatı boyunca kaygılarından biri olan Kore tarihindeki ulusal ayrılma problemini dillendirme girişimi olduğu da söylenebilir.

Yazarın çalışmalarında kullandığı dilin özelliklerini aşağıdaki şekilde sıralamak mümkündür:

- Çalışmalarında geleneksel realizm tekniklerine karşı çıkıp, onun yerine fantastik realizm tekniğini kullanır,

- Temel olarak kahramanın yabancılaşmış duygularına değinmektedir.

- Sadece demokrasi fikrinin ışığındaki gelenekçiliğin sert kabuğunu eleştirmez, aynı zamanda da geçmişteki köklerinden Kore'nin şimdiki durumuna geçişleri yargılar (The Korean Culture and Arts Fond., 1998: 68-71).

Kısacası Choe In-hun Kore'nin şimdiki kültürüne geçiş sürecini gösterme eğilimindedir. Yazarın tüm çabası bir yazar olarak bu geçiş döneminde yaşamın makul yollarını incelemektir. Choe In-hun daha önceki dönemle farklı olarak, duyarlılık ve toplumsal sorun bilincini felsefi bir sorun olarak ortaya koymaktadır (Lee, vd.,2012: 110).

Gwangjang'da Kuzey Kore ve Güney Kore'yle ilgili farkındalıktan, gelişmenin kurallarını takip eden tarihsel bir bakışın olmayışı görülmektedir. Yazarın bu çalışması savaş sonrası ülkenin ayrılmasından kaynaklı yaşanan zorlukların dillendirildiği bir eserdir. Yazar bu kitapta Kore yarımadasıyla ilgili konumsal hayal gücünü yeniden onarılan rutin yaşamla yakından ilişkilendirmiştir (Kim, 2013: 200). Yazar bu eserde ideal bir yaşam arayışında olan romanın kahramanı Lee Myeong-jun aracılığıyla Kuzey Kore ve Güney Kore'nin fikir karmaşası üzerine düşünce ve eleştirilerini sunmaktadır (Lee, vd., 2012: 110). Gwangjang, ülkenin bölünmesi üzerine kaleme alınmış bir eserdir. İçerik bakımından yazarın bölünmenin temel sorunsalını aradığı görülmektedir. Eserin başkahramanı olan Lee Myeong-jun'un yanı sıra Lee Hyeong-do, Yuna ve Eunhye adlı karakterler de yer almaktadır. Baş karakter Lee Myeong-jun bağımsızlıktan sonra

Mançurya'dan ülkesine geri dönüş yapar. Seul'de bulunan annesi ölmüş, babası Lee Hyeong-do da kendi düşüncesine yatkın olan taraf olduğu için Kuzey Kore'ye gider. Lee'de öğretmen arkadaşı Byeon birlikte yaşamaya başlar. Üniversite'nin felsefe bölümünde okurken Byeon öğretmenin oğlu Taeshik'le yakınlaşıp yaşadıkları olaylar üzerine pek çok şey düşünürler. Fakat yaşadıkları onları derin hayal kırıklığına uğrattır. Lee, gizli odasına çekilip oturduğunda yaşananların sadece ideolojik olarak kavranabilecek durumlar olduğunu anlar. Kuzey Kore'ye giden babasından dolayı emniyete götürülüp sorguya çekilen Myeong-jun, türlü eziyetlere maruz kalır. Bu durumdan kaynaklanan yolsuzluklar ve kanuna aykırı işlerin yaşandığı Güney Kore'de verimli bir yaşam sürdüremeyeceğini düşünür. Yuna adındaki sevgiliyle aralarındaki sevginin bu ideoloji ve yaşanan gerçekleri yok etmeye çalışacağına inansa da başarısız olur ve hayal kırıklığı içinde Kuzey Kore'ye gider.

Fakat onu tatmin eden yer kaçıp gittiği Kuzey Kore'de değildir. İdeal bir devrimci olarak düşündüğü babasının genç bir kadınla ikinci evliliğini yapıp burjuva tipi bir yaşam sürdürmekte olduğunu görür. Bu yüzden Kuzey Kore Myeong-jun için isyanını tek başına yaşacağı yer olmuştur. Yani ideoloji ve sahtelikle yoğrulmuş, sözde tek bir meydanın olduğu, öznel yaşamın olmadığı bir yerdir. Kuzey Kore'de babasının aracılığıyla işçi gazetesinde gazeteci olur. Fakat yazdığı bir köşe yazısı yüzünden parti yöneticileri tarafından azarlanır ve gazeteciliği bırakır. Basım-yayında göreve başlar. Bu arada dansçı kadın olan Inhye'yle karşılaşır ve yeni bir aşka yelken açar. Kuzey Kore toplumunda hissedemediği ilgiyi Inhye vasıtasıyla hissetmeye çalışan Myeong-jun'un Inhye'e karşı duyguları adeta takıntıya dönüşür. Inhye'nin Moskova'ya okumaya gitmesi ikisinin ayrılmasına neden olur.

Kore Savaşı patlak verince Kuzey Kore Siyasi Güvenlik Subayı olan Myeong-jun, Seul'e gider ve orada arkadaşı Taeshik ve onun eşi aynı zamanda Myeong-cun'un eski sevgili olan Yunea ile karşılaşır. İşgal güçleri subayı olduğu için casus olabileceği

şüphesi ile yakalanan Taeshik'i kurtarmak için gelen Yuna'e tecavüz etmeye niyetlense de bunu yapmaz ve ikisini de salıverir. Nagdong Nehri Muharebesi'nde görev alan Myeong-cun, orada bir anda sağlık ekibi gönüllüsü olarak savaşta hizmet vermekte olan Inhye ile karşılaşır. Bir mağarada birlikte olurlar ve Inhye hamile olduğunu söyleyip ayrılır. Aradan zaman geçer ve genç kadın yaşamını yitirir.

Muharebe esnasında esir düşen Myeong-cun esir takasında kuzey tarafını da güney tarafını da seçmeyip tarafsız ülkeden yana seçimini yapar. Çünkü bu iki ülke de onu hayal kırıklığına uğratmıştır. Hindistan'a giden bir gemiye binen Myeong-cun, gökyüzünde uçan iki martıyı Inhye ve kızının yerine koyup uçuşlarını izler ve denize atlayarak yaşamına son verir.

Gwangjang'ın, tezde incelenen diğer eserlere nazaran savaşın ideolojik temalarını daha kapsamlı bir şekilde içinde barındırdığı görülmektedir.

C) Hwang Sun-won (황순원)

Yazar Hakkında Bilgi:

Yazar 26 Mart 1915'te Taedong, Pyongannam-do'da dünyaya gelmiştir. 1939 yılında Japonya Waseda Üniversitesi İngiliz Edebiyatı Bölümü'nden mezun olmuştur. 1955 yılında Asya Özgür Edebiyat Ödülü'ne layık görülmüş olan yazar Kyunghee Üniversitesi'nde profesör olarak çalışmıştır.

Yazar 1931 yılında Sungsil Lisesi öğrencisi iken şiirlerini yayınlamış ve böylelikle uzun yıllar süren yazarlık kariyerine giriş yapmıştır. 1930 yılında hem şiir hem de kurgusal hikâyelerini yayınlamaya başlamış, 1934'te de tiyatro faaliyetlerine katılmıştır. Kaybolan çocukluğuna olan özlemini ve bir masal ülkesini beyan ettiği ilk eserleri hayatın gerçeklerini betimlemekten uzaktır. Kısacası çetrefilli, titiz ve iyi yapıtlı çalışmalarıyla, sıklıkla romantizm ve mistisizme eğilimi vardır.

1945 Yılında Kore'nin bağımsızlığından sonra, ilk romanı olan Byeolgwa Gachi Salda (별과같이살다- Yıldızlarla Birlikte Yaşamak) adlı romanını kaleme almıştır. Roman bağımsızlıktan Kore Savaşı'na olan süredeki sosyal yönleri canlı bir şekilde resmetmektedir. Kaine Huye'de birbirine âşık olan toprak sahibinin oğlu ve kiracı çiftçinin kızını anlatır. Yazar bu eserde Kuzey Kore'deki mecburi toprak politikası ve komünizmin insanlık dışı olduğuna vurgu yapmaktadır. Namudeul Bitare Seoda adlı eserde ise savaş sonrasında hayatları mahvolmuş insanları ele almıştır. Ülke için mutlak olan savaşın yıkımlarının bireysel yaşamlarda neden olduğu yitirilişleri bu eserde görmek mümkündür.

Romanları:

- Byeolgwa Gachi Salda (별과같이살다- Yıldızlarla Birlikte Yaşamak) (1950)
- Kaine Huye (카인의후예- Kain'in Torunları) (1954)
- Ingan Jeobmog (인간접목- İnsanoğlunu Aşağılama) (1957)
- Namudeul Bitare Seoda (나무들비탈에서다- Ağaçlar Yamaçlarda Dikilir) (1960)
- Umjigineun Seong (움직이는성- Hareketli Kale) (1973)
- Ilwol (일월- Gün ve Ay) (1973)

Kısa Romanları:

- Neup- Hwang Sun-won Danpyeonjib (늪- 황순원 단편집- Bataklık-Hwang Sun-won'un Kısa Hikayeleri) (1940)
- Mogneomi Maeului Gae (목넉이 마을의 개- Mognoemi Mahallesindeki Köpek) (1948)
- Gireogi (기러기-Yaban Kazı) (1951)
- Gogyesa (곡예사- Cambaz) (1952)
- Hag (학- Turna) (1956)

- Ireobeorin Saramdeul (잃어버린 사람들- Kaybolan İnsanlar) (1958)
- Neowa Namanui Sigan (너와 나만의 시간- Sadece Seninle Benim Zamanı) (1964)
- Eodum Soge Jjighin Panhwa (어둠 속에 찍힌 판화- Karanlıkta Çekilen Baskı) (1975)
- Dogjisneun Neulgeuni (독짓는 늙은이- Yaşlı Çömlekçi) (1975)
- Tal (탈- Maske) (1980) (The Korean Culture and Arts Fond., 1998.: 151-153).

Yukarıda bahsedildiği üzere yazar Hwang Sun-won gerek roman gerekse kısa hikâye türünde pek çok eser vermiştir. Bu eserler içerisinde 1960 yılında kaleme almış olduğu Namudeul Bitare Seoda adlı romanda Kore Savaşı'nın olumsuz etkileri sonucu hayatları kararan insanları konu edinmiştir. Karakterlerin hepsinin başından geçen olayların başlıca sebebi savaştır. Burada temel malzeme savaşı hisseden karakterlerin benlik duygusu karmaşasıdır. Karakterlerin karşılıklı ilişkileri yanlış yapma, birbirlerine zarar verme şeklindedir. Herkes bilinçli ya da bilinçsiz kendi kimlik duygusu hakkında ister istemez saldırganlaşmaktadır. Herkesle irtibat halinde olunduğu için bireysel anlamda kurban olsa da toplumsal anlamda saldırgan olma dışında bir seçeneği yoktur. Savaş durumundaki insanların göç etme durumuna ışık tutmaya çalışan eserde avlanmaya çıkan Dong-ho, sanki kalın bir bardağın içini kazıyormuş gibi ağır adımlarla ilerlemektedir. Normalde oldukça esprili ve uyuşuk olan grup lideri Hyeon-tea, muharebe timine girdikten sonra yetenekli ve çevik biri haline dönüşür. Hyeon-tea ve arkadaşı Yun-gu kendilerini Jayson olarak değiştirerek seks köleliği de yaparlar fakat Dong-ho bu konuda onlara ayak uydurmaz. Bunun sebebi ise kendisini sevgilisi Sug-i'ye saklamak istemesidir. Hyeon-tae'nin bağlı olduğu birlik 'Sotogomi' denilen bir yerde, ateşkes hattındaki cephede bir mahallededir ve burası güney bölgesine 30 mil kadar uzaklıktadır. Kore Savaşı'nın nefes kesen ortamından sonra ateşkesin imzalanması ile kurnaz torbacılar da fırsattan istifade

hayat kadınları ile barların yolunu tutarlar. Hyeong-tae ve Yun-gu bara sık sık gidip gelen tiplerdir. Fakat şair ruhlu denilebilecek kadar hassas olan Dong-ho sevgilisi Sug-i'yi yâd etmekle zamanını geçirir.

Bir gün Yun-gu esir olarak yakalandığında, askeri yaşantısı olan Kim Ha-sa adında birisinin kaçmaya teşebbüs ettiği sırada öldürüldüğü bir olay meydana gelir. Kim Ha-sa'nın vasiyeti doğrultusunda toprağa sarılıp memleketine gönderilir. Fakat savaşta öldüğüne dair belgenin evine ulaşmasında daha önce evine ulaştığı için ailesi ölümünün gerçekliğini kabullenemez.

Bir gün Hyeon-tae ve Yun-gu, Dong-ho'nun sürekli takıldığı bir meyhaneye giderler. Hyeon-tae, kadınlar konusunda mikrop gibi görünen Dong-ho'ya karşı koyup, Seul'den gelen kadına hemen Dongho'yu takip ederse ücretini ödeyeceği önerisinde bulunur. O karışıklıkta kadının odasına kadar gelen Dong-ho isteksiz bir şekilde, kadının zorlamasıyla içeri çekilir. Sug-i'yi aniden hatırlayan Dong-ho kendini tecavüze uğramışçasına aşağılanmış ve hakarete uğramış hisseder. Sug-i'ye dair düşüncelerini bir kenara atamaz. Dong-ho ile Okcu (meyhanedeki kadın) birbirlerine kendileri ile ilgili şeyler anlatırlar. Okcu, evlenmesinin üzerinden çok zaman geçmeden eşinin öldüğü haberini almış ve bu haber üzerine sekiz aydır karnında taşıdığı bebeğini kaybetmiştir.

Zaman geçer ve Yun-gu ile Hyeon-tae askerden terhis olurlar. Yun-gu küçük yaşta ailesini kaybettiği için amcasıyla birlikte yaşamaktadır. Fakat amcası da bir patlamada yaşamını yitirir ve bir dayanağı kalmaz. Bunun üzerine geçimini sağlayabilmek için üniversiteden mezun olana kadar özel öğretmenlik yapar. Babasının yöneticilik yaptığı şirketten istifa edip buyruksuz ve plansız bir hayata başlar. Pyeongyang adında bir meyhanede bulunan Gychyang adlı bir kadınla yakınlaşır. Yun-gu özel ders verdiği evin kızı olan Mi-ran'a aşık olur fakat Mi-ran Hyeon-tae'yi tanıdıktan sonra ondan hoşlanmaya başlar.

Bir gün Mi-ran hamile kalır ve Yun-gu onu aramaya geldiğinde bebeği aldırması yönünde tavsiyede bulunur. Birlikte hastaneye giderler. Yun-gu'nun aklına çocuğun kimden olduğuna dair dedikoduların çıkacağı gelir. Mi-ran acemi doktorun ameliyatı yüzünden hayatını kaybeder. Fakat Yun-gu bundan pek etkilenmeyerek ölen Miran'ın Miran gibi, hayatta olan kendisinin kendisi gibi yaşamaya devam etmesi gerektiğine inanır.

Hyeon-tae ve Sug-i İnchon'a gidip orada Dong-ho'nun mektubunu açtıklarında zarfın içinden sadece beyaz bir kâğıt çıkar. Hyeon-tae Incheon'da Sug-i'ye tecavüz eder. Olaydan bir süre sonra karşılaştıklarında Sug-i öfkelenip Hyeon-tae ve Dong-ho'nun kendilerinden kurtulmanın mümkün olmadığı kişiler olduğunu söyler. Hyeon-tae silahla tutukluluktan yargılanırken Yug-i de sevgilisinin arkadaşı Hyeon-tae'den olan çocuğunu büyötmeye karar verir. Her biri bir yere savrulmuş ve karmaşık olan yaşantılarıyla başa çıkma mücadelesi veren karakterler üzerinden savaş mağduru insanların maruz kaldıkları durumlar tasvir edilmektedir.

2.3. 1950-1960 Yılları Arasında Ortaya Çıkan Fikir Hareketleri ve Edebi

Akımlar

2.3.1. Fikir Hareketleri

Edebiyat alanında Kore Savaşı öncesi var olan bazı yazar yapılanmalarının, savaş sonrasında daha pasifleştiğı ya da tamamen yok olduğı, onun yerine gitgide ideolojik hareketlerin baş gösterdiği durumlar oluşmuştur. Daegu ve Pusan'a sığınmacı olarak toplanan yazarlar 4 Ocak 1951 geri çekilmesinden sonra Savaşta Hizmet Veren Edebiyatçılar Birliğı (중군 문학자단- Jonggun Munhagjadan)'ni kurarlar. Jeong (2011: 64)'da Kim (1993)'e göre, Savaşta Hizmet Veren Edebiyatçılar Birliğı'nin, bütün

yazarların katıldığı çok büyük bir grup olarak, sonraki Güney Koreli edebiyatçı grupların ideolojik karakterinin şekillenmesinde etkili olduğu söylenmektedir.

1951 baharında cephe hattı sabitlenince, ordu ve yönetimin himayesi altında oluşmaya başlayan savaş yazarları örgütlenmelerinden Hava Kuvvetlerine bağlı olanlar;

- Mavi Gökyüzü Birliği (창공 구락부- Changgong Gurakbu),
- Askeri Savaş Yazarları Birliği (육군 종군 작가단- Yuggun Jonggun Jaggadan)

(De Wit, 2013: 205)dir.

Yazarlar etrafında buluştukları bu oluşumlar içerisinde edebi çalışmalarını sürdürebilmişlerdir. Yapılan çalışmalar arasında, Askeri Savaş Yazarları Birliği'nin gerçekleştirdiği en büyük eylem kuşkusuz Cephe Hattı Edebiyat Dergisi'dir. İki ayda bir çıkmakta olan Cephe Hattı Edebiyat Dergisi ilk sayısını Nisan 1952'de vermiş ve Aralık 1953'teki 7. Sayısına kadar yayımlanmayı sürdürmüştür. Derginin ilk amacı ilk sayıda basılan “Yazar Grupları ve İşletmeleri”ni iyi işleyebilmektir (Jeong, 2011: 65).

Savaş zamanında gıda yönünden yaşanan kıtlık durumu halka büyük zorluklar yaşatmıştır. Bu zor şartlardan etkilenen yazarlar da çareyi bu gruplardan birine katılmakta bulur. Çünkü bu tarz oluşumlardan birine üye olmak demek ayakkabı, yiyecek v.s. gibi temel ihtiyaçlar konusunda destelenecekleri anlamına gelir. Bu konu ile ilgili De Wit (2013: 206)'te “Seul'ün işgali süresince Kuzey'de tutulan şair Kim Tong-hwan (김동환)'ın eşi kadın yazarlardan Choe Jeong-hui (최정희)’de bu gruplar arasından Mavi Gökyüzü Grubu'na katılmış ve kendisine ordu üniforması, ayakkabı, ipek ve pirinç sağlandığını hatta bu maddelerin kendisine fazlasıyla yettiğinden dolayı arta kalanlarını ihtiyaç durumunda olan mültecilerle paylaştığını hatırlamaktadır” denilmektedir.

9 Mart 1951 yılında Daegu'da (대구) kurulan Hava Kuvvetleri Edebiyatçıları Birliği (공군 종군 문인단- Gonggun Jonggun Munindan) yazar oluşumları arasında

kurulmuş olan ilk gruptur ve bundan iki ay sonra 26 Mayıs'ta Daegu'da Askeri Savaş Yazarları Birliği (육군 중군 문학자단- Yuggun Jonggun Munhagjadan) ve Haziran ayında da Donanma Edebiyatçılar Birliği (해군 문학자단- Heagun Munhagcadan) kurulmuştur (Jeong, 2011: 64). Bu edebiyat birlikleri yazarlarının aydın kesim olarak halka öncülük etme, ülke edebiyatlarını ayakta tutma, savaş nedeniyle eğitimleri aksayan halkın eğitimlerine destekte bulunma gibi üstlendikleri bilinen bazı görevleri bulunmaktadır.

Kore Savaşı patlak verdikten bir müddet sonra kurulan Askeri Yazarlar Birliği;

- Cephe Hattı Edebiyatı (전선문학- Jeonseon Munhag),
- Donanma (해군-Haegun),
- Mavi Gökyüzü (창공-Changgong) gibi dergilerin çıkartılmasına olanak sağlamıştır (Kim,1998:7). Bu oluşumlardan ilki olan Cephe Hattı Edebiyatı dergisi; roman yazarı Choe Sang-teok (최상택) liderliğinde kurulan,

- Kim Bal-dong (김발동),
- Kim Seong (김성),
- Pak Yong-jhun (박용준),
- Choi Tae-ung (최태웅),
- Jeong Pi-seok (정비석),
- Pak In-hwan (박인환),
- Kim I-seok (김이석) gibi üyelerden oluşan Askeri Savaş Yazarları Birliği (Mayıs,1951)'dir. Bu birlik ordu şarkılarını besteleme, hatırat oluşturma, ders verme, resmi gazete çıkarma gibi pek çok alanda etkili olmuştur (Kim,1998: 18). Cephe hattı edebiyatı savaş esnasında yazarların temel eylemlerini yapabilmeleri için ortaya çıkmıştır.

Yazarlar görevlerini gidişata bir cevap niteliğinde, krizle karşı karşıya kalan anavatanlarının yeniden kurulması hedefi ile yapmışlardır.

Diğer yandan Lee Seon-gu (이성구) liderliğindeki Denizaltı Savaş Yazarları Birliği ile,

- Choe Ji-hun (최지훈),
- Kim Dong-ri gibi üyelerden oluşan Hava Kuvvetleri Yazarları Birliği de birçok aktiviteye katılmıştır (Kim, 1998: 18).

Zaman ilerledikçe, ortaya çıkan yazar grupları edebi alanda yeni tekniklerin kullanılmasının daha büyük oranda başarıya yol açacağını kabul etmekle birlikte kendi savaş tecrübelerini anlatmanın en iyi yolunun da geleneksel teknikler olduğunu savunmuşlardır. Bu nedenle Son U-hwi'nin 1957 yılında vermiş olduğu *Bulkkoch* adlı romanı geleneksel teknikleri kullanan yazarların yaptıkları çalışmaları çeşitli edebi dergilerde aktif bir şekilde yayınlamaları için bir dönüm noktası olmuştur (Kim: 1998: 8).

Sağ-sol olaylarının ciddi şekilde yaşandığı bu dönemde durumdan etkilenen edebiyat kulüpleri yazarları bu noktada kendi görüşlerini temsil eden sağ-sol edebiyat kulüpleri etrafında buluşmuşlardır. O yıllarda yönetimle zıt görüşlere sahip olan yazarların yaşadıkları durum De Wit (2013: 206)'te: “Savaştan önce, 15 Ağustos 1948 tarihinde Güney Kore Cumhuriyeti'nin kurulması ve aynı yıl ekim ayında çıkan Yosun İsyanı (여수사건-Yosu Saggeon)'nın bastırılması Güney Koreli yazarların hükümet tarafından talep edilen anti-komünist hareketlere katılmamasını daha da zor bir hale getirmeye başlamıştır. İlk başlarda komünist rejime bağlılığını göstermiş olanlar sol görüşü temsil eden yazarlar, Edebiyatçılar Birliği (문학가 동맹 Munhagga Dongmaeng)'ne katılmışlar ve haklarında açılmış olan soruşturmalar sonucunda hapse atılmışlardır.” şeklinde dile getirilmektedir. Bu grubun öncülüğünü yapmakta olan Lee

Yeong-ak (이영악) yaptığı aktiviteler yüzünden hapse atıldıktan sonra Lee Pyeong-cheol(이평철) durumu kontrol altına alır. Her yazdıkları kontrol altına alınıp sıkı denetimlerden geçen yazarlar için yazmak daha da güç hal alır. Kim Nam-jon (김남준), Lee Tae-jun (이태준) gibi yazalar da Lee Yeong-ak'la aynı kaderi yaşamak istemedikleri için yakalanmadan önce Kuzey Kore'ye kaçmaya karar verirler (De Wit, 2013: 207).

4 Ekim 1950'de düşmanlarla işbirliği yaptığından şüphelenilen vatandaşları aramak ve haklarında dava açmak için ordu, polis ve savcılık gibi birkaç idari birimin birleşmesi ile birlikte yürütülen soruşturma büroları kurulmuş ve Yazarlar Birliği üyesi olan pek çok yazar işbirlikçi olduğu düşünülerek direk hedef haline gelmiştir (De Wit:2013). Ülkenin ikiye bölünüp iki tarafında farklı ideolojileri destekliyor olması, yazarlar üzerinde güçlü bir baskıya sebep olmuş, düşüncelerini daha iyi dile getirebilecekleri yönü tercih etmeye itmiştir.

2.3.2. Varoluşçuluk (실존주의-Siljonjuui)

Felsefe alanındaki yeri daha eskilere dayanan varoluşçuluk akımı, II. Dünya Savaşı'nın meydana getirmiş olduğu yıkımla birlikte edebiyat alanında da daha güçlü bir şekilde karşımıza çıkmaya başlamıştır. 'İnsan nedir? İnsanın varlığının anlamı nereden gelmektedir?' gibi sorulara cevap arayan bu akımın en temel özelliklerinden birisi 'bağımsızlık' olgusunu elde etme çabasıdır. Bu yüzden kişi kendi varlığının değerini dış dünyada, yani toplumda aramak yerine özünde bulabilme gayretindedir. Diğer bir deyişle, istediği yaşam şekline dış etmenlerden sıyrılarak, kendi tecrübeleri ile ulaşma adına bir yol olduğunu söylemek de mümkündür.

(Metin 1) "Yaşamının gittikçe güçsüzleştiğine inanmak istemiyordu.

Çünkü,istikrarlı bir şekilde bir şeyi aramaktaydı. Sadece kendi

başına aramakta olduğu şeyi kendisi de bilmeyip, çevresindeki yaşıntının aradığı şey olmadığı konusunda kokular aldığına dair bariz bir şekilde güveni olduğu da bir gerçektir.” (Choe, 2010: 38)

Fransız yazar J. P. Sartre’ın (1905-1980) kurucusu ve kuramcısı olduğu bu akıma göre, varoluş temel bir sorundur ve katışıksız bir olgudur. Varoluşçuluk çağdaş gerçekçilik içinde düşünsel yönelimlerden biridir (Özdemir, 1990: 294-296). Varoluşçuluğun ana teması özgürlüktür. Bu nedenle önce Japon İstila Döneminin baskı ve zulümleri, ardından da Kore Savaşı ve bölünme gibi ağır süreçlerden geçmiş olan Kore toplumunun bağımsızlığa olan tutkuları yadsınamaz. Halkın içinde bulunduğu bu arayış, dönemin yazarlarını Batı edebiyatı kökenli bu akıma ilgi duymaya yönlendirmiştir.

(Metin 2) *“Hayatta kalmamı sağlayan paradan bahsediyorum. Yemek yeyip, barınacak yeri karşılayıp, okul ücretini ödeyip, kitap satın alıyordu da, harcayacağım para denilen maddeyi hiçbir zaman ‘kendim’ denilen şeyin soyulduktan sonra içinde bulunan şey olarak hissetmemişti. Genç ve zavallı kitap kurdu bir çocuk. ‘Kendi-Benim’ sözünün içinde yemek ve ayakkabı, çorap, kıyafet, yorgan, kalacak yer, faturalar, yatak, şemsiye... Bu tarz eşyalar girmedir. Aksine bir eşyadan bunların hepsi çıkarıldıktan sonra arda kalan şey ‘kendi’ndir. Her şeyi içine alıp bir sonrakine değin muazzam bir şekilde kalacağına şüphe olmayan son şey. Düşünce felsefesinin çekirdeğinde Myeong-jun anlamı, var olan ‘kendi’dir. Babası, onun ‘ben’inin içeriği olamazdı. Annesi, onun ‘ben’inin bir ferdi olamazdı. ‘Ben’ odasında sadece Myeong-jun bulunmaktaydı. ‘Ben’ bir meydan değil. O, bir odaydı.”* (Choe, 2014: 68-69)

Gwangjang adlı esere bakıldığında ‘meydan’ anlamına gelen ‘광장- gwangjang’ ve ‘gizli oda’ anlamına gelen ‘밀실- milshil’ olmak üzere iki kavram göze çarpmaktadır. Buna göre insanın varlığı ya gwangjangda, yani başkalarına müdahale imkânı veren bir ortamda, ya da milshil olan kendi içinde, benliğinde kendine yer edinir. Buna göre

romanın baş karakteri olan Myeong-jun Kuzey Kore'nin komünist rejimini *gwangjang*, Güney Kore'nin kapitalist sistemini ise *milshil* olarak görür. Yukarıdaki alıntıda da kendisinin bir *milshil*de bulunduğunu ve bu alanın sadece ona ait olduğunu, her ne kadar anne-babası onun ihtiyaçlarını giderse de bu durumun onların Myeong-jun'un gizli odasına girmesine olanak sağlamadığı, ihtiyaçlarını karşılamakla *milshiline* girme gibi bir haklarının olmadığına vurgu yapılmaktadır. Bu yönüyle Myeong-jun, tam manasıyla varoluşçu bir karakter görüntüsü çizmektedir. Ayrıca Myeong-jun'un bu tutumu akımın öncülerinden J. P. Sartre'ın "Bilinç tarafından imlenen şey, şu masanın, şu tütün paketinin, lambanın varlığıdır, daha genel olarak dünyanın varlığıdır. Bilinç şunu gerektirir: görünenin varlığı yalnızca görüldüğü sürece varolmamalıdır. Bilinç için olanın fenomenötesi varlığının ta kendisi, **kendisidir.**" sözleri ile de örtüşmektedir (Sartre, 2009: 36).

Kore Savaşı'ndan halkın, ekonominin ya da sosyal hayatın etkilenmiş olması gibi, edebiyatın da etkilendiği yönler olmuştur. Savaş sonrası verilen eserlerde İkinci Dünya Savaşı'nı yaşamış batı ülkelerindeki yazarlarla aralarında duygudaşlık oluşmuş olan dönemin Koreli yazarlarının eserlerinde de bu akımın izlerini görmek mümkündür. Savaş sonrasının gerçekliğini olduğu gibi bu dönemdeki romanlara yansıtılarak savaşın dehşet veren vaziyetinden bozguna uğramış olan insanoğlunun görünüşü, acı veren gerçeklik karşısındaki sitemini ve varlık bilincini işleyen eserler 50'li yılların edebi yapısını oluşturmuştur (Lee, 2002: 14).

(Metin 3) *"Çatışmanın bittiği haberini duyduğunda, Myeong-cun derin bir deliğe düşer. Kuzey Kore'ye gitme düşüncesi kesinlikle yoktur. Savaş esnasında babasına ne olduğuna dair haber alma imkânı olmadığı için, yaşıyor olsa bile sadece bu sebeple kuzeyi tercih etme ihtimali çok düşüktür. Babası baba olarak yaşmalıdır. Hayırlı evlatlık yapması gerekse de, gerçek oldukça ağırdır."*
(Choe, 2014: 176)

1950’li yılların ikinci yarısından itibaren Kore Edebiyatında görebileceğimiz varoluşçuluk akımı, ideolojik sorunların edebiyatın arka planında kaybolmaya başlamasıyla daha yoğun olarak işlenmiştir. Jang Yong-hak (장용학), Son Chang-seob, Choe In-hun gibi Koreli yazarları bu akımın temsilcileri olarak görmek mümkündür.

1950’lerin Kore Edebiyatı savaşın yaralarını işlemiştir. Yaraların tedavileri yönündeki edebi çaba ise savaş sonrası edebiyatı temsil eden varoluşçuluk edebiyatının doğmasına neden olmuş, bunu takiben 1950’lerin eleştiri merkezini ulusal edebiyat ve varoluşçuluk teorisi oluşturmuştur (Lee, vd., 2012: 102). Ayrıca savaş deneyiminin doğurduğu insanoğlunun varoluş sorunsalı, eleştiri alanında da varoluşçuluğu içine alan görüşleri ortaya çıkarmaktadır. Bak In-hwan (박인환), Choe Il-su (최일수), Kim Bung-gu (김봉구), Jang Yong-hak gibi isimler varoluşçuluk görüşüne katılıp, savaşın insanlarda ne derece hasarlar oluşturduğu ve bu hasarlarla birlikte hiçlik duygusu içinde olan insanoğlunun yeniden hayata tutunup tutunamayacağı sorusuna yanıt aramışlardır. Varoluşçu ulusal edebiyat teorisi, savaş sonrası dönem olarak adlandırılan gerçeklikten yola çıkan bir görüşle Kore Edebiyatı’nda eleştiri alanına ideolojik bir derinlik katmıştır (Lee, vd., 2012: 102).

(Metin 4) “*Bu sessiz ve engelsiz görülen boşluk neden yine önümü tıkıyor acaba. Gerçekten bu durum; sanki ağır mı ağır bir cam şişenin ucunu delmeye çalışmak ya da, zar zor adım atarak yürümeye çalışmak gibi bir hisse kaptırıyor insanı. Yine Dongho gelir aklına. Burnu karşıya bakan silahını hızla yanına alıp teker teker her adım atışında o ağır ve gösterişli cam şişe, Dongho’nun ara sıra çizdiği vücut şeklini alır. Cam şişenin ucu, kendi bedenine bir şeylerin sıkı sıkıya yapışarak insanı nefessiz bırakan hali gibidir sanki. Dongho bir an nefes nefese kalıp, alnından terler dökmeye başlamıştır.*” (Hwang, 1986: 17)

Savaş sonrası dönemdeki eserlerde daha yoğun olarak karşılaşılabileceğimiz varoluşçuk akımının insanın varlık anlamını sorgulamaya Soğuk Savaş Dönemi'nde itibaren başladığı bilinmektedir. Yazarlar bu süreçte insanoğlunun özünü anlamada daha derin çalışmalar yapıp, içinde bulunulan durumun üstesinden gelebilme yöntemi olarak insanoğlu ile ilgili duyguları ortaya koymuşlardır (Lee, vd, 2012: 102- 103).

(Metin 5) *“Öyle olduğu için ikiyüzlü olmak dışında yapabileceği başka bir şey yoktu. Onlarla gülüşüp oynadığındaki yüzüyle,, tek kaldığında kendine döndüğündeki yüzü. Pek sosyalliği olmayan bir davranış değildi. Sadece bir arada olmalarında ipleri elinde tutma çabasında değildi.”* (Choe, 2010: 37-38)

Varoluşçuluktan etkilenen yazarlardan Jang Yong-hak, 1950'lerdeki yazarlar arasında kendine has yönüyle bilinir. Yazarın bu akımı işlediği temsili eseri olarak *Yohan Sijib* (요한시집 - Yohan'ın Mektupları) adlı çalışmasını söylemek mümkündür. Roman, baş karakter Dongho'nun çocuk asker olarak savaşa katılmaya niyet ederken oluşan üzüntüsünü ve esir kampında tanıştığı Nuhye aracılığıyla insanoğlunun varlığının özü ve özgürlük sorunu hakkındaki endişelerini konu edinmektedir (Lee, vd., 2012: 101).

Bu akıma örnek teşkil edebilecek önemli eserlerden Gwangjang'da ana karakterin özgürlük arayışı, bireysel yaşama isteği, etrafındaki insanlara bağımlı olmaksızın ayakta durabilme çabası göstermesi, eserin varoluşçu bir çerçevede oluşturulduğunu göstermektedir.

(Metin 6) *“Annem ara ara aklıma gelse de, babam hayatta olduğu için sadece çok yakınımda olduğu zamanlar gerçekten görmek istesem de, pek aklıma gelmiyor. Yetim bir çocuktan farksız olan hayatım olmasına rağmen aile bireylerini özleyip aklıma geldiği bir zaman yoktur.”* (Choe, 2014: 68)

(Metin 7) *“Hala bir sevgilisi olmadığı aklına gelir. Fakat o an da bir kadınla aşk yaşamının oldukça zahmetli bir şey olduğunu düşünür.”*

İstediği kadının kendisine hareket edemeyeceği şekilde bir aşkı yaşattıktan sonra bulunduğu yerde ölüverip, ona hiçbir kısıtlama yaşatmadan sadece doygunluk hazzına sahip olmak istemektedir.”
(Choe, 2010: 39)

Yukarıdaki örneklerde varoluşçuluk akımının izlerini açık bir şekilde görmek mümkündür. Alıntılarda bireysellik ön plandadır. Bu durum özellikle son alıntıda daha belirgindir. Eserin kahramanı bir yandan tutkulu bir aşkı arzularken öte yandan sevgilisinin kendisine bir sınır çizmemesini, hatta kendisini tutkulu bir aşkı yaşattığına inandırdıktan sonra bir köşede ölmesini dilemektedir.

Daha öncede bahsi geçtiği üzere varoluşçuluk akımı her ne kadar yoğun olarak savaş sonrasında insanlarda meydana gelen varlıklarını sorgulama sorunsalına eğilse de, bu edebi akımla tanışılması savaş öncesi döneme dayanmaktadır. 1948’lerden itibaren tanışılmış olan varoluşçuluk akımı, savaş sonrasında acımasız ortamı ile üstü kapalı bir bağlantı kurarak kabul gören bir eğilim olmuştur. Bu dönemin romanlarında varoluşsal sezilerin yer bulması bundan kaynaklanır (Jang, vd., 2011: 35).

(Metin 8) *“Bireyin odası ve meydanı birbirine nüfuz ettiği dönemde, kişinin içi rahatladı. Sadece meydanı olup odası olmayan rahipler ve yöneticilerin döneminde dünyada hiçbir şey yoktu. Odayla meydan ayrıldığı günden beri, keder baş gösterdi. Bu durum içinde hayatı sorgulamak isteyen kişi meydanı asla bulamadığında ne yapmalı?”* (Choe, 2014: 87)

Varoluş ve yaratıcı konusuna da değinmiş olan J. P. Sartre bu konuda “Eğer varlık Tanrı’nın karşısında varolmaktaysa, bu, varlığın kendi kendisinin dayanağı olmasındandır, tanrısal yaratmanın en ufak izini bile taşınamasındandır. Kısacası, kendinde-varlık, yaratılmış bile olsaydı, yaratma aracılığı ile *açıklanamazdı*, çünkü kendinde-varlık varlığın yaratılışının ötesinde sahiplenmektedir. Bu “varlık yaratılmamıştır” demekle aynı şey değildir.” (Sartre, 2009: 39) sözleri ile açıklamaktadır.

Burada da görüldüğü gibi özgürlük olgusunu edinme arzusunda olan birey merkeze kendini koymakta, kendinden yola çıkmaktadır.

(Metin 9) “Imm, ben de önceleri sabah akşam fark etmeden böyle dualar ettim etmesine, ...fakat hiçbir şey olmadı. En sonunda Tanrı’nın olmadığını anladım. Yani öyle olduğuna inandım. Eğer Tanrı olsaydı böyle bir şey olur muydu? Şimdi Tanrı tarafından henüz sınavda olduğumu söyleyeceksin. Eski ahit dönemlerinde İbrahim gibi mi? ...Öyle fakat ben buna dayanamam. İnsan denilen varlık zayıftır. Bununla kıyasladığımızda Tanrı çok acımasız. Böyle bir Tanrıya inanmaktansa hiç inanmamak daha doğru.” (Hwang, 1986: 63)

J. P. Sartre’nın kişinin kendi varlığı karşısında yaratıcıyı yok saymaması söylemektedir. Onun bu söyleminin aksine, Bi Oneun Nal adlı eserdeki bu kesitte, kahramanın kendi varlığının yaratıcıdan yapmış olduğu isteklere bir işaret alamaması neticesinde var olmadığı kanısına kapıldığı görülmektedir.

(Metin 10) “Tabi, kurgu dolu evde her şeyin bulunduğu yerdeki güven Tanrı’nın dileği ile mi? Aynı zamanda baban yüzünden iki kişinin öldürülmesi... Bu doğrudan insanoğlunun zekasının tahmin edemeyeceği kadar içten olması Tanrı’nın dileği ile mi? 60 yaşında kendini Tanrı ve kilise için feda eden baban....” (Hwang, 1986: 65)

Eserlerde varoluşçuluk akımının daha çok, başkalarından bağımsız olma, özgürlüğünü elde edebilme ve inanç noktasında ele alındığı görülmektedir.

2.3.3. Nihilizm (허무주의- Heomujuui)

İnsanoğlunun ilkel zamanlardan beri tecrübe etmek durumunda kaldığı savaşlar, bölge halkına daima büyük acı ve kayıplar yaşatarak, bir boşlukta kalma ve savunmasız olma durumunda bırakmıştır. 20. yüzyıla gelindiğinde tarihe damgasını vurmuş olan pek

çok savaşa tanıklık edilmiştir. Ve insanların tanıklık ettiği bu acı görüntüler duygularında çöküntüye sebebiyet vermiştir. İnsanların alt üst olmuş duygularını dile getirmede bir araç olan nihilizm terimi ilk kez eleştirici bir anlamda Alman filozofu F.H. Jacobi tarafından filozof Fichte'ye yazdığı mektupta kullanılmıştır (Çoşkun Karataş, 2014: 39). Çoşkun Karataş (2014: 41) çalışmasında Bülent Diken'in nihilizme bakış açısına "kökenine bakıldığında nihilizm sözcüğü acıyı, çatışmayı ve antagonizmayı (tezat olma) kabul edememe halini anlatır." şeklinde yer vermiştir.

(Metin 11) *"Dalgın dalgın çiçek tarlasına baktı. Birkaç gündür hissedemediği çiçeklerin özgünlüğünü hissetti. – İnsanlar çiçeklere çeşitli anlamlar yükledi. Tutku, keder, hüznün, azamet, kötülük, öfke, iki anlamlılık, nezaket, delilik ilacı.- Fakat çiçekler sadece güzelliştir. Zamanı geldiğinde açılıp zamanı geçtiğinde kapanan. Fakat insanlar çiçeklere de istediği gibi anlamlar yükledi. İnsan kendini renklerle ayırıp parçalar oluşturup birbirinin göğsünü keskin bıçağa hedef yaptı."* (Seon, 2006: 100)

Dönem eserleri niteliğinde kaleme alınan eserler yazıldığı dönemin arka planında meydana gelen olaylardan izler taşır. Öyle ki, direk tarihi olaylar çerçevesinde olay örgüsü kurgulanır. 'Savaş sonrası edebiyat' terimi genel olarak II. Dünya Savaşı sonrası edebiyatı nitelemekle birlikte bu dönemdeki eserler içerik bakımından savaşın etkisi ile oluşan hiçlik duygusunu işlemektedir. Savaş sonrası edebiyat teriminin Kore edebiyatındaki karşılığı ise 1950 yılında meydana gelen Kore Savaşı sonrasında ortaya çıkan edebiyat olarak işaret edilebilir (Lee, vd., 2012: 112).

Ha Geun-chan Kore edebiyatında nihilizmin öncüsü olarak görülen yazarlardan birisi konumundadır. Japon İstilas Dönemi ve Kore Savaşı'ndan etkilenmiş bir ailedeki iki neslin acılarını anlattığı Sunan İdae adlı kısa romanında zorluklar, baskılar ve savaş durumlarının insanoğluna yaşatmış olduğu hiçlik duygusunu dile getirdiği görülmektedir.

(Metin 12) *“Tam da bu istasyon bahçesinde aşağı yukarı 100 kişi toplanıp şamata etmekteydi. O sırada Mando da ayaklarını sürümekteydi. Treni beklemekte oldukları için, hiçbiri kendi çocuğunun nereye gideceğini bilmiyordu. Tabii ya arabaya bin denildiğinde binen insanlardı. Askere alınmak için sürüklenerek götürülen insanlardı.”* (Ha: 1957, 10)

Askerden döneceği haberini aldığı oğlunu beklemek için istasyona koşup beklemeye koyulan Mando'nun o an ki durumunun tasvir edildiği alıntıda, savaş durumunda olan halkın önemsiz bir varlık olarak görüldüğüne dikkat çekilmektedir. Halktan tüm söylenilen emirlere uyması beklenmektedir.

Son Chang-seob'un savaşı konu edinen temsili eserlerinden olan *Bi Oneun Nal*'da ise Kuzey Kore'den Güney Kore'ye kaçan üç gencin savaş sonrası harap olmuş hayatları Kore toplumunda sekteye uğratılmış insanlığın sembolü olarak görülmektedir. Yazar bu eserdeki insanların yaşamları aracılığı ile savaş sonrası Kore toplumunda hakim olan hiçlik duygusu ve umutsuzluğu ifade etmektedir (Lee, v.d., 2012: 10).

İnsanların savaşta sonrası maruz kaldıkları hayat standartları dolayısıyla barındıkları evlerde yaşadıkları sorunlar ve maddi problemler eserin kahramanları üzerinden anlatılmıştır.

(Metin 13) *“Wongu da hayattındaki tehditi hissetmeye başladı. Neredeyse bir aydır yağmur mevsimiyle gülüp oynadıktan sonra, ana kaynağı bulunmayan birikimlerini şuraya buraya harcamış oldu. Wongu'nun sahip olduğu sıkıcı oda da nemden rutubetlendi. Üstünü değiştirdiği kıyafetler ve yatak örtülerine kadar da küf olmuştu. Onlardaki küf sanki vücuduna girmiş gibiydi. Böyle bir gün, böyle kasvetli bir odada kendisine denk geldiği için, Dongog ve Dongug'un günü doğal olarak ağır ve üzgün geçmekteydi.”* (Son, 1997: 58)

Bi Oneun Nal’de eserin kahramanlarının hayatlarının bir türlü düzene girmemesi savaş sonrası durumun gerçekliğini yansıtmaktadır.

Savaşın yaşandığı 1950’li yılların ardından yarımada meydana gelen ayrılma neticesinde de olaylar hala durulmamıştır. 1960’lı yıllarda Kore toplumunun somut gerçekliğine dikkati çekmek, Kore’nin o zamanki ana probleminin ne olduğunu sormayı kaçınılmaz hale getirmekle kalmayıp, 19 Nisan 1960 Sivil Ayaklanması fiyaskosu da Kore halkını hayal kırıklığı ve çaresizliğe sürüklemiştir. Beklenildiği üzere hissettikleri bu hayal kırıklığı ve ümitsizlik edebiyatta nihilizm şeklinde kendini gösterir (Kim, 1998: 11). İnsanlara ümitsizlik ve çaresizlik olarak yansıyan bu kötü deneyimlere en güzel örneği yine Ha (1957)’nin eserinde görmek mümkündür. Eserde yer alan savaş mağduru baba ve oğulun diyalogunda:

(Metin 14) “- Baba!

- Efendim?

- Bu halimle ben artık nasıl yaşayacağım?

- Ne demek nasıl yaşarım. Yaşamak için bir nefesin olması yeter. Böyle laflar etme.

-....

- Bana bak, kolumun biri olmasa da iyi yaşayamaz mıyım yani. Geri kalan baharları biraz daha güzel yaşayamayacaksın diye mi böyle diyorsun, yaşamak yaşamaktır, neden yaşayamayasın.

- Onun yerine senin gibi kolumun birini kaybetmiş olmak daha iyi olurdu baba. Bacağının olmaması her şeyden önce yürümemde rahatsızlık verdiği için öldürecek beni.

- Hey hey, öyle değil. Sadece düzgün yürüyebilirsen ne yapacaksın. Elini iyi kullanabilmelisin ki yaptığın işi düzgün yapabilesin.” (Ha, 1957: 17-18)

Baba oğul arasında geçen bu diyalogdan, yaşanan kötü günlerin vermiş olduğu engelden dolayı umutsuzluk içinde olan Jinsu geleceğe dair endişeler taşıırken, babasının umut dolu sözlerle ona cesaret verdiği görülmektedir. Burada aynı zamanda benzer zorluklara tabi olmuş insanlar arasında oluşan duygu birliğinin yol açtığı dayanışmada görülmektedir.

Lee (2002: 4)'de Han (1992:388)'e göre "Savaş sonrası roman kavramı genel olarak II. Dünya Savaşı yaşandıktan sonraki hayatları ve sorunları işleyen romanlar ile savaşın yaralarını sırtlanıp yaşamakta olan insanların endişe, hiçlik duygusu ve kötüleşen moralleri gibi genel yaptırımlar"ın konu edildiği belirtilmektedir.

(Metin 15) “Sopasına dayanıp baba oğul pirinç tarlalarının arasındaki patikadan yola koyuldular. Az önceki gibi Mando değil, bu sefer Jinsu öncülük etti. Değneğine yaslanıp bir o yana bir bu yana sendeleyerek önünde yürümekte olan oğlunun arkadan görüntüsüne bakıp, kolunun sadece birine sahip olan baba ağır ağır oğlunu takip eder. Elinde tuttuğu uskumru balığı sürekli hareket etmektedir.” (Ha, 1957: 17)

Oğlunun arkadan oluşan görüntüsü babada iç burukluğu ve moral bozukluğuna sebep olmaktadır.

Kore'nin geçtiği güçlüklerden ülke ekonomisi, sosyal yaşantı gibi durumlar bir yana, en çok yara alınan yönün halkın bireysel yaşamlarında olduğu bir gerçektir. Halk ülkedeki olumsuz şartlar nedeniyle pek çok ihtiyacından ödün vermek durumunda kalmıştır. En önemli ihtiyaçların başında gelen eğitim hayatından feragat edip annesine bakmak uğruna köyünün yolunu tutan Hyeon'un davranışında kendi yaşantısının, geleceğinin ön planda olmadığı görülmektedir.

(Metin 16) “Sonraki yıl Hyeon okuldan mezun olur. Arkadaşları lisede ya da iki yıllık üniversitelerin ilk yıllarında olsalar bile Hyeon daha şimdiden sadece eve geri dönmeyi düşünmektedir.

Hyeon'un karakterini iyi bilen sınıf öğretmeni, onun oldukça ilgisiz olan bu davranışına şaşırır.

- Bu kadarı benim için yeterli. Kargaşa çıkarma düşüncesinde değilim. Eve geri dönüp annemi rahat bir şekilde yaşatma amacındayım.

- O zaman hayatın için bir hedefin? Gençliğe özgü bir tutkun?

- Evet, başkalarına zarar vermeden, o şekilde yaşamak,

benim isteğim sadece bu kadar. ” (Seon, 2006: 57)

Hyeon bu davranışı ile küçüklüğünden itibaren dedesinin ona yüklemiş olduğu hayırlı evlat rolünü tamamlamakta ve atalarına bakması gerektiği misyonunu da yerine getirmektedir.

Kore Savaşı esnasında bir mağaraya kaçıp gizlenen Hyeon, 1 Mart Bağımsızlık Hareketi sırasında Japon baskısından kaçıp bir mağaraya sığınan babasıyla aynı kaderi paylaşmıştır. Oğul Hyeon'un mağarada geçirdiği gayri insani yaşam şekli bir köstebeğe benzetilerek aktarılmıştır.

(Metin 17) *“Kabuğun içine sıkışmış vücudunu büzüp köstebek gibi güneş ışığından saklanan bir yaşam. Bu bir yaşamak değil sadece var olmaktı. Sanki bir çakıl taşı gibi. Sonuç olarak yaşayıp gördüğün bir gün yoktu. Yaşayıp gördüğün bir günün yoksa bu ölmeyeceğin anlamına gelmez. Yaşayacak bir günü olmaksızın ölmek, yoo hayır ölümünde olmadığını hatırlamasıyla aniden Hyeon'un kalbine söz geçiremediği bir endişe duygusu geldi. Hyeon kaybetmekte olduğu yaşama gücünü arttırarak bu endişe duygusunu geri püskürttü.” (Seon, 2006: 114)*

Bulunduğu mağarada ne zamana kadar gizleneceği konusunda bir öngörüsü olmayan Hyeon'un aklına yaşadığı hayatın ölümden de kötü olduğu düşüncesi takılır. Fakat gücünü geri kazanabilmesi için derhal bu düşünceden sıyrılıp, yeniden kendine geldiği görülmektedir.

3. KORE SAVAŞINI KONU ALAN ESERLERİN TEMATİK OLARAK İNCELENMESİ

3.1. Savaşın Cephedeki Durumunun Eserlerde İşlenişi

Savaşın acılarına tanıklık edilebilecek en can alıcı nokta muhakkak ki şiddetli çatışmaların yaşandığı muharebe alanlarıdır. Cephe hattında bulunup o atmosferi solumadan, yaşanan o güç durumu anlamak ve eserlere yansıtmak hem çok kolay değildir hem de eserin okuyucuya o gerçekliği vermesi güç olacaktır. Bu sebeple Kore savaşına katılıp hizmet vermiş yazarlar bile bizzat bir muhaberebeye katılıp acısını yaşamadıkları durumu eserlerine işlemekten oldukça çekinmişlerdir. Muharebeye katılan yazarlar arasından da hayatını kaybeden ya da savaşın yıkıcılığından etkilenen yazarlar muhakkak ki mevcuttur.

Cephe durumunu işleyen eser vermek her ne kadar güç olsa da bu konu üzerine eğilmiş yazarlar elbette ki bulunmaktadır. Bu noktada örnek teşkil edebilecek eserler olarak Kim I-seok'un *Susaek* (수색- Avcı), Kim Song (김송)'un *Pokpung* (폭풍- Fırtına) adlı çalışmalarını saymak mümkündür (Lee, 2002: 21).

Bunun yanı sıra cephe de yaşanan durumun anlamsızlığı, Seon U-hwi'nin *Bulkkoch* adlı çalışmasında görülmektedir. Eserde öğrenciliği sırasında okulu bırakıp eve dönmek isterken, Mançurya'da öğrenci asker olarak tutulmuş olan Hyeon'nun cephe de geçirdiği süre boyunca insanoğluna dair gözlemleri üzerinden tasavvur edilmektedir.

(Metin 18) “Mançurya’dan dönen Hyeon, eylül ayının sonlarına doğru memleketi olan P bölgesine geri döner. Bu süre boyunca Sovyet askerilerinin girdiği Mançurya’da Hyeon’un şahit olup hissettiği şey insanoğlu denilen şeyi anlamasıdır. Yağma, ırza geçme, yıkım, katliam... Hyeon bu sorumluluğu savaşa dönüp baktığında kabul edemezdi. Sorun bunun gibi hareketleri saklayabilen temel noktanın insanda gizlendiği zamanların olmasıdır. Bu aksine bir köpeğe göre bile yapılamayacak durumlardı. İnsan oraya bir sebep yüklediği için. Japonya yerine halkın kurtarıcısı olarak ortaya çıkan üstlenici Sovyetler başından beri onlar gibi dayatma yapmaktadır.

-Aslında üstlenici denilen şey gelir-gideri ayarlama yöntemi olmasından dolayı.

Hyeon insanlık adına hayal kırıklığı ile gözünün açılması olayını bu şekilde bir kısır döngü halinde yaşadığı için bu duruma gülüp geçmekten başka çaresi yoktu.” (Seon, 2006: 77-78)

Kim I-seok'un eseri Susaek'de, eserin kahramanı Ilgwan (일권) nehir kenarında konuşlanmış olan memleketinde insan avına çıkarak, evindeki çok sevdiği şahsi silahıyla insanları öldürmesinin anlatıldığı bir hikâyedir. Kendisinin memleketinden ayrılamayacak olması, savaş ve savaşın çıkmasına neden olan şeyler konusunda içlerime öfke duyup, barışçıl bir memleketi harap eden sebeplere karşı kin beslemektedir. İnsanoğlunun sahip olduğu memleketi ve evine karşı olan sevecenliği, savaş ile yer değiştirdiği için eserde onun dünyayı harap etmesi yönünden savaşa olan öfke ve kırılganlığı vurgulanmaktadır. Bu iki eserde de köylerinde çiftçilik yaparken savaş çıktığı için köylerinden ayrılmak durumunda kalıp, savaş bittikten sonra da yeniden memleketlerinin yolunu tutan iki gencin hikâyesini anlatır (Lee, 2002: 22).

Savaş durumu bölge halkı arasında duygudaşlığa da sebep olmaktadır. İçinde bulunulan zor şartlarda oluşan bu duygu birliği toplumdaki bağı da kuvvetlendirmektedir. Yeong-su'nun Occiya adlı eseri savaş durumunda karşılaşp aralarında ağabey-kardeş

samimiyeti oluşan iki askerin ölüm denilen acı olayla ayrılmalarını konu edinmektedir (Lee, 2002: 38).

(Metin 19) “Sabaha karşı düşman önce ayrıldı.

etin mücadele esnasında kulağına varmayan harap olmuş askerlerin çığlıkları ve inlemeleri oradan buradan duyuluyordu. Kim askerler önüne gelene küfrederek acıları derhal dindirilmezse onları öldürmelerini haykırıyorlardı. Kimi askerlerse annelerini çağırarak dua gibi şeyleri mırıldanmaları ezberlemekteydi. Bazı askerlerse sadece hıçkırarak ağlamaktaydı. Hepsinin şiddetli muharebenin sonunda bu şekilde görünüyordu. Sadece bu defa düşman çok ani ve ölçekli saldırdığından dolayı yaralıların tahliyesi yapılamamaktaydı.” (Hwang, 1986: 34)

3.2. Cephe Gerisindeki Halkın Durumunun Eserlerde İşlenişi

Bilindiği üzere savaşlar sadece muharebe alanlarında sınırlı kalmayıp, gencinden yaşlısına, kadınından erkeğine o ülkede yaşayan tüm halkı etkilemektedir. Sevdikleri kişiiler cephede vatanları ğruna çatışırken cephenin gerisindeki aileleri de onların yollarını gözlemekte, savaşın getirdiği zorluklarla mücadele etmek durumundadır.

Dünya tarihindeki en çarpıcı savaşlardan birisi olan Kore Savaşı’nda da cephe gerisindeki halk, ülke bağımsızlığı için etin mücadelelerin verildiği cephelerden haber beklemiştir. Savaşın patlak verdiği 6 Haziran 1950 yılında Kim Jo-gyu (m Jo-gyu), Lee Dong-gyu ( Dong-gyu), Han Tae-cheon (n Tae-cheon) gibi yaklaşık 20 yazar ‘Savaşta Hizmet Veren Yazarlar Grubu’nu kurup cepheye gitmiştir (Im, 2010: 32). Dönemin yazarları cepheden haber bekleyen halkı bilgilendirmeyi kendilerine görev addetmiş ve cephedeki vazifelerinden döndükten sonra çalışmalarına başlamışlardır. Savaşa katılan yazarlar arasından özellikle n saflarda hizmet verip dönenlerin, konuşma, rapor veya eserlerinin şekli vasıtasıyla savaş deneyimlerinin içeriklerini anlatması, direk bir muharebede

çatışmamış olmalarına rağmen, cepheye görüp hissettiklerini geri plandaki sivil halka anlatma gayesi, savaş dönemi romanlarında asla göz ardı edilemeyecek bir kıvılcım olmuştur (Lee, 2002: 16).

Savaş döneminde verilen eserlerde daha çok savaşın yıkımından etkilenen halkın duyguları ön plana alınmıştır. Bu yüzden bu dönem kaleme alınan eserlerde işlenen konular bakımından, vatan sevgisi, vatandaş sevgisi, dostluk gibi konuların diğer konulara nazaran daha yoğunlukta işlendiği görülmektedir (Jeong, 2011: 70).

Cephe gerisindeki halkın durumu Seon U-hwi'nin *Bulkkoch* adlı eserinde, eserin kahramanı Hyeon'un ağzından şu şekilde anlatılmaktadır;

(Metin 20) “*Küfürbaz dedem babamın ölümüne başkalarından ziyade daha az içten üzülmüş müdür bilinmez. Babamın ölümü. Annemin fedakârlığı. Dedemin üzüntüsü. Perişan halk.*” (Seon, 2006: 80)

Kadın, erkek toplumda her kesimin yara aldığı savaşlarda kadınların daha duygusal yapıda olmaları savaştan daha fazla etkilenmelerine neden olmuştur. Ha Geun-chan'ın *Huin Jongi Suyeom* adlı eserinde savaşa katılan kadınların savaş sonrası melankolikleşen toplumsal durumları açık bir şekilde işlenmektedir (Sang:2012). An Su-gil'in *Je3 Ingan Hyeong* (제3 인간형- Üç Tip İnsan) adlı eserinde ise eserin kahramanı ve savaşın şokunu yaşamış olan üç aydın üzerinden zamanın aydınlarının mücadeleleri anlatılmaktadır (Lee, 2002: 49). Bir yandan çalışmalarına devam etmek, bir yandan ülkenin içine düştüğü savaş ortamından sıyrılmasına katkı sağlamaya çalışmak ülkedeki aydın kesim için çetin bir mücadeleye dönüşmüştür.

Ha Geun-chan'ın *Sunan İdae* adlı eserinde, Japon İstilas Dönemi'nde bir kolunu kaybetmiş olan baba Mando'nun hayatta olduğunu öğrendiği oğlu Cinsu'nun savaştan döneceği haberini almasıyla büyük bir heyecana kapılıp diğer aileler gibi istasyonda

beklemeye koyulması, cephe gerisindeki ailelerin durumunun tasavvur edilebileceği diğer bir örnektir. Bu eser ailelerin, sevdiklerinin hayatta olup olmadığından bihaber olarak yaşadıklarını gösteren yerinde bir örnektir. Öyle ki, savaşta hayatta kalmayı başarıp evine geri dönecek olan oğullarının haberini alan ailenin şaşkınlık ve mutluluklarını dile getirdikleri;

(Metin 21) “*Cinsu döndü. Yaşadığı için geri döndü. Kimi zaman şehit olduğu haberi gelip, kimi zaman hayatta olup olmadığına dair bir haber dahi gelmiyordu da, oğlumuz Cinsu hayatta olduğu için bugün geri geldi.*” (Ha, 1957: 1)

sözleri romanın başlangıç cümlelerini oluşturmaktadır.

Cephe gerisindeki halkın yansıtan bir başka çalışma olarak *Yongchodo Geunhae* (용초도 근해- *Yoncho Adası Sahili*) adlı eseri söylemek mümkündür. Eserde halkın birbirinden kopması ve yaşanan savaş gibi var olan duruma ayak uydurabilen Seongcu (성주) ve bu duruma adapte olamayıp vicdanen acı çeken Yongsu (용수) adlı iki karakter aracılığı ile aynı dönemde yaşayan insanların değişken kaderlerinin gerçekçi bir şekilde işlendiği görülmektedir (Lee, 2002: 34).

Elbette ki cephe gerisindeki bekleyişin sonucu her zaman mutlu sonla bitmemektedir. Aileler kimi zaman yolunu dört gözle bekledikleri asker evlatlarına, yakınlarına sağ salim ulaşırken kimi zamanda cansız bedenleriyle karşılaşmak durumunda kalmıştır. Bu durumu Seon U-hwi'nin *Bulkkoch* adlı eserinde, 1 Mart Bağımsızlık Hareketi sırasında oğlunu kaybeden acılı baba ve eşinden ayrı düşüp doğacak olan çocuklarına kaybettiği eşinin ismi olan Hyeon ismini verecek olan hamile kadının içinde bulunduğu durumda görmek mümkündür.

(Metin 22) “- Bu benim oğlum değil.”

deyip, duyarsızca sözünü kesen Japon polisinin şahit olduğu bir olay değildi. Babasını bırakıp ölen evlat, evlat değil aşağılıktır.

Baba ocağına geri dönen gelin, haberleri duyup birkaç kez baygınlık geçirmenin ardından güç bela kendine gelip, bir hışımla gidip, kocasının mezarının önünde bir gece geçirir. Sabah insanlar mezarlığa gittiğinde toprakla kaplanmış halde olan gelin adeta bilincini kaybetmiş bir hastaya dönüşmüştür. 20 yaşında dul kalan gelin baba evine geri dönüp dokuz ay içinde çocuğunu dünyaya getirir. Çocuğa (kaybettiği eşinin de adı olan) Hyeon ismini verir.” (Seon, 2006: 45,46)

Bu acı durumdan en çok etkilenecek olan Hyeon’un annesini zor günler beklemektedir. Eşiyle birlikte vakit geçirdikleri evde yaşamak istemesine rağmen kayınpederi tarafından reddedilip baba evine gitmesi yönünde bir hakaretle karşı karşıya kalır.

(Metin 23) “...O andan itibaren Hyeon’un annesinin gözyaşıyla kanı terinde pıhtılaşır ve yaklaşık otuzyıllık ırkçı yaşam başlar.” (Seon, 2006: 46)

Savaş gerçeğinin halkın üzerindeki yoğun etkisinden dolayı, 1950’lerin edebiyatında Kore toplumunun geleceğini gözlemlemek pek kolay değildir (Lee, vd., 2012: 103). Öyle ki, içinden geçilen kargaşa ortamının sancısını çeken halk, benliklerini yeniden oturtabilmek adına zamana ihtiyaç duymaktadır. Takip eden yıllarda savaşın etkisinin halkın üzerinden kalkması ile Kore edebiyatında toplumun ilerleyişini gözlemleyebilmek daha rahat bir hal almıştır.

Kim Dong-ri’nin Heungnam Limanı’ndaki göçü resmettiği çalışması *Heungnam Cheolsu* adlı eserde göç etmek durumunda kalan üç başkahraman, halkın moralini yüksek seviyelerde tutmakla görevlendirilmiştir. Bunun için halka milli marş ve Kına Çiçeği şarkısını öğretirler. Bu üç arkadaşın cephe gerisindeki halka moral verme çalışmaları eserde şu şekilde geçmektedir:

(Metin 24) “Boyu kısa, vücudu bitkin, yüzü kömür karası, bir yerlerde sinirli bir şekilde görünen Lee Hwa-beak, görünüşünden farklı

olarak, oldukça buyrukta bulunan ve esprili durum karikatürleri çizen biridir. Bu ressamın aksine uzun boylu ve kilolu, yanakları yumuk yumuk çocuksu bir görünümü olan müzisyen Kim Seong-deuk okulda, kilisede halkı toplayıp ‘Milli Marş’ ve ‘Kına Çiçeği’ni öğretir. Cheol’un işi şairlik olduğu için şiir ezberi ya da ders vermeyi üstlenmesi dışında yapabileceği bir şey yoktur. Halk onları şarkı söylerken ya da hikâye anlattığı esnada görürse toplanır, ferahlardı..” (Kim: 2005: 69)

Savaşın şiddetli bir şekilde devam ettiği süreçlerde dahi cephe gerisinde bulunan halktan askeriye tarafından görevlendirilmiş kişilere kadar herkes içinde Kore’nin yeniden birleşmesine dair umutlar yeşertmektedir.

(Metin 25) “ Bu sefer kuzey-güney birleştiğinde Shi Jeong-lee sen de bizimle birlikte Seul’e gel, Seul’e gidip ders çalışmak...

Cheol içinde gizlediği umudu bu şekilde dile getirdi.

Shi-ceong bu söz karşısında aniden gözlerini parlatıp, keskin bir biçimde değişen ağızla (yöresel ağız),

- Birleşme yaklaşık olarak ne zaman olur? Diye sordu.
- Bilmem. Gecikse bile gelecek yıl bahara kadar olmaz mı?
- Madem o zaman, öğretmenim beni mutlaka Seul’e götüreceksiniz?” (Kim, 2005: 74)

“Avuntu Gecesi”nde “Kına Çiçeği” adlı şarkıyı içli bir şekilde söyleyerek orada bulunanları duygulandıran ve daha sonra evlerinin kapısını pek çok mülteciye açacak olan Shi-jeong’a, kuzeye gitme niyetindeyken Çin Kızıl Ordusu’nun o sıradaki aşırı baskısından dolayı rotalarını güneye çevirmek durumunda kalan üç sanatçıdan birisi olan Jeong-shik daha önce müzik üzerine çalışma yapıp yapmadığını sorar. Daha sonra

bölgedeki bir müzik yarışmasına katılıp katılmadığını sorarlar. Ve katıldığı cevabını alırlar.

(Metin 26) “ – Müzik yarışmasında birinci mi oldun?

- Evet.

Shi-jeong’un hızlı hızlı konuştuğu ve heyecanlandığı zamanların dışında Seul ağzıyla iyi konuşabilirdi.

- Birinci ya da ikinci olmak fark etmez, değil mi Shi-jeong?
Sorun sanatta, sanat yapılıyorsa olay tamamdır. Sanatta hangi hergele derecenı sorabilir demek istiyorum. Değil mi Shi-jeong?” (Kim, 2005: 73-74)

Halkı savaş durumunda dahi sanatsal faaliyetlerden geri durmadığı ve sanatlarını icra edebilmek için, içinde bulundukları tüm şartları değerlendirmeye çalıştıkları bu örnekte açıkça görölmektedir.

3.3. Öne Çıkan Kavramlar

3.3.1. Özgürlük Teması

Savaşlar meydana geldiğı bölgelerde halkı yalnızca aç susuz bırakmakla kalmayıp insanların pek çok hakkına da pençe vurmaktadır. Bu noktada bağımsızlıklarını yeniden elde etme mücadelesi, bir nevi tutsaklık altında olan bölge halkının arayışları içerisinde ilk sıralarda yer almaktadır.

Genel çerçevesine baktığımızda ideoloji ve özgürlük arayışı üzerine kurgulanmış olan yazar Choe In-hun’un çalışması *Gwangjang*’da, romanın kahramanı Myeong-jun, savaş esiri olarak tutsak düştüğünde kendisini Kore’nin iki yakasına da yakın hissetmeyip tercihini tarafsız ülkeden yana kullanarak özgürlük arayışını başlatmış olur.

Mavi gökyüzü ve üzerindeki beyaz bulutlara bakarak özgürlük hissini doyasıya yaşayan Myeong-jun, kaybettiğı sevgilisi ve kızının yerine koyduğu martınında bu

nesnelerle birleşmesiyle üçünün birlikte özgür ve mutlu oldukları duygusuna kapılır. Bu duygu martının hareketleri ile bağdaşan ve hayatın gerçeği olan onlarla kavuşamaması sonucunda yerini yorgunluğa bırakmaktadır.

(Metin 27) *“Myeong-cun yeniden bulutlara bakar. Parlayan küçük nesne, beyaz zemin üstünde uçmaktadır. Bulut kümesinden ayrı eğleniyor gibi görünen şey, bir martıdır. İçini sakinleştirip, gözlerini korkuyla açıp, su altında yiyecek arıyor gibi görünür. Koparıp baktığında, kanatlarını hazır hale getirip arada aşağıya inip arada yeteri miktarda çekip alıp, kendi kendine kayganlaşan, yorgun bir resimdir.”* (Choe, 2014: 91)

Ülkesinin ve kendisinin bir gün sahip olacağına inandığı özgürlüğü gökyüzünde arayan Myeong-cun’nun bu umuduna yine martılar aracılığı ile kaybettiği sevgilisi ve kızını da dahil ettiği görülmektedir.

(Metin 28) *“Parlak bir kış havasıydı. Işıkların görüldüğü gökyüzünün mavisine dokunursan, deniz ona göre daha koyu, yeşil rengiyle kasvetli görünür. Sağ tarafta uzakta uçan iki- üç baş martı yükselmektedir. Böyle bir gökyüzünün altında insanın eğlenmeye hakkı olacak mı? Ülkemin gökyüzü birinci sınıf tat alan yerdir. Asla sıkılmaz. Yas tutmaz. Hoştur.”* (Choe, 2014: 156)

Yine Gwangjang’da gemideki yolculukları esnasında üst ranzasındaki yerine tırmanarak kamarasını birlikte kullandığı arkadaşı ile arasında geçen;

(Metin 29) *“ - Kıyıya çıkma şansımız yok mu?*

- Muhtemelen yok. Japonya sahilinde de izin verilmemişti.

- Biz ne tarz bir tutsaklık yaşıyoruz? Bu direk savaş esirlerine yapılan muamele değil mi?” (Choe, 2014: 28)

şeklindeki diyalogtan ülkesinin elde edemediği bağımsızlıktan kendi hayatını da mahrum etmek istemeyen Myeong-cun’un hedefine ulaşmak adına önüne çıkan tüm prangaları aşma gayretinde olduğu görülmektedir.

Bir diğerk özgürlük arayışını da Kim Dong-ri'nin Heungnam Limanı'ndan Seul gitme çabasında olan mültecilerin yaşadıkları zorlukları resmettiğı eseri *Heungnam Cheolsu* adlı eserinde görmek mümkündür.

(Metin 30) “*Shi-jeong ne zaman çekilme ile ilgili endişelerini dile getirmek istese Cheol diğerk insanlar gibi suratına büyük bir özgüven takınır. Pek çok Birleşmiş Milletler askeri ve özgürlüğü aramakla meşgul halkla dolup taşmış olan bölgede, uçak ya da savaş gemisinin mültecileri taşısa bile burada o vahşih hergelelerin hakaretlerine maruz kalacağını bildiğı halde Birleşmiş Milletler'in tarihi görevi ve Kızıl Ordu'nun gaddarlığını vurgulamaya kendini verir.*” (Kim, 2005: 94)

Çin Kızıl Ordusu tarafından ağır saldırıya maruz kalmış ülkelerinde hayata tutunmaya çalışan insanlar, bu süreçte yaşadıkları zorlukları bir gün özgürlüklerine kavuşacakları inancıyla birbirlerine destek olarak aşmaya çalışmaktadırlar.

(Metin 31) “*Birleşmiş Milletler askerleri (ülke askerleri de dâhil)nin Heungnam toplanması ve aynı zamanda Cheongjin'in güneyi ile Wonsan'ın kuzeyinde halk olmak üzere, göze girebilecek bir kahraman ve özgürlüğe gözünü dikmeye başlamış ulusları için yüz bin kişih Heungnam'a toplandı. Heungnam tarihi açıdan öncesinde görülmemiş en kapsamlı ve ürktütücü özgürlük hattının 'köprü başı mevzi'si oldu.*” (Kim, 2005: 96-97)

Savaş sonrası dönemin yoğun olarak kullanılan akımlarından olan varoluşçuluk akımına göre bireyin temel arayışı olan “özgürlük” olgusu bu eserlerde kendine yer bulduğı için eserlerin varoluşçuluk akımına da örnek teşkil edecek nitelikte olduğunu söylemek mümkündür.

3.3.2. Siyasi/ İdeolojik Temalar

Bu bölümde birbirinden oldukça farklı alanlar olan edebiyatla ideolojinin aynı başlık altında bulunduğu görülmektedir. Bu iki disiplini bir araya getirmede elbette ki belirli koşulların göz önünde bulundurulması gerekir. “1960’larda, edebiyatı yansıtmaya olarak değil de üretim olarak ele alan yeni bir gelişime tanık olduk.” diyen Moran, “Nedir ideoloji ile edebiyatın ilişkisi?” sorusuna “Marksist estetikte edebiyat, genellikle, altyapının bir ürünü olan ideolojiyi yansıtır. Bazıları ideoloji ile edebiyat arasındaki bu ilişkiyi daha mekanik olarak anlarlar, bazıları daha diyalektik olarak, ama temelde edebiyatın yaptığı iş, çatışan güçleriyle, ideolojisi ile toplumsal gerçekliği yansıtmaktır.” (Moran, 2014: 65) cevabı ile açıklık getirir.

Edebi eserler kaleme alınırken genellikle arka planında yazıldığı dönemde halkı ya da ülkeyi etkileyen çeşitli olaylardan izler taşıdığı görülmektedir. Bu durum dünya genelindeki bütün edebiyatlarda olduğu gibi Kore edebiyatında da mevcuttur. Gerek 1910-1945 yılları arasındaki Japon Sömürü Dönemi’nin izleri gerekse 1950-1953 Kore Savaşı Kore Edebiyatı’nın o dönemki konularına temel oluşturduğunu söylemek mümkündür. Netice de Kore Savaşı’nın en büyük özelliklerinden birisi de ideolojik çatışmanın olmasıdır. Bağımsızlık sonrası dönem Kore edebiyatı edebiyatçılarının sağ görüş - sol görüş gibi ideolojik yapılar etrafında toplandıkları dönemdir.

Demokratik bir ülkeye sahip olabilmek adına mücadele vermiş olan Güney Kore halkı, savaş sonrasında bu amacına ulaşmış ve Kuzey Kore’nin komünist ideolojisini reddetmiştir. Böylelikle Kore Savaşı ile komünist düşünce yıkılmış ve eserlerde komünizm karşıtı ideoloji işlenmiştir.

Hayalindeki ülkeyi bulabilme çabasında olan Myeong-jun, arayışına öncelikle bölünmüş ülkesinin iki yakasıyla başlar. Kuzey Kore’ye gittiğinde karşılaştığı manzara karşısında komünist rejimin düşlediği ülkede yeri olmadığını farkeder.

(Metin 32) “Myeong-cun’un kuzeyde karşılaştığı şey gri bir cumhuriyettir. Bu Mançurya’nın akşam güneş batışı gibi kan kırmızısı gibi parlayarak, ülkenin kaderinin değiştirecek bir çışku içinde yaşamakta olduğu cumhuriyet değildir. Dahası bunu şaşırtıcı yapan şey, komünistlerin sevinç ya da çışkuyu umut etmemesidir.” (Choe, 2014: 122)

Bu konuda verilen eserlere bir örnek de Pak Yeong-jun (박영준)’un *Yongchodo Geunhae* adlı eserindeki karakterlerdeki kızgınlık ya da sol görüşe karşı duyulan öfke, bu eserin anti-komünist ideolojiyi bariz bir şekilde ortaya koymada temsili eser olarak görülmesine neden olmuştur. *Yongchodo Geunhae*’de, komünizmin insanoğlunun özgürlüğünü ve haysiyetini elinden alan nahoş ve yıkıcı bir ideoloji olduğuna vurgu yapılır. Eser komünistlerin neden olduğu savaş yüzünden bir insanın nasıl iç kargaşayla yıkıma gittiğini göstererek, savaşın acısına ve insanoğlunun varoluşundaki gerçek değer sorununa değinir (Lee, 2002: 33).

Savaş sonrası Korelilerin büyük çoğunluğu ideolojik konulara şüphe ile yaklaşırken, bu konuları işleyen yazar Choe In-hun’un *Gwangjang* ve yazar Jang Yong-hak’ın Yohan Sijib adlı eserleri bu konuda temsili eserler olarak gösterilmektedir (Jeong, 2011: 107). Choe In-hun’un 1960 yılında verdiği eseri *Gwangjang*, dönemi anlatan içeriği bakımından büyük yankı uyandırmış, bu bağlamda Güney Kore ve Kuzey Kore’nin ideolojik bakış açılarını yansıtmıştır. Bunun yanı sıra eserin asıl çıkış noktası 19 Nisan 1960 yılındaki sivil ayaklanma hareketi olmuştur. Eserde işlenen Kuzey Kore ve Güney Kore’nin çizgisi konusundaki farkındalık, sınır konusundan ziyade ideolojik bir ayrılığı resmetmektedir (Kim, 2013: 190).

(Metin 33) “Siyaset? Bugün Kore siyaseti denilen şey Amerikan Askeri Birlikleri yemekhanesinden çıkan çöpleri yüzüne vurulup, bu arada teneke kutuyu alarak çinko kaplı sac yapıp, kereste tasnif ederek sözüm ona modern hane zeminini döşeyip, arda kalan

talaşını alıp çiftlikçilik yapalım demek ile nesi farklı?” (Choe, 2014: 60)

Gwangjang adlı eser, ideolojik konuların işlendiğin romanlar arasında kuşkusuz en önde gelenlerden birisidir. Romanın ana karakteri Myeong-jun ne güneyin kapitalist düzenini ne de kuzeyin komünist rejimini kabul etmez. Ve sonunda seçimini tarafsız bir ülkeden yana kullanarak, hayalindeki bu ülkeyi bulabilmek için arayışlara girer.

(Metin 34) *“Sadece kaptan değil, denizcilerde vurduğu için, bu gemide onların özgürlük arayışlarına karşı hislerini bir şekilde içten içe hissettirdikleri nokta var. Bu nokta özgürlük arayışısı biz Korelilerin, kendi ülkemiz olan Kore’nin her iki tarafını da reddedip, yabancı toprakları yaşanacak yer olarak seçtiğimiz için, bundan yola çıkarak zavallı gibi görünen bizler tarafından çizilmiş utanç dolu bir tablodur.” (Choe, 2010: 25)*

Yukarıdaki alıntıdan, gemideki diğer yolcuların da Myeong-jun ile aynı düşünceye sahip olarak, ideolojik yapıdan kurtulup, tarafsızlığı yaşayan ülke arayışına dair umutlar taşıdıkları anlaşılmaktadır. Ülkelerindeki ideolojik çatışmadan kaynaklı çıktıkları bu serüven onları diğer ülke insanlarına karşı küçük düşürdüğü hissini vermektedir.

Gwangjang’da, Kuzey Kore’nin insanların bireysel düşüncelerini hiçe sayan komünist rejimi karşısında afallayan Myeong-jun hayal kırıklığına uğrar ve bu durumun Sovyetler Birliği dönemindeki Stalin, Lenin rejimleri gibi olduğu düşünür.

(Metin 35) *“Yeni bir iklime doğru kaçmaya karar verdim. Kuzeye kaçtım. Bebek gibi davranma niyetinde olan yardım elimizi, yüce Kuzey Kore Cumhuriyeti katı bir şekilde reddetti. Baş editor şöyle söyledi. ‘-Lee Myeong-jun yoldaş, yalnız olduğun için Kuzey Kore Cumhuriyeti’ni düşünüyor gibi konuşuyorsun. Parti emirleri doğrultusunda yaparsan bu direk Kuzey Kore Cumhuriyeti içindir. Bireysel düşüncelerini kenara at.’ Aa demek parti ben diye bir yaşam yaşama diyor. Günden güne hissettim Başrolde ben değil ‘parti’ vardı. Sadece ‘parti’ heyecan verip sarhoş etmekte. Biz sadece onu tekrar etmekteyiz.” (Choe, 2014: 127)*

Yazma aktivitelerine tam anlamıyla 1970'li yıllarda başlamış olduğunu söyleyebileceğimiz yazar Hwang Seok-yeong (황석영)'un *Hanssi Yeondaegi* (한씨연대기- Han Beyi'in Erişkinlik Yılları), *Oraedoen Jeongwon* (오래된 정원- Eski Bahçe) ve *Sonnim* (손님- Misafir) adlı eserlerinin hepsinde Kore'nin bölünmesi ve demokratikleşme çabalarını işlediği görülmektedir (Shim, 2007: 88). Buradan yola çıkarak, ilk başlarda şüpheyile yaklaşılan ideolojik konuların eserlerde işlenmesinin aşılmış olduğunu söylemek mümkündür. Devam yıllarda da ideolojik konular işlenmeye devam etmiş olup yazarlar kendine has üsluplarında çeşitli simgelerle bunu yansıtmaya yoluna gitmiştir. Örneğin, Kim Seung-ok'un edebi imgesi olan 'sis' ve Lee Jeong-jun (이정준)'un edebi simgeleri olan 'tuzlu su' ile 'açlık' 1960-1970'li yılların politik durumu hakkında önemli ipuçları veren simgeler olmuştur (Kim, 1998: 10).

Bu dönemde ciddi bir şekilde kendini hissettiren bu görüş ayrılıkları kimi zaman yazarların hayatlarına, kimi zaman ise yazma kalitelerinde bir düşüşe de neden olmuştur. Örneğin; 1953 yılının Ocak ayına varıldığında Lee Seung-yeob, Lee Gang-gug, Bak Seung-won gibi yazarlar ve bir kısım şair kendileri hakkında düzenlenen ölüm cezasına mahkûm edilirken, hayatta kalan yazarlarda edebi düşünce yeteneklerini kaybetmiştir. Görüş ayrılıkları neticesinde patlak vermiş olan savaşa, edebiyatçılardan da bizzat katılanlar olmuştur. Bazılarının hayatlarına mal olan bu düzende, savaşa bizzat katılan Ham Se-deog (함세덕) el bombasının kazayla patlaması sonucu, Jo Gi-cheon (조기천) hava saldırısı sonucunda, Kim Sa-ryang (김사랑)'da Nagdong Nehri hattına kadar hizmet verip kuzeye doğru çekildiği sırada hastalık dolayısıyla hayatlarını kaybetmişlerdir (Im, 2010: 32).

3.3.3. Sevgi/ Hasret Teması

İncelenen eserlerin pek çoğunda savaşın zorluklarının yanı sıra insan tabiatına en yakışan olgulardan birisi olan hasret-sevgi temasının da ele alınmış olduğu görülmektedir. Bu tema *Gwangjang*, *Namudeul Bitare Seoda* adlı eserlerde sevgiliye, eşe karşı duyulan hasret olarak, *Heungnam Cheolsu* ve *Bi Oneun Nal* gibi memleketlerinden göç etmek durumunda kalan halkın mülteci yaşantısını ele alan eserlerde ise vatan sevgisi olarak karşımıza çıkmaktadır. Bunun yanı sıra bir şeye karşı duyulan özlemi başka bir obje üzerinden anlatıldığı eserlerde mevcuttur. Bu durumu *Pogpung* adlı eserde karşımıza çıkan memleket tanımının fiziksel olarak bir yerden ziyade anne ile temsil edilen bir özleminin boşluğunda sergilendiğini görmek mümkündür (Lee, 2002: 22). Eserlerde böylesi bir duygusal yoğunlukla mücadele etmek durumunda kalan kahramanların genellikle genç bireyler üzerinden anlatılması dikkat çekmektedir. Bu noktada savaşların insanları sosyo kültürel yaşamlarında olduğu kadar içsel olarak da tahribata uğrattığı anlaşılmaktadır.

Pek çok temayı içinde barındıran ve dönemi temsil eden eserlerden biri olarak görülebileceğimiz *Gwangjang* adlı romanda, sevgiliye karşı duyulan özleme değinildiği görülmektedir. Romanda tarafsız ülke tercihindan dolayı ülkesinden ayrılan ana karakter Myeong-jun'a gemi kaptanı tarafından o an ne hissettiği ve arkasında kan bağı bulunan birilerini bırakıp bırakmadığı gibi sorular sorulması üzerine:

(Metin 36) “ - Annen, baban ya da kan bağının bulunduğu hiç kimse yok mu?

- Var.

- Kim? Annen?

- Hayır.

- Baban?

Myeong-cun hayır anlamında kafa sallayarak, neden sormaya annemden başladı ki diye düşünür.

- Sevgilin?

Myeong-cun yüz ifadesi ile bu defa doğru olduğunu bildiren solgun ve üzgün bir hale bürünür.” (Choe, 2014: 26)

İkili arasında geçen diyalog neticesinde Myeong-jun’un geride bıraktığı sevgilisine karşı özlemi yeniden belirir.

Savaşın özleme yol açtığı bir başka durumu da savaşa gönüllü hemşire olarak katıldığı için Moskova’ya giden Myeong-jun’un Kuzey Kore’deki sevgilisi In-hye ile yaşadıkları ayrılıkta görmek mümkündür. Bu süre zarfında özleme bürünmüş olan In-hye, kendisini bırakıp gittiği için Myeong-cun’un onu affetmesini ister.

(Metin 37) “-Moskova’dan da hiç bir zevk almadım. Hata ettim.

Savaşla birlikte ülkeme döndükten sonra askere alınmalar yapılırken gönüllü askeri hemşire olarak en önce ben başvurdum.

Mutlaka karşılaşıp affetmeni dilemek istedim. Şimdi ölsem de hoş.

Yanlış yaptım. Ben istemesen de beni bağışla.

-Seni seviyorum.

-Bağışladığını söyle.

-Seviyorum sözü, bağışladım sözünü on defa tekrar etmek gibi değil midir?” (Choe, 2014: 162)

Savaş dönemi romanlarında işlenen temalarda öne çıkan, vatan sevgisidir. Bu konu eşi ölüp altı çocuğuna kendini adayarak onları yetiştiren annenin evlatlarını savaşta kurban vermesine rağmen yas tutmayıp dirayetli bir şekilde yaşamaya devam etmesinin anlatıldığı *Eomeoni* adlı eserde vatan sevgisi teması ile kaleme alınmıştır (Lee, 2002: 36). Yine döneme bakıldığında kahramanı Im Dea-wi’nin Kuzey Kore askerleri tarafından esir alınmış kardeşine karşı olan aile bağı problemi ve ülke sevgisi arasında sıkışmışlığının anlatıldığı Bak Yeong-cun (박영준)’un eseri *Amya* (암야-Aysız)’yı saymak mümkündür. Aynı şekilde ana karakter Bak Dea-wi (박대위)’nin oğul Chang Geon (창건)’un hayatını kurtarması ile annesinin ülkesine olan sevgisinden dolayı oğlunu askere gönderme çabasında olduğu Lee Mu-yeong (이무영)’un *Badaui Deahwa* (바다의 대화- Denizin

Diyaloğu) adlı eseri de örnek gösterilebilir. Bak Yeong-cun'un Amya ve Lee Mu-yeong'un *Badae Deahwa* adlı eserlerinde erkeğin vatan sevgisi dünya aracılığı ile vurgulanmakta iken, Ceong Beu-seok (정비석)'un *Ganhojanggyo* (간호장교- Hemşire) ve Jang Deok-Jo (장덕조)'nun *Seonmul* (선물- Hediye) adlı eserlerinde vatan sevgisi bir kadın üzerinden işlenmektedir (Jeong, 2011: 71).

3.1 Bağımsızlık Hareketi sırasında kaybettiği eşine olan hasretine onun hatırası olan oğlu ile katlanmaya çalışan acılı kadının duygularını Bulkkoch adlı eserde görmek mümkündür.

(Metin 38) “İlahinin melodisinde eşinin sesini hissedip, dua esnasında eşinin silüetini gözünde canlandırabiliyordu. Sınırsız hayal gücü ile bu daha da yakınlaşıp, incinmiş kalbi ile sızlayan kolunun acısını unutmaması, Hyeon’u alıp bunun gibi haftada bir kez kilisede eşi ile görüşmekteydi.

- Çok acı çekiyorum.
- Ne kadar zahmet verdin?
- Bak, Hyeon nasıl da büyümekte.
- Senin o kadar acı çekmenin sonucu.
- Ne zaman senin yanına gelebilirim acaba?
- Hyeon şimdi çıkıyor. Ben daima senin yanında olacağım.
- Bana yardım et. Tahammülü zor zamanlar oldukça fazla.
- Tanrı yardım edecektir. O herşeye hakim olduğu için...

Hyeon’a karşı aşkı. Eşine karşı hayranlığı. Bu noktada yaratıcının derin bir lütfu bulunmakta. Hyeon güzün dört yaşına erişecek.” (Seon, 2006: 48-49)

Yine Kim Dong-ri’nin *Heungnam Cheolsu* adlı eserinde romanın kahramanlarından Cheol’un göç ettiği şehre karşı olan özlemi eşi üzerinden anlatılmaktadır.

(Metin 39) “Eşinin güler yüzle Cheol’u karşıladığını gördüğünde Cheol bir soluklanıp içi rahatladı. Böyle eğlenceli bir günün gerçek olup olmayacağını da bilmiyordu. Neyin rüya olduğunu da

bilmiyordu. Belki eşi çoktan ölüp, karşılayanın ölen eşinin ruhunun olacağını da bilmiyordu. Ölen eşinin ruhu bu şekilde soluk bir gülüş sergileyip Cheol’u karşılamaktaydı.” (Kim, 2005: 76)

Kızıl Ordu’nun atağından dolayı kuzeye gidecekken planını güneye çeviren üç sanatçıdan birisi olan Cheol’un eşine karşı özlemi, eşinin onu nasıl karşılayacağını hayal etmesi ve bunun gerçek olup olmayacağından emin olamaması ülkenin kaderi ile denk tutulabilir. Şiddetli çatışmalar altında süren savaşın sonunda birleşmenin olup olmayacağına dair var olan belirsiz ortamın daraltılmış hali Cheol’un hayalindeki eşi tarafından karşılanma durumunun belirsizliği üzerinden resmedilmiştir.

Yine *Gwangjang* adlı eserde, savaşın olumsuz etkilerinin gölgesinde savrulmakta olan yaşamlarından dolayı ayrı düşen sevgililerin aradan uzun yıllar geçtikten sonra bir vesile ile karşılaşmaları neticesine, her ne kadar yeniden birlikte olamayacak olsalar da, yaşadıkları heyecanı aşağıdaki alıntıda görmek mümkündür.

(Metin 40) *“Kadın şaşırdığını belli etmemek için yelpazesini bir tur hafifçe sallayarak dudaklarının şapırdatır gibi yapar. Myeong-cun karpuz çekirdeğini avcunun içine tükürerek güler.*

Gerçekten bizim eve mi geliyorsunuz?

Myeong-cun tabağı eliyle bir kenara iterek gidişatı düzeltir.

– *Hayır.*

Kadının dudakları ifadesizleşir.

– *Yun-ea’nin evine gitmiyorum, Yun-ea’ye gidiyorum.”*

(Choe, 2010: 65-66)

3.3.4. Göç Teması

Savaşların sebebiyet verdiği diğer bir yıkım ise insanların evlerini, memleketlerini terk etmek zorunda kalmalarıdır. Savaş durumunda güvenli olmayan bölgelerdeki halk

tahliye yolu ya da kitlesel göçlerle başka ülke ya da şehirlerde hayata tutunma çabası vermektedir. Kore Savaşı dönemindeki göçlere eserlerden yola çıkıp baktığımızda daha çok ülkenin güneydoğusunda yer alan Pusan şehri gibi güvenli bölgelere doğru yapıldığı anlaşılmaktadır. Bu bölgeler, yoğun bombardımanların yaşandığı savaş bölgesine uzaklığından dolayı en güvenli yerlerin başında gelmiş, dolayısı ile de en fazla göç alan şehir durumunda olmuştur.

Savaşı bizzat tecrübe eden yazarlar tarafından da savaşın insanlar üzerindeki etkisini ve günün şartlarını gözler önüne seren çalışmalar ortaya çıkartılmıştır. Bunlar arasında Pak Yeong-chun'un *Yongchodo Geunhe* (1953) adlı eseri ateşkesten sonra değişimi yapılan hapisane mahkûmlarının psikolojik durumlarını tasvir ederken, Kim Dong-ri'nin *Heungnam Cheolsu* (1955) adlı eserinde Kuzey Koreli mültecilerin Heungnam Limanı'ndan yaptıkları toplu göç canlı bir şekilde resmedilmiştir (Kim, 1998: 7).

(Metin 41) *“Çin Kızıl Ordusu olağanca gücüyle Kore hattında yeni bir aşama başlattı. Bu umulmadık durum, kuzeybatı hattının Birleşmiş Milletler askerlerince çoktan çekilmeyi başlattığı gerçeği ile birlikte onlara iletilmiştir.*

Bu sözleri söyleyen kişi ile dinleyenler bir anlığına adeta kafalarının yerinden oynadığı bir zaman geçirdiler. Kısa bir süre sonra yeniden gerçeğe döndüler. Kuzeye doğru gitme niyetindeyken planlarını güneye doğru değiştirdiler. Ertesi gün aralık ayının ilk günü, bu üç kişi yeniden Heungnam'a geri döndü.” (Kim, 2005: 67-68)

Böylelikle *Heungnam Cheolsu* adlı eserin kahramanlarının göç serüveni başlamış olur. Göç etmek durumunda kalan üç kahramandan birinin şair, birinin müzisyen ve diğerinin ressam olması savaşın bütün sanatsal faaliyetleri etkilediğini göstermektedir.

Göç etmek durumunda kalan insanlara bölge halkı tarafından evlerinin kapıları açılarak kalacak yer istihdam edilmesi ve insanların kalabalık gruplar halinde aynı evde yaşamak durumunda kalması çeşitli sıkıntıları da beraberinde getirmektedir.

(Metin 42) *“Odanın içi henüz karanlık olduğu için pencereden şafak vakti süt beyaz şafak vakti tan ışığı yükselmektedir. Cheol vücudunun üstünde yuvarlanıp odaya bir göz atar. Arkasında ressam Lee Ceong-shik ona doğru sırtını döndüğünde müzisyen Kim Seong-deug’ çarpıp, uzanarak uyur, Kim Seong-deug yine Lee Ceong-shik’e sırtını döndüğünde duvara yapışmış gibi uyumaktadır. Aynı yorganın altında mutlaka birlikte sırtlarını büküp, bacaklarını kırarak sanki ikiz gibi yapışarak uyur bir haldedirler.”* (Kim, 2005: 77)

Normal şartlarda böylesi bir duruma katlanamayacak olan bireyler savaşın yaşam standartlarındaki etkisi ile her türlü duruma kendilerini adapte edebilmeleri bu örnekte açık bir şekilde görülmektedir.

Bu eserin yanı sıra mültecilerin yaşamını konu edinen eserler arasında yine Kim Dong-ri'nin 1955 yılında kaleme aldığı *Mildawon Şide* ve Kim I-seok'un 1958 yılındaki eseri *Dongmyeon* (동면- Kış Uykusu)'u saymak mümkündür (Kim, 1998: 7).

(Metin 43) *“Cheongcin’in güney, Wonsan’ın kuzeyinin doğu sahili bölgelerinde toplanan yüz bin mülteci arasında değişik sebeplerle Heungnam’da bir yere sahip olanlarla karşılaşmak da mümkündür. Fakat genellikle boş bir buzdolabı içine ya da başkasının evinin saçağı altında ya da kar ve buzla kaplı zeminin üstünde öylece yemek kaynatıp yiyip, uyuyan, üşüyen, nefeslerine oranla kar ve buza daha yakın olan denize bakarlar. İki gün önce gelen düşman askerinin girdiği raporu o an bile beyinlerinde yankılanmakta, gözdağı ve huzursuzluk içinde sadece gemiye binmeyi beklemektedirler.”* (Kim, 2005: 97-98)

Göç konusunu Kim Seong-han (김성한)'ın *Bakcwi* (박죽-*Yarasa*), An Su-gil (안수길)'in *Je3 Ingan Hyeong* ve Kim Gwang-ju (김광주)'nun *Bulhyociseo* (불효지서-*Hayırsız Evlat*) adlı eserlerinde de görmek mümkündür. Kim Seong-han'ın eseri olan *Bakcwi*, savaş sırasında Pusan'a göç eden Bakcwi lakaplı kahramanı merkez alarak, kaos ortamındaki toplumun durumunu ve bu durumda ortaya çıkan fırsatçılığı hicivsel olarak anlatıldığı bir eserdir (Lee, 2002: 44).

(Metin 44) “Kendi kendine vücudunda kabarcıklar oluşturacak kadar hasret duyduğu insanların kalbine dokunmayı özler. Kalp aslında vücutla eş değerdir. Bun sözler rüyasında Yunae'ye söylediği sözler. Yunae, ben âşık oldum. Gidişatta her ne kadar acemi olsam da, âşık olduğumdan dolaydır seni bırakıp kaçmam. Senin kalbini çalmaya çalışsam da, herhangi bir asker gibi yol kenarı kızına çiçek toplamışlığım yok. Tanımadığı kadına baskın yapıp ondan sadece çocuk yapmak bir canavarlıktır. Bunlar hiçbir özrü olmayan durumlar olduğu için.” (Choe, 2014: 114)

Kiraladığı odaya iyice kurulup ev sahibi ile tartışan, mülteci olduğu için üzüntüsünden söylenen Hwang Sun-won'un *Gogyesa* (고결사-Hacı Yatmaz), Son So-hwi (손소희)'nin *Hyangyeon* (향연-Şölen), geçimini sağlayamadığı için açlık acısı çeken mültecinin yaşantısını konu edinen Pak Yong-gu (박용구)'nun *Haneuleun Oneuldo Peuleuda* (하늘은오늘도프르다- Gökyüzü Bugün de Mavi), Gwan Choe-se (권처세)'nin *Gam* (감- Cennet Hurması) gibi eserleri de göç temasının görüldüğü eserler arasındadır (Seong, 2003: 66).

Kore Savaşı nedeniyle başka bir ülkeye yapılmış göçler de yaşanmış olsa da, eserlere bakıldığında daha çok ülkenin güvenli bölgelerine yapılan göçlere değinildiği dikkat çekmektedir.

4. SONUÇ

Bu çalışmada 1950-1953 yılları arasında Kore yarımadasında patlak veren iç savaşın, öncesi ve sonrasında Kore Edebiyatı'nı ne şekilde etkilediği incelenmiştir. Çalışma sadece roman türü ile sınırlı tutulup, savaş dönemi eserleri ve savaş sonrası dönem eserleri olmak üzere iki ayrı dönem üzerinden ele alınmıştır.

İlk bölümde ele alınan savaşın tarihi akışında, savaş ve ayrılığın yaşanması durumu ne Kore halkının ne de yönetiminin arzulamadığı görülmüştür. Buna rağmen dönemin süper güçleri olan Amerika ve Sovyetler Birliği'nin savaşı tetikledikleri unsurlar olduğu dikkat çekmektedir. Resmi olarak sona ermemiş, sadece ateşkes durumunda olan savaşın Kore yarımadasında bıraktığı etkiler toplumsal yaşantıdan (halkın açlıkla mücadele etmesi, ailesini kaybettiği için ortada kalan çocuklar, bireyler tramvalar yaşaması v.b.), ekonomik ve teknolojik hasarlar noktasında büyük izler bıraktığı gözlemlenmiştir.

Bağımsızlık sonrası Kore edebiyatında Japon baskısından kurtulan edebiyatçılar ulusal edebiyat oluşturma çabasına girmişlerdir. Ardından edebiyatın çeşitli alanlarında kendilerini geliştirip modern Kore edebiyatının gelişimine katkı sağladıkları görülmüştür. Aynı zamanda yönlerini Batıya çevirerek, Batı edebiyatındaki gelişmeleri ve yenilikleri takip etmeye başlamışlardır. Bunun son zamanlardaki örneklerinden birisi olarak, 2016 yılında yazar modern edebiyatçılardan Han Kang (한강)'ın “Vejeteryan” adlı eseri ile Uluslararası Man Booker Ödülü'ne layık görülmesini söylemek mümkündür.

Savaş esnasında yazarların milli edebiyatlarını oluşturabilme adına çeşitli uğraşlar verdikleri görülmüştür. Bağımsızlık sonrasında savaş dönemi ve sonrasına kadar olan süreçteki Kore edebiyatına bakıldığında çeşitli değişimlere maruz kaldığı görülmüştür. Bağımsızlıklarını elde eden yazarlar ulusal edebiyatlarını kurma girişimlerinde bulunup çeşitli yazar grupları örgütlenmelerinde bulundukları görülmüştür. Kendi edebiyatına kavuşan ülkenin edebiyatında yaşanan zorluklar dile getirilmiş, edebiyatın bir nevi halkın tercümanı olduğu anlaşılmaktadır.

Çalışma neticesinde yarımada yaşanan siyasi, ekonomik, sosyal tüm zorlukların kendine edebi alanda da yer bulduğu görülmüştür. 1960'lı yıllardaki eserlerde konu örgüsünün 1950'li yıllara oranla savaş temasından daha çok uzaklaştığı görülmektedir. Eserlerdeki olayların arka planında savaşın temel alınmasına rağmen, savaşın kendisi direkt ana konu olarak ele alınmamaktadır. Fakat 50'li yıllardaki eserlerde savaşın yıkımı ve yaşattığı acıların taze olması nedeniyle olayların savaş merkezli gidip geldiği görülmüştür.

Savaş dönemi ve sonrasında Kore edebiyatını Japon ve Çin etkisinden arındırma çabalarına girişilmiştir. Bu çabaların Kore edebiyatına yenilikler getirdiği görülmektedir. Edebiyatçıların dünya edebiyatlarına ilgi duymaya başlayıp, meydana gelen gelişmeleri ve yenilikleri takip ederek eserlerine işlemeye başladıkları gözlemlenmiştir. Nihilizm ve varoluşçuluk akımlarının bu dönemde Kore edebiyatına girmiş olan yeniliklerden en göze çarpanları olduğunu söyleyebiliriz. Savaş dönemi ve savaş sonrası dönem olarak iki bölümde ele alındığında savaş dönemi eserlerinin içinde bulunulan yıkıcı atmosferden etkilendiği görülmektedir. Bu nedenle yazarların 1950'li yıllarda verdikleri eserlerde nihilist öğeler ön plana çıkmıştır. Bu duruma savaşın sancılarının o yıllar boyunca devam etmesinin neden olduğu düşünülmektedir. Savaş sonrası dönem olarak ele alınan 1960'lı yıllardaki eserlerde varoluşçuluk akımına karşı eğilimin arttığı gözlemlenmiştir.

Savaş dönemi eserleri adı altında incelenen eserlerden birisi olan Bi Oneun Nal adlı eserde, savaş sonrası Pusan'a göç etmek durumunda kalan üç gencin hayatlarında oluşan olumsuzluklar görülmektedir. Düzeltmeye çalışılsa da bir türlü rayına oturamayan kahramanların hayatları edebi akımlar yönünden nihilizmle karşılık bulmaktadır. Bu durum da savaş dönemi eserlerinin ağırlıklı olarak nihilizm akımından etkilenerek yazılmış olduğu bulgusunu desteklemektedir.

Batı edebiyatında İkinci Dünya Savaşı sonrasında yoğun olarak işlenmeye başlamış olan varoluşçuluk akımı, savaş sonrasında yaşanan kimlik sorununu ve bireyde kendi varlık sebebini sorgulamaya itmiştir. Varlık sebebini toplumdan ziyade kendi içinde arama girişimi, varoluşçuluk akımının Kore edebiyatında yer edinmesine teşkil eden en büyük sebeplerden biri olarak ortaya çıkmaktadır. 50'li yıllardan itibaren Kore edebiyatına girmiş olan akımın izleri bu çalışmada incelenmiş eserler üzerinden değerlendirildiğinde 1960'lı yıllarda verilen eserlerde 1950'li yıllara nazaran daha yoğun bir şekilde işlendiği görülmektedir. 1960'larda ülkede meydana gelen askeri ihtilal ve 19 Nisan ayaklanması gibi büyük ses getiren öğrenci eylemlerinin bireylerde oluşturduğu benlik sorgulamasından insanların içlerine dönme eğilimleri bunun nedenlerinden biri olarak görülmektedir.

Bu çalışmada savaş konu alan eserden örnekler sunulmuştur. Örnek olarak tanıtılan yazarlar ve eserleri sınıflandırılırken yazarların, özeti verilen eseri hangi yıl kaleme aldığı temel alınmıştır. Henüz Türkçe'ye çevirisi olmayan romanların okumaları yapılırken sadece anadildeki kaynaklarından faydalanılmıştır. Bu eserlerden 1960'lı yıllarda güçlü hayal dünyası ile kurguladığı yapıtlarında kaybettiği ülkesini ve gerçek benliğini bulmayı hedefleyen yazar Choe In-hun'un eseri Gwangjang'ın varoluşsal bakış açısında olduğu görülmüştür. Ayrıca eserlerden, Kore toplumunun 1950'li yıllarda 1960'lı yıllara nazaran daha kolektivist bir yapıya sahip olduğu anlaşılmaktadır. 1960'lı yıllarda gelindiğinde,

ülkenin bağımsızlığının ardından, bireysel bağımsızlıklarını elde etmek isteyen halkın değişmeye başlayan yapısı edebiyata varoluşsal bir tabloyla yansımıştır.

Eserlerde dikkat çeken diğer bir nokta ise savaşın cephedeki yıkımı ve cephe gerisindeki halkın durumunu barındırmasıdır. Fakat savaş esnasında gerek yazmanın getirdiği zorluklar gerekse yazarların çatışmaları bizzat tecrübe etmemiş olmaları cephedeki durumun eserlere yansımada kısırlığa sebebiyet vermiştir. En çarpıcı tasvir şeklinin Sunan İdae adlı eserde görüldüğü cephe gerisindeki halkın durumu ise, eserlerde en rahat anlaşılan temalardandır.

Savaşın romanlar üzerindeki etkisi anlatılırken özgürlük, ideolojik çatışmalar, hasret ve göç temalarına sıklıkla yer verildiği dikkat çekmektedir. Savaş durumundaki insanın içinde bulunduğu sıkışmışlıktan sıyrılabilmek için özgürlüğe müptela olması kaçınılmaz bir gerçektir. Cephedeki yakınlarının yolunu gözleyen ya da sevdiklerini çatışmada kurban veren ailelerin durumu ise hasret teması ile karşımıza çıkmaktadır. Savaş meydanında sevdiğini yitirmenin acısı yazar Son U-hwi'nin Bulkko adlı eserinde derinlemesine işlenmiştir. Hasret teması eserde, 1 Mart Bağımsızlık Hareketi esnasında kaybettiği eşine duyduğu özlemi, Kore Savaşı esnasında eşiyle aynı kaderi paylaşacak olan oğlu ile gidermeye çalışan anne üzerinden anlatılmaktadır.

Kore'nin, Kore Savaşı'ndan günümüze kadar yaşadığı gelişimin ve değişiminin eserler üzerinden analiz edilebileceği görülmektedir. Kore'nin 20 yüzyılda içinden geçtiği zor süreci daha iyi kavrayabilmek için 1950 ve 1960'lı yıllarda kaleme alınan daha fazla edebi eserin gün yüzüne çıkarılmalıdır. Ayrıca dünya edebiyatlarındaki örnekleri ile karşılaştırılarak incelenmesinin daha kapsamlı verilere kaynaklık edeceği düşünülmektedir.

KAYNAKÇA

Korece Kaynaklar

CHO, N., (1999), **Hangug Hyeondae Soseol Yuhyeongron Yeongu**, Seoul: Jibmundang Yayınları.

CHOE, U., Kim K., Soe B., v.d., (2010), **Oegugineul Wihan Hangug Munhag**, Seoul: Bogosa.

CHOE, I., (2010), **Gwangjang**, Seoul: Moonjisa.

CHOE, I., (2014), **Gwangjang**, Seul: Munhaggwajiseongsa

GWAN, Y., (1991), **Hangug Hyeondae Munhagsa 1945-1990**, Seoul: Mineumsa.

GWAN, Y., (2002), **Hangug Hyeondae Munhagsa**, Seoul: Mineumsa.

GWAN, Y., (2003), **Hangug Hyeondae Munhag Daesajeon- The Encyclopedia of Modern Korean Literature**, Seoul: Seoul Daehaggyo Cholpanbu.

HA, G., (2006), **Sunan Idea**, Seoul: Munhaggwa Jiseongsa.

HWANG, S., (1986), **Namudeul Bitare Seoda**, Seoul: Munhwasasangsa.

IM, D., (2010), **6.25 Jeongjengshi Yeonguwa Bundan Munhag Geugbog**, Hangug Munhag Nonchong Dergisi, sayı 55, ss. 5-40, Ağustos.

JANG, B., **Jo N., Lee S.**, (2015), **Hangug Ginhyeonde Munhagsa**, Seoul: Knou Yayınevi.

JEONG, C., (2011), **Hangug Jeongjenge Teugsuseongi Hangug Jeonhusoseole Michin Yeonghyang**, Jungang Üniversitesi, Doktora Tezi

JEONG, Y., (2015), **Yeosong Jaggaui Hangugjeonjaeng Soseol Yeongu**, Gyeongseong Üniversitesi, Doktora Tezi, Ağustos.

KIM, D., (2009), **Deungshinbul- Heungnam Cheolsu**, Seoul: Munhakgwa Jiseongja.

KIM, M., (2013), **1960 Nyeondae Soseolgwa Minjok/Guggau Gyeonggyeril Sayuhaneun Beop**, Hanguhag Nonjib, Je 51Cib, syf 179-215, Haziran

KIM, M., (1994), **Hangug Ceonshi Soseol Yeonguui Banhyanggwa Gwajae**, Daegu Eomullonchong, 12, Haziran

LEE, J., (2013), **6.25 Jeonjaeng 1129 il**, Seoul: Ujeong Yayınları.

LEE, J., (2002), **Hangug Joensisoel Yeongu –Joensi Hangug Munhagseonil Jungsimeuro-**, Yüksek Lisans Tezi.

LEE, C., (2010), **Damunhwashidae Hangugeoui Gyoyugeul Wihan Hangug Munhagui Ihea**, Seoul: Dosoe Yayınları.

LEE, S., Kim H., Chae H., (2012), **Oegugineul Wihan Hangug Munhaksa, A History of Korean Literature**, Seoul: Hangug Munhwa Yayınları

LEE, W., (2007), **Hangug Haebang 3 Nyeonsa**, Gyeonggi-do: Taehag Yayınları,

O, S., **Hangug Jeonjaeng Munhagron Yeongu**, Seoul National University the Journal of Humanities, Vol. 28, ss: 1-19, 1992

PAK, M., (1996), **Hangug Jeonjengui Balbalgwa Giwon II- Giwongwa Wonin**, Seoul: Nanam Yayınları.

RYU, S., (2004), **Buri Gipeun Hangugsa Saemi Gipeun Iyagi**, Cilt: Hyeondea, Seoul: Sol Book.

SEONG, Dong-min, (2003), **Nambukhan Ceonshiseosol Yeongu – Sitori Yuhyeongil Cungşimiro-**, Doktora Tezi.

SEON, U., (2006), **Bulkkoch**, Seoul: Munhaggwajiseongsa.

SHIM, C., (2007), **Segye Sogui Hangug Munhag**, Seoul: Yonsei Üniversitesi Basımı.

SON, C., (1997), **Ingyeoinan- Bi Oneun Nal**, Seoul: Doosan

YUN, J., Yu S., vd., (2014), **Hangug Munhag, Modeonitje Gamgaggwa Gı Bungi**, Seul: Mineum Yayınları.

YU, I., (2012), **A Study on The Aspects of the Tragedy of War Appeared in the Korean Modern Novel**, Yüksek Lisans Tezi.

Türkçe Kaynaklar

AYTAÇ, G., (2005), **Edebiyat ve Kültür**, Ankara: Hece Yayınları.

COŞKUN KARATAŞ, N., (2014), **Rusya’da Nihilizmin Gelişmesi ve Edebiyata Yansıması**, İDİL, Cilt 3, sayı 12.

FERENDECİ, S. Y., **Kore Edebiyatında “Şico”**, Ankara Üniversitesi, Dil ve Tarih- Coğrafya Fakültesi Dergisi, 54, 2 (2014), 395- 404.

GÖKMEN, M. E., (2008), **Soğuk Savaşta Sıcak Çatışma Kore Savaşı**, Ankara: Lotus Yayın Grubu-Kent Kitap.

Kore Cumhuriyeti Kore Büyükelçiliği, (2014), **Uluslararası Okurlar İçin Kore Tarihi Kitabı**, Ankara.

KÖROĞLU, H., (2002), **Kore Edebiyatına Genel Bir Bakış**, Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, S:12, ss: 203- 213.

KÖROĞLU, H., (2009), **19. Yüzyılda Kore’de Batılılaşma Hareketi ve Kadının Statüsü**, Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, S: 27, ss: 183-197.

KÖROĞLU TÜRKÖZÜ, H., (2017), **Modern Kore Edebiyatı Tarihi**, Ankara: Likya Yayınları.

MORAN, B., (2014), **Edebiyat Kuramları ve Eleştiri**, İstanbul: İletişim Yayınları.

ÖZDEMİR, E., (1990), **Örneklı Açıklamalı Edebiyat Bilgileri Sözlüğü**, İstanbul: Remzi Kitapevi.

SARTRE, J. P., çev. İlgaz T., Çankaya Eksen G., (2009), **Varlık ve Hiçlik-Fenomenolojik Ontoloji Denemesi (7 Basım)**, İstanbul: İthaki Yay.

UÇAN, H., (2015), **Yazınsal Eleştiri ve Göstergebilim**, İstanbul: İz Yayıncılık.

İngilizce Kaynaklar

DE WIT, J., (2010), **The Dilemmas of Nationalism during Civil War**, Korean Histories 2. 2.

DE WIT, J., **The War Within: Motivations for Writing During the Korean War (1950-1953)**, STUDIA UBB PHOLOGIA, LVIII, 1, 2013, p. 203-219

NAHM, A., (2004), **Korea: Tradition and Transformation- A History of The Korean People (2. Baskı)**, Seoul: Hollym Yayınları.

CHO, D., (1997), **Korean Literature in Cultural Contextand Comparative Perspective**, Seoul: Jipmoondang Publishing Company.

ECKERT, J. C., Lee K., vd., (1990), **Korea Old and New: A History**, Seul: Ilchokak Yayınları.

HWANG, K., (2010), **A History of Korea**, İngiltere: Palgrave Macmillian

WOO, H., (2010), **A Review of Korean History Vol.3 Modern Comtemporary Era**, Kore: Kyoengsaewon

KIM, Y., çev. Jang Gyung-ryul, (1998), **Understanding Modern Korean Literature**, Seul: Jipmoondang Yayınevi.

LEE, P. H., (2003), **A History of Korean Literature**, New York: Cambridge University Press

The Korean Cultureand Arts Foundation, (1996), **Who's Who in Korean Literature**, Seoul: Hollym Yayınları.

LEE, P. H., (1990), **Modern Korean Literature An Anthology**, Amerika Birleşik Devletleri: Hawai Üniversitesi Basımı.

İnternet Kaynakları

www.daum.net

<http://dic.naver.com/>

<https://tez.yok.gov.tr>

EKLER

(Metin 1) 삶이 시들해졌다고 믿고 싶지는 않다. 왜냐하면, 그는 부지런히 무엇인가를 찾고 있었기 때문에. 다만 탈인즉 자기가 무엇을 찾고 있는지 저도 모른다는 것이고, 자기 둘레의 삶이 제가 찾는 것이 아니라는 김새만은 분명히 알고 있다는 게 사실이다. (Choe, 2010: 38)

(Metin 2) 제 삶을 꾸려지는 돈 말이다.밥을 먹고,잠 자리를 받고, 학비를 타고, 책을 사고 하는 데 쓰이는 돈이라는 물건을 한번도 ‘자기’라는 것의 살갓 안에 있는 것으로 느껴본 적이 없는 그였다.젊고 가난한 철부지 책벌래다.자기라는 낱말 속에는 밥이며,신발, 양말,옷,이불,잠자리,납부금,담배, 우산... 그런 물건이 들어 있지 않았다.오히려 어떤 물건에서 그것들 모두를 빼버리고 남는 게 자기였다. 모든 것을 드러낸 다음까지,덩그렇게 남는 의심할수 없는 마지막 것.관념 철학자의 단칼 이명준에게 뜻있고,실속 있는 자기란 그런 것이다.아버지가 그의 ‘나’의 내용일 수 없었다. 어머니가 그의 나의 한식구일 수는 없었다.나의 방에는 명준 혼자만 있다.나는 광장이 아니다.그건 방이었다. (Choe, 2014: 68-69)

(Metin 3) 싸움이 멎었다는 소식을 들었을 때, 명준은 깊은 구렁에 빠졌다.북으로 돌아갈 생각은 아예 없었다.아버지가 전쟁 중에 어떻게 되었는지 소식을 알 수는 없었으나,설령 살아 있다 하더라도 그 한가지만으로 북을 택하기에는 너무 약했다. 아버지는 아버지대로 살테지,효도 같은 걸 하기엔,현실이 너무나 무거웠다. (Choe, 2014: 176)

(Metin 4) 이 고요하고 거침새 없이 투명한 공간이 왜 이 다지도 숨막히게 앞을 막아서는
것이까. 정말 이건 두껍디두꺼운 유릿속을 뚫고 간신히 걸음을 옮기고 있는 느낌인데.
다시 한 번 동호는 생각했다. 부리를 앞으로 향한 총을 짝 옆구리에 끼고 한 발자국씩
조심조심 걸음을 내어디딜 때마다 그 거창한 유리는 꼭 동호 자신의 순간순간 짓는
몸 자세만큼씩만 겨우 자리를 내어줄뿐, 한결같이 몸에 밀착된 위치에서 앞을
막아서는 것이었다. 절로 동호는 숨이 가빠지고 이마에서 땀이 흘렀다. (Hwang, 1986:
17)

(Metin 5) 그러다 보니 두 가지 얼굴을 갖추지 않을 수 없다. 그들과 시시덕거릴 때의
얼굴과, 혼자서 자기로 돌아왔을 때의 얼굴과. 그렇다고 아주 불임성 없이 구는 건
아니다. 모임의 고삐를 애써 잡아보려고 하지 않는 것뿐이다. (Choe, 2010: 37-38)

(Metin 6) 어머니 생각은 가끔 나도, 아버지는 살아서 지척에 있었건만 정히 보고
싶지도, 생각나지도 않았다. 고아나 다름없는 신세였는데 살불이가 그리운 생각이 난
적도 없다. (Choe, 2010: 68)

(Metin 7) 아직 애인을 가지지 못한 것을 떠올린다. 그러나 이 참에는 여자와의 사랑이란
몹시도 귀찮아지고, 바라건대 어떤 여자가 자기에게 움직일 수 없는 사랑의 믿음을
준 다음 그 자리에서 죽어버리고, 자기는 아무 짐도 없는 배부른 장단만을 가지고
싶다. (Choe, 2010: 39)

(Metin 8) 개인의 밀실과 광장이 맞닿았던 시절에, 사람은 속은 편했다. 광장만이 있도
밀실이 없었던 중들과 임금들의 시절에, 세상은 아무 일 없었다. 밀실과 광장이

갈라지던 날부터, 괴로움이 비롯했다.그 속에 묻고 싶은 광장을 끝내 찾기 못할 때,사람은 어떻게 해야 하는가? (Choe, 2014: 87)

(Metin 9) 암, 나두 전엔 아침저녁 빼놓지 았구 그런 기돌 했지. ... 그런데 그후에 난 이렇게 빌었어.되레 날 불러가 달라구. ... 그렇지만 허사였어.마침내 난 하나님이 존재하지 않는다는 걸 알았어.아니 그렇게 믿기루 했어.하나님이 존재한다면 그럴 수가 있어? 넌 말해겠지.하나님께서 난 견딜 수가 없어.사람이란 약한 거야.거기 비하면 하나님은 너무 잔인해. 그런 하나님이라면 차라리 없다고 믿는 게 옳아. (Hwang, 1986: 63).

(Metin 10) 그래, 허구많은 집에 해필 찾아들어간 곳이 보안서였다는 게 하나님의 뜻이란 거야? 게다가 아버지 땀에 다른 두 사람마저 죽게 한... 이게 바로 인간의 지혜루썬 헤라릴 수 없을 만큼 심오하다는 하나님의 뜻이란 거야? 육십 평생 하나님과 교휼 위해 헌신해 온 어버진데...(Hwang, 1986: 65)

(Metin 11) 막연히 꽃밭을 바라보았다. 며칠 동안 느끼지 못한 꽃들의 개성이 드러나 있었다- 인간은 꽃에다 여러 가지 뜻을 붙인다. 정열, 불안, 비애, 고결, 죄악, 분노, 모호, 온순, 광약. 그러나 꽃은 그저 아름다울 뿐인데.때가 오면 피고 때가 가면 말없이 지고. 그런데 인간은 꽃에다 제멋대로의 의미를 붙인다. 뿐더러 인간 자신을 새칼로 갈라놓고 편과 편을 만들어 서로의 가슴의 칼날을 겨눈다. (Seon, 2006: 100)

(Metin 12) 바로 이 정거장 마당에 백 명 남짓한 사람들이 모여 웅성거리고 있는 것이었으나,그들은 모두 자기네들이 어디로 가는지 알지를 못했다.그저 차를 타라면 탈 사람들이었다.징용에 끌려 나가는 사람들이었다. (Ha, 1957: 10)

(Metin 13) 그 뒤로는 원구도 생활에 위협을 느끼기 시작했다. 한 달 가까이나 장마로
놀이 보니, 자연 시원치 않은 장사 밀천을 그럭저럭 축내게 된 것이다. 원구가 얻어
있는 방도 지리한 비에 습기로 눅눅해졌다. 벗어 놓은 옷가지며 이부자리에까지도
곰팡이가 끼었다. 그의 마음속에까지 곰팡이가 스는 것 같았다. 이런 날 이런 음산한
방에 처박혀 있자니, 동육과 동육의 일이 자연 무겁고 우울하게 떠오르는 것이었다.
(Son, 1997: 58)

(Metin 14) - 아버지!

-와?

-이래 가지고 나 우째 사까 싶습니다.

-우째 살긴 뭘 우째 살아.목숨만 붙어 있으면 다 사는기다.그런 소리 하지
말아.

-...

-나 봐라, 팔뚝이 하나 없어도 잘만 안 사나.남 봄에 좀 덜 좋아서
그렇지,살기사 와 못 살아. (Ha, 1957: 17-18)

(Metin 15) 주막을 나선 그들 부자는 논두렁 길로 접어들었다.아까와 같이 만도가
앞장을 서는 것이 아니라,이번에는 진수를 앞세웠다.지팡이를 짚고 기우뚱기우뚱
앞서가는 아들의 뒷모습을 바라보며,팔뚝이 하나밖에 없는 아버지가 느릿느릿
따라가는 것이다.손에 매달린 고등어가 자꾸 달랑달랑 춤을 춘다. (Ha, 1957: 17)

(Metin 16) 이듬해 봄, 현은 학교를 졸업했다. 친구들이 고등학교니 전문대학이니
서두는 데도 현은 오직 집으로 돌아갈 생각만 하고 있었다. 현의 성격을 잘 알고 있는
담임 선생도 너무나 무관심한 그 태도에 놀랐다.

“이만하면 저는 죽합니다. 무리를 할 생각은 없습니다. 저는 집에 돌아가 어머니를 모시고 편히 살아갔으면 합니다.”

“그러면 인생에 대한 아무런 목적도? 청년다운 아무런 야망도?”

“네, 남을 괴롭하지 않고 그저 저는 저대로 살아간다는 것, 저는 그것뿐입니다. (Seon, 2006:56-57)

(Metin 17) 껍질 속에 몸을 오피르고 두더지처럼 태양의 빛을 꺼린 삶. 산 것이 아니라 타만 있었다. 마치 돌맹이처럼, 결국 너는 살아본 일이 없었던 것이다. 살아본 일이 없다면 죽을 수도 없는 일이 아닌가. 살아본 일이 없이 죽다는 것, 아니 죽을 수도 없다는 안타까움이 현의 마음에 말할 수 없는 공포의 감정을 휘몰아왔다. 현은 잃어져 가는 생명의 힘을 돋우어 이 공포의 감정에 반발했다. (Seon, 2006: 114)

(Metin 18) 만주에서 해매던 현은 9 월 중순이 지나 고향 P 고을로 돌아왔다. 그동안 소련군이 진주한 만주에서 현이 목격하고 느낀 것은 인간이란 게 이하가 될 수 있다는 것이었다. 약탈, 강간, 파괴, 살인... 현은 그 책임을 전쟁에 돌려버리는 의견에 찬동할 수 없었다. 문제는 그러한 행동을 저지를 수 있는 본질적인 것이 인간에게 잠재해 있다는 데 있었다. 그것은 오히려 개보다 못했다. 인간은 거기에 이유를 붙이기 때문. 어쨌든 일본을 대신해서 인민의 해방자로 나선 청부업자 소련인들은 처음부터 것처럼 으리으리했던 것이다.

‘원래 청부업자란 수지가 맞는 법이니까.’

현은 인간에 대한 실망과 환면을 거쳐 이렇게 뇌까리고 웃음을 지을 수 밖에 없었다. (Seon, 2006: 77-78)

(Metin 19) 새벽녘이 되어서야 저은 일단 물러갔다.

격전중에는 미처 귀에 들어오지 않던 쓰러진 병사들 바명과 신음소리가 여기저기서 들려왔다. 어떤 병사는 누구에게든 욕설을 퍼부으면서 어서 고통을 잊게끔 아주 죽여달라고 소리를 쳤다. 어떤 병사는 어머니를 부르면서 기도문 같은 것을 웅얼웅얼 외우고 있었다. 어떤 병사는 훌쩍훌쩍 울고만 있었다. 모두가 치열한 전투 끝에 따르는 광경이었다. 단지 이번만은 적의 너무나 급작스럽고 대규모적인 공세로 말미암아 미처 부상자를 후송하지 못하고 있는 것이었다. (Hwang, 1986: 34)

(Metin 20) 힘구의 할아버지는 기실 아버지의 죽음을 누구에게도 못지않이 마음속에서 슬포한 것인지 모른다. 아버지의 죽음, 어머니의 신고, 할아버지의 고통. 가난한 이 사회. 특설된 죄석과 기념품인 낚상. (Seon, 2006: 80)

(Metin 21) 진수가 돌아온다. 진수가 살아서 돌아온다. 아무개는 전사했다는 통지가 왔고, 아무개는 죽었는지 살았는지 통 소식이 없는데, 우리 진수는 살아서 오늘 돌아오는 것이다. (Ha, 1957: 1)

(Metin 22) “이것은 내 아들이 아니오.”하고, 냉정히 딱 자른 그의 한마디는 일본 경찰이 입회한 탓만은 아니었다. 아비를 두고 죽은 자식은 자식이 아니라 요물이라는 것이었다. 본가에 갔던 며느리는 소식을 듣고 몇 번 기절한 끝에 간신히 몸을 가누어 달려와 남편의 무덤 앞에서 한밤을 새웠다. 아침에 사람들이 묘를 찾아갔을 때 흙투성이가 된 며느리는 거의 실신한 병자같이 되어 있었다. 스무 살에 과부가 된 며느리는 본가에 돌아가 아홉 달 만에 아들을 낳았다. 이름을 현이라고 불렀다. (Seon, 2006: 45-46)

(Metin 23) 그때부터 현의 모친의 눈물과 피와 땀에 영긴 30 여 년의 인종의 삶이 시작되었다. (Seon, 2006: 46)

(Metin 24) 키가 작고 몸이 마르고 얼굴이 세까만, 어딘지 신경질적으로 보이는 이화백은, 그러나, 인상과는 달라, 대단히 명랑하고 유머리스한 시국 만화를 그려 붙이고, 이 화백과는 반대로, 키가 크고 몸이 뚱뚱하고 얼굴이 복실복실하며 어딘지 애티가 있어 보이는 김성득 음악가는 학교로, 예배당으로 사람들을 모아놓고 “애국가”와 “봉선화”를 가르치고, 철은 직분이 시인이라 시를 외거나 강연을 맡을 수밖에 없었고 시민들은 그들이 노래를 부르거나 이야기를 하는 자리면 안심하고 모여들었다. (Kim, 2005: 69)

(Metin 25) “이번엔 남북이 통일되거든 시정이라도 우리와 함께 서울로 올라 가요, 서울 가서 공부하게...” 철은 막연한 희망을 품고 이렇게 말했다. 시정은 이 말에, 갑자기 두 눈을 반짝거리며, 핵 변해짐 사투리 말씨로,

“통일이 언제쯤 되겠소?”하고 물었다.

“글쎄, 늦어도 내년 봄까지는 되지 않을까?”

“그럼 그때는, 선생님 저르 꼭 서울로 데려가주겠소?” (Kim, 2005: 74)

(Metin 26) “음악대회에서는 일등을 했나?”

“예.”

시정은 말을 빨리하거나 흥분했을 때 이외에는 서울말을 곧잘 쓸 수 있었다.

“일등이고 이등이고 그런 것 상관없어, 시정이 그렇잖아? 문제는 예술에 있어. 예술이 되면 그만이야, 예술에 무슨 놈의 등수가 있느냐 말이야, 그렇잖아 시정ㅇ이?...” (Kim, 2005: 73-74)

(Metin 27) 그는 다시 구름을 바라본다. 반짝이는 작은 물체가, 흰 바탕 앞에서 날고 있다.

구름 조각이 따로 노는 것처럼 보이는 거것은, 갈매기다. 마음을 가다듬고, 눈을 홑떠, 물밑에 있는 먹이를 노리고 있는 모습이런만, 떼어놓고 보기에는, 날개를 기울이며 때로 내려쫓히고, 때로 번듯 뒤편이며, 스스로 미끄러지는, 노곤한 그림 한 폭이다.

(Choe, 2014: 91)

(Metin 28) 맑은 겨울 날씨였다. 비쳐 보이는 하늘의 푸름에 대면, 바다는, 그보다는 짙은,

푸른빛으로 그늘져 보였다. 오른편으로 멀리 두 마리 세 마리 갈매기들이 떠올거린다.

이런 하늘 밑에서 사람이 즐겁지 말란 법이 있을까. 내 나라의 하늘은 일류 풍류객이야.

결코 찌푸리지 않거든. 울부짖지 않거든. 멋쟁이야. (Choe, 2014: 156)

(Metin 29) “오를 수 없을까?”

“안 될 거야. 일본에서두 안 됐으니까.”

“우리가 무슨 억류잔가? 이건 바로 포로 다루듯이 아니야?” (Choe, 2014: 28)

(Metin 30) 그러다가도 시정이 ‘후퇴’에 대하여 불안을 말하거나 하면 철은 판사람같이

자신만만한 얼굴로, 이렇게도 많은 유엔군과, 자유를 찾아 들끓는 백성들을 설마

비행기나 군함으로 실어가더라도 가겠지 여기서 그 야수 같은 놈들에게 봉변을

당하게 버려둘 줄 아느냐고, 유엔군의 역사적인 사명과 공산군의 포악무도를

강조하기에 열중하곤 하였다. (Kim, 2005: 94)

(Metin 31) 유엔군(국군을 포함한)의 흥남 집결과 동시에, 청진 이남, 원산 이북의

주민으로서도, 눈 속에 걸을 수 있는 장정과 자유에 눈뜨기 시작한 겨레 십여만 명이

또한 흥남으로 모여들었다. 이리하여 흥남은 역사상에서 일찍이 보지 못한 가장
장엄하고 치절한 자유 전선의 ‘교두보’가 되었다. (Kim, 2005: 96-97)

(Metin 32) 명준이 북녘에서 만난 것은 잿빛 공화국이었다. 이 만주의 저녁 노을처럼
핏빛으로 타면서, 나라의 팔자를 고치는 들뜸 속에 살고 있는 공화국이 아니었다.
더욱 그를 놀라게 한 것은, 코뮤니스트들이 들뜨거나 격하기를 바라보지 않는다는
일이었다. (Choe, 2014: 122)

(Metin 33) “정치? 오늘날 한국의 정치란 미군부대 식당에서 나오는 쓰레기를 받아서,
그중에서 깡통을 골라내어 양철을 만들구, 목재를 가려내서 소위 문화주택 마루를
깔구, 나머지 찌꺼기를 가지고 목축을 하자는 거나 뭐가 달라요?” (Choe, 2014: 60)

(Metin 34) 홀로 선장뿐 아니라 뱃사람들도 쳐서, 이 배의 그들 석방자들에 대한
눈치에는, 어느 나뭇의 은근히 알아준다는 대목이 있다. 그 대목인즉 그들
석방자들이 제 나라 어느 한쪽도 마다하고, 낯선 땅을 살 곳으로 골랐다는 데서 제
나라에서 쫓긴 수난자 같은 모습을 저의들대로 그려낸 탓인 모양이다. (Choe, 2010:
25)

(Metin 35) 저는새로운 풍토로 탈출하기로 결정했습니다. 월북했습니다. 어리광을
피우려는 저의 손길을, 위대한 인민공화국은 매정스레 뿌리치더군요. 편집장은
저한테 이런 말을 했습니다. ‘이명준 동무는, 혼자서 공화국을 생각하는 것처럼
말하는군. 당이 명령하는 대로 하면 그것이 곧 공화국을 위한 거요. 개인주의적인
정신을 버리시오’라고요. 아하, 당은 저더라는 생활하지 말라는 겁니다. 일이면
일마다 저는 느꼈습니다. 제가 주인공이 아니고 ‘당’이 주인공이란 걸. ‘당’만이
흥분하고 도취합니다. 우리는 복창만 하라는 겁니다. (Choe, 2014: 127)

(Metin 36) “...부모나 가까운 핏줄이라든지, 아무도 없소?”

“있어요.”

“누구? 어머니?”

“아니.”

“아버지?”

명준은 끄덕이면서 왜 어머니부터 물어보게 되까 그런 생각을 한다.

“애인은?”

명준은 얼굴이 그렇게 알리도록 금시 해쓱해진다. (Choe, 2014: 26)

(Metin 37) “모스크바에서도 아무 재미없었어요. 잘못했어요. 전쟁으로 귀국한 후 모집한 후 모집이 있었을 때, 전 강호병으로 제일 먼저 지원했어요. 꼭 뵙고 용설 빌고 싶었어요. 이젠 죽어도 좋아요. 잘못했어요. 제가 미워시더라도 용서해주세요.”
(Choe, 2014: 162)

(Metin 38) 창송가의 가락에서 남편의 음성을 느끼고, 기도 속에서 남편의 모습을 그릴 수 있었다. 환상이면서 그것은 더욱 가까이 있는 것, 상한 마음과 시달린 팔다리의 아픔을 잊게 하는 것, 현 모는 이처럼 일주일에 한 번 교회 안에서 남편과 상면하고 있었다.

‘퍽 괴로워요.’

‘얼마나 고생이 되겠어?’

‘보세요, 현은 이처럼 자라고 있어요.’

‘당신이 것처럼 애쓰는 탓이요.’

‘언제나 당신 옆에 갈 수 있으니까요?’

‘현이 곧 나요. 나는 항상 당신의 옆에 있는 것어요.’

‘저를 도와주세요. 건디기 어려운 때가 많아요.’

‘주께서 도와주실 것어요. 주께서는 모든 것을 살피고 계시니까.’

현에 대한 사랑. 남편에 대한 흠모. 거기 하나님의 깊은 은혜가 있었다. 현이 네 살 되던 해 가을. (Seon, 2006: 48-49)

(Metin 39) 아내가 웃는 얼굴로 철을 맞이해 주는 것을 볼때 철은 비로소 한숨을 내쉬며 마음을 놓는다는 것이었다. 이렇게도 즐거운 일은 어찌면 현실이 아닐런지도 모른다는 것이었다. 어찌면 꿈일런지도 모른다는 것이었다. 어찌면 아내는 이미 죽고, 죽은 아내의 유령이 이렇게 창백한 웃음을 띠고 철을 맞이해준다는 것이었다. (Kim, 2005: 76)

(Metin 40) 그녀는 놀랐다는 걸 말을 가지고는 잘 나타내지 못하겠다는 듯 부채를 한 바퀴 펴고 돌리면서 입맛을 다시는 것처럼 한다. 명준은 수박씨를 본바닥에 뱉으면서 웃어 보인다.

“정말 저의 집으로 오신 거예요?”

명준은 접시에 손을 털어내면서 낮빛을 고친다.

“아닙니다.”

그녀의 입술이 하얘진다.

“윤애 집으로 온 게 아니구, 윤애 씨한테 온 겁니다.” (Choe, 2010: 65-66)

(Metin 41) “중공군 대가 침입으로 한국 전선은 신국면에 독립하였다”는, 이 의외의 성명은, 서북 전선의 유엔군이 이미 철수를 개시했다는 사실과 함께 그들에게 전달되었던 것이다. 말을 전달하는 사람과 그갓을 듣는 사람들이 한꺼번에 두부가 없어지는 듯한 순간이 지나갔다. 한순간의 진공은 다시 현실로 메워졌다. 북으로

가려던 계획이 남으로 바뀌어졌다. 이튿날인 십이월 초하루, 세 사람은 다시 일단
홍남으로 돌아갔다. (Kim, 2005: 67-68)

(Metin 42) 방 안은 아직 어두웠으나 창문께엔 희부연 새벽빛이 어리고 있었다. 철은
상반신을 돌려서 방 안을 살피보았다. 그의 등 뒤에는 화가 이정식이 그에게 등을 돌린
채 음악가 김성득을 안고 누워 자고, 김성득은 또 이정식에게 등을 돌린 채 벽에
얼굴을 붙이듯 하여 자고 있는 것이었다. (Kim, 2005: 77)

(Metin 43) 청진 이남, 원산 이북의 동해안 일대에서 모여든 십여만 피란민 가운데는
연고를 따라 홍남 재 주인을 찾는 수도 있었지만, 대부분은 빈 창고 속이나 남의 집
처마 밑이나 눈과 얼음이 덮인 땅 바닥 위에서 그냥 밥을 끓여 먹고, 잠자고, 굶고,
얼고, 하며, 그들의 입김보다 사뭇 더 눈과 얼음에 가까운 바다를 바라보며, 엇그제
떨어진 적군의 장거리포가 지금이라도 곧 그들의 뒤통수를 쥐어박을 것 같은 협위와
초조 속에서 다만 배 타기를 기다릴 뿐이었다. (Kim, 2005: 97-98)

(Metin 44) 스스로 몸을 얻어오던 그리운 사람들의 사무치는 마음이 그리웠다. 마음이
몸이었다. 그는 꿈속의 윤애에게 말하는 것이었다. 윤애, 난 사랑했어. 방법이야
아무리 서툴렀을망정, 난 사랑했기 때문에 윤애 버리고 도망한 거야. 나는 너를
능욕하려 했을망정, 어느 병사처럼 길가의 여자에게 꽃꽂이 익힘을 한 적은 없어.
알지도 못하는 여자를 덮치는 자식들만이 짐승이야. 그들은 아무 핑계도 댈 수
없으니까. (Choe, 2014: 114)

ÖZET

Kore Savaşı 20. yüzyılda meydana gelen iki büyük savaşın ardından Soğuk Savaş Dönemi'nin ilk sıcak mücadelesi olma niteliğindedir. Ülkenin bağımsızlığını elde etmesinin ardından, 1950-1953 yılları arasında Kore yarımadasında, büyük oranda yabancı ülkelerin yönetimi ile meydana geldiğini söylemek mümkündür. Yaşanılan tarihi gerçeklikle birlikte toplumsal yapıda büyük ve kalıcı hasarlara yol açan Kore Savaşı, ülkedeki her alanı etkilemiştir.

Bu tezde tarih, ekonomi, siyaset gibi disiplinlerde konu edilmiş olan Kore Savaşı'nın, dönemin Kore edebiyatına nasıl etki ettiği ve eserlerde ağırlıklı olarak hangi konulara değinildiği incelenmiştir. Çalışmaya dayanaklık edebilmesi bakımından savaş dönemindeki edebiyattan evvel, edebiyatın savaş öncesi arka planına kısaca değinilmiştir. Sadece roman türü üzerinden ele alınan dönem edebiyatı, edebi alanda adını duyurmuş olan Ha Geun-chan, Choe In-hun gibi yazarların hayatları ve edebi kişilikleri üzerinden kısaca tanıtılmıştır. Ayrıca yazarların Sunan Idae, Gwangjang savaşı konu alan eserleri özet şeklinde tanıtılmıştır. Toplumun içinden geçtiği bu süreci çalışmalarına yansıtaktan çekinmeyen yazarların kaleminden solumaya çalıştığımız dönemin atmosferi ile eserler değerlendirilmiştir.

Savaş döneminde muharebelere bizzat katılmamış olsa da savaş meydanında hizmet veren yazarlarda bulunmaktadır Choe Ji-hun, Kim Lee-seok'un da içinde bulunduğu bu yazarlar bulundukları askeri birimler içerisinde kurdukları Askeri Savaş

Yazarları Birliği, Hava Kuvvetleri Yazarları Kulübü şeklinde çeşitli gruplarla edebiyatlarını ayakta tutmaya çalışmışlardır. Bu tezde ülkelerinin maruz kaldığı pek çok badirenin gölgesinde ulusal edebiyatlarını oluşturma çabası ile bir araya gelen bu yazar gruplarına değinilmiştir. Ayrıca o dönemde Batı edebiyatı etkisi ile ortaya çıkmış olan nihilizm gibi akımların yanı sıra, savaş edebiyatı eserlerinde ne çıkan temalardan g, hasret ele alınan bir diğer husus olmuştur.

ABSTRACT

The Korean War is the first hot war of the Cold War era following two major wars in the 20th century. It can be said that the Korean War, which took place on the Korean peninsula after the independence, in years between 1950 and 1953, largely dominated by foreign countries, is one of the most serious events witnessed in the 20th century. The War, which inflicted widespread damage on the social structure, affected every area in the country.

This thesis examines how the Korean War, which has been discussed by the disciplines such as history, economics and politics, influenced the Korean literature of the period, exploring the subjects most frequently addressed in the works. The literary background of the pre-war period is briefly analysed so as to provide the basis upon which the rest of the study will be built. The literature of the period, studied only in terms of the genre of novel, is introduced through the lives and literary careers of the well-known authors such as Ha Geun-chan, Choe In-hun, as well as the introductory information regarding their works, i.e. Sunan Idae, Gwangjang, on the war. For this purpose, the manifestations of the experience of war in these novels are explored.

Furthermore, there are also authors, like Choe Ji-hun, Kim Lee-seok, who did not fight any battles during the war but carried out other front-line duties. They struggled to keep their literature alive by forming various communities such as the Association of Military Combat Writers and the Association of Air Force Writers, within the military

units they serve in. This thesis investigates these various groups of authors gathered together with the aim of establishing a national literature in the period of crisis their country was passing through. In addition to it, the study further discusses the literary movements of the period which emerged under the influence of Western literature, like Nihilism, as well as the recurrent themes, for instance immigration and longing, in the Korean War Literature.

